

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2024,

**kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a další
související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o České televizi

Čl. I

Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 252/2017 Sb. a zákona č. 225/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a přispívání k postupu proti dezinformacím při respektování svobody slova“.
2. V § 3 odst. 1 písmeno k) zní:
„k) využívá nových technologií při výrobě a šíření programů a poskytování audiovizuálních a informačních služeb přímo souvisejících s programem,“.
3. V § 3 odst. 1 se za písmeno k) vkládá nové písmeno l), které zní:
„l) provozuje televizní vysílání programů nebo jejich částí prostřednictvím sítě elektronických komunikací,“.
Dosavadní písmena l) až n) se označují jako písmena m) až o).
4. V § 3a odstavec 4 zní:
„(4) Česká televize nesmí na své internetové stránky umísťovat obchodní sdělení s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a pořadů a obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.“.
5. V § 3a se doplňuje odstavec 5, který zní:
„(5) Česká televize smí umísťovat obchodní sdělení do svých aplikací, pouze pokud jsou
a) zaměřená pouze na propagaci vlastních audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, vlastního vysílání a pořadů,
b) součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, nebo

- c) součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Česká televize ovlivnit.“.
6. V § 4 odst. 9 se slovo „místopředsedu“ nahrazuje slovy „2 místopředsedy“ a věta druhá se nahrazuje větou „Z členů Rady volených Senátem je volen jeden z těchto 3 funkcionářů.“.
7. V § 5 odst. 1 se za slovo „banky“ vkládají slova „, veřejného ochránce práv nebo jeho zástupce, ochránce práv dětí, poslance Evropského parlamentu“.
8. V § 5 odstavce 2 a 3 včetně poznámky pod čarou č. 3 znějí:

„(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě; dále se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady. Člen Rady nesmí v České televizi zastávat jinou funkci nebo vykonávat výdělečnou činnost, ani nesmí mít od České televize jiné příjmy než peněžitá plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nebo příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona.

(3) Předpoklady pro výkon funkce člen Rady nesplňuje, je-li osobou blízkou³⁾ osobě, která v České televizi vykonává výdělečnou činnost, popřípadě má od České televize jiné příjmy než příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona, anebo která se podílí na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků nebo zastupuje obchodní zájmy, které by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost rozhodování Rady.

³⁾ § 22 občanského zákoníku.“.

Poznámka pod čarou č. 2a se zrušuje.

9. V § 6 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:
- „(3) Usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady z funkce podle odstavce 2 musí být odůvodněno.
- (4) Osoba, které funkce člena Rady zanikla podle odstavce 1 písm. d), je povinna předsedovi Rady neprodleně písemně oznámit a doložit den zániku svého členství v Radě, nedošlo-li k zániku funkce člena Rady z důvodu jeho omezení ve svéprávnosti. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila.“.
10. V § 7 odst. 1 se slova „Rada přijme do třiceti dnů od své první schůze“ nahrazují slovy „přijímá Rada“.
11. V § 7 odstavce 2 zní:
- „(2) Rada je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 10 svých členů. Rozhodnutí Rada přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, s výjimkou rozhodnutí o jmenování generálního ředitele České televize (dále jen „generální ředitel“) a rozhodnutí podle § 8 odst. 1 písm. b), e), f), g), j), k) a l), která přijímá většinou alespoň 10 hlasů svých členů, a rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž je zapotřebí alespoň 12 hlasů členů Rady.“.
12. V § 7 se na začátek odstavce 3 vkládá věta „Rada jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně.“.
13. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „a na jeho návrh ředitele televizních studií“ zrušují.

14. V § 8 odst. 1 písm. b) se slova „podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ ověřenou auditorem podle zvláštního právního předpisu;⁵⁾“ nahrazují slovy „podle zákona upravujícího účetnictví ověřenou auditorem podle zákona upravujícího auditory;“.

Poznámky pod čarou č. 4 a 5 se zrušují.

15. V § 8 odst. 1 písm. c) se slova „a zvláštním právním předpisem^{5a)}“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 5a se zrušuje.

16. V § 8 odst. 1 písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 13 zní:

„d) sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾ a naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v České televizi podle § 11a.

¹³⁾ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01).“.

17. V § 8 odst. 1 se na konci textu písmene e) doplňují slova „; Statut České televize zejména blíže upravuje organizaci a činnost České televize“.

18. V § 8 odst. 1 písm. f) se slova „; porušení Kodexu České televize je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona,^{3b)}“ nahrazují čárkou.

Poznámka pod čarou č. 3b se zrušuje.

19. V § 8 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) udílet generálnímu řediteli předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a ke zřízení nebo zrušení televizního studia podle § 9 odst. 9;“.

20. V § 8 odst. 1 písm. i) se slova „a 3“ nahrazují slovy „až 3a“.

21. V § 8 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) volit a odvolávat členy dozorčí komise podle § 8a, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn jejích členů;“.

22. V § 8 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) až p), která znějí:

„m) schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby nebo významné změny stávající služby v rámci veřejné služby v oblasti televizního vysílání (dále jen „nová významná služba“); podrobnosti stanoví Statut České televize,

n) schvalovat na návrh generálního ředitele Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize,

o) poskytovat generálnímu řediteli nezbytnou součinnost k plnění povinností České televize,

p) schvalovat Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání uzavírané mezi ministrem kultury a generálním ředitelem České televize vždy na období 5 let.“.

23. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České televize musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití

pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾ a dále o naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů podle § 11a. Rada Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

24. V § 8 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, s níž disponuje Rada v souladu s jinými právními předpisy; podrobnosti stanoví Statut České televize“.
25. V § 8 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Odměny členů Rady a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců České televize.“.
26. V § 8a odst. 1 se slova „práva Evropské unie“ nahrazují slovy „vyplývajícími z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾“.
27. V § 8a odst. 2 se slova „občanů České republiky“ nahrazují slovy „fyzických osob“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí¹²⁾“.
28. V § 8a odst. 3 větě první se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“, slova „po sobě jdoucí“ se nahrazují slovy „bezprostředně po sobě následující“ a věta poslední se zrušuje.
29. V § 8a odstavec 6 zní:

„(6) Dozorčí komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 3 svých členů. Rozhodnutí dozorčí komise přijímá většinou alespoň 3 hlasů svých členů.“.
30. V § 8a odst. 7 se slova „dokladů, účetních záznamů⁷⁾“ nahrazují slovem „záznamů⁴⁾“ a slova „dokladů nebo účetních“ a slova „, který schvaluje Rada“ se zrušují.

Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.
31. V § 8a odst. 9 se slovo „druhé“ nahrazuje slovem „druhého“ a za slova „Výroční zprávu o“ se vkládají slova „činnosti a“.
32. V § 8a se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Jednání dozorčí komise se může zúčastnit člen Rady. V takovém případě se na něj povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, vztahuje ve stejném rozsahu jako na člena dozorčí komise.“.
33. V § 8b odst. 5 se za slovo „přísluší“ vkládají slova „od České televize“ a slova „zvláštního právního předpisu.⁸⁾“ se nahrazují slovy „zákoníku práce.“.
- Poznámka pod čarou č. 8 se zrušuje.
34. V § 8b odst. 6 se slova „zvláštního právního předpisu.⁹⁾“ nahrazují slovy „zákoníku práce.“.
- Poznámka pod čarou č. 9 se zrušuje.
35. V § 8b se odstavec 7 zrušuje.
36. Za § 8b se vkládají nové § 8c a 8d, které včetně nadpisů znějí:

„§ 8c

Zavádění nové významné služby

(1) Při naplňování úkolů podle § 2 odst. 2, § 3 odst. 1 a § 3a využívá Česká televize nové technologie k inovaci svých činností a diverzifikaci distribučních platform a nabídky služeb poskytovaných veřejnosti, včetně zavádění nových významných služeb.

(2) Novou významnou službu může Česká televize zařadit do plnění veřejné služby, pokud

a) tato služba naplňuje předpoklady, které podle odůvodněných závěrů předběžného hodnocení projektu nové významné služby, založeného na otevřené veřejné konzultaci, zveřejněných, včetně vypořádání stanovisek zúčastněných subjektů, na internetových stránkách České televize (dále jen „závěry předběžného hodnocení“) pro její zařazení do veřejnoprávního vysílání vyplývají z práva Evropské unie¹³⁾,

b) návrh na její zařazení do plnění veřejné služby posoudí poradní orgán podle § 8d, a

c) její zařazení do plnění veřejné služby schválí Rada.

(3) Otevřenou veřejnou konzultaci k projektu nové významné služby vyhláší Česká televize na svých internetových stránkách a vyhlášení oznamuje ve svém vysílání. Lhůta, ve které mohou být České televizi sdělována stanoviska, nesmí být kratší než 60 dnů.

(4) Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby Radě ke schválení předkládá a jeho projednání se zúčastní generální ředitel. Návrh musí obsahovat popis nové významné služby a odůvodnění pro její zavedení ve vztahu k plnění veřejné služby, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh. K návrhu musí být přiloženy závěry předběžného hodnocení.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 nebrání vyzkoušení nové významné služby v podobě pilotního projektu s omezenou sledovaností za účelem získání informací o její proveditelnosti a přínosu k naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání.

(6) Znaky odlišující novou významnou službu od ostatních služeb, náležitosti projektu nové významné služby, náležitosti vyhlášení otevřené veřejné konzultace, pravidla postupu a kritéria předběžného hodnocení a pravidla zveřejňování závěrů předběžného hodnocení upraví Česká televize ve Statutu České televize v souladu s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie¹³⁾.

§ 8d

Poradní orgán pro schvalování nové významné služby

Rada zřizuje svůj poradní orgán pro zařazování nové významné služby do plnění veřejné služby. Jeho úkolem je posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.“.

37. V § 9 odst. 6 písm. b) se slova „písemně učiněného“ nahrazují slovem „písemného“ a na konci textu písmene se doplňují slova „, popřípadě pozdějším dnem uvedeným v písemném vzdání se funkce“.

38. V § 9 odst. 6 se na konci textu písmene c) doplňují slova „, popřípadě pozdějším dnem uvedeným v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce“.

39. V § 9 odst. 6 písmeno d) zní:

„d) dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu, kterým byla omezena svéprávnost generálního ředitele,“.

40. V § 9 odst. 7 písm. a) se slova „(§ 2 a 3)“ zrušují a za slova „České televize“ se vkládají slova „nebo nenaplňuje-li svou činností Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání“.

41. V § 9 odstavec 8 zní:

„(8) Právní jednání, kterým se nemovitá věc v majetku České televize nebo její část převádí, zatěžuje nebo přenechává k užití jinému na dobu delší než 3 měsíce, vyžaduje

předchozí písemný souhlas Rady, jinak je neplatné; k neplatnosti soud přihlédne i bez návrhu.“.

42. V § 9 se na začátek odstavce 10 vkládá věta „Generální ředitel jmenuje a odvolává ředitele televizních studií po projednání s Radou.“.
43. V § 9 odst. 11 se text „písm. c)“ zrušuje.
44. V § 11 odst. 1 se slova „její úkoly (§ 2 a 3)“ nahrazují slovy „poskytování veřejné služby podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a“.
45. V § 11 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a v rozsahu a způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾, upraví Česká televize ve Statutu České televize.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.
46. V § 11 odstavec 4 zní:

„(4) Česká televize čtvrtletně převádí rozdíl mezi výnosem z reklam vysílaných na programu ČT 2 a prokázanými účelně vynaloženými náklady spojenými s výběrem a se správou výnosu z reklam vysílaných na tomto programu Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí. Výnos z reklam vysílaných na programu ČT sport použije Česká televize na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.“.
47. V § 11 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Česká televize čtvrtletně převádí čtvrtinu z rozdílu mezi výnosem ze sponzorování programů a pořadů a prokázanými účelně vynaloženými náklady spojenými s výběrem a se správou výnosu ze sponzorování programů a pořadů Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí.“.
48. V § 11a odst. 2 se slova „(§ 2 a 3)“ nahrazují slovy „podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a“, slova „§ 2 a 3“ se nahrazují slovy „§ 2, § 3 odst. 1 a § 3a“ a slova „, který musí naplňovat požadavky práva Evropské unie“ se nahrazují slovy „v souladu s požadavky zákona upravujícího některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory“.
49. V § 11a odst. 3 se slova „právním Evropské unie“ nahrazují slovy „zákonem upravujícím některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory“.
50. V § 12 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Ředitel televizního studia je oprávněn zastupovat Českou televizi ve všech záležitostech týkajících se televizního studia s výjimkou zcizení nebo zatížení nemovité věci.“.
51. V § 12 odst. 3 se text „c)“ nahrazuje textem „d)“.
52. V § 12 odst. 4 se slova „celostátních vysílacích okruzích“ nahrazují slovy „plnoformátových programech šířených celoplošně“.
53. V § 13 se slova „(§ 2 a 3)“ zrušují.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Generální ředitel České televize předloží návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání Radě České televize do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Českém rozhlasu

Čl. III

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 135/1997 Sb., zákona č. 192/2002 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 196/2009 Sb., zákona č. 79/2015 Sb., zákona č. 374/2021 Sb. a zákona č. 225/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slovo „zahraničí“ vkládají slova „za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu“.
2. V § 2 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a přispívání k postupu proti dezinformacím při respektování svobody slova“.
3. V § 3 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:
„g) podporuje českou rozhlasovou tvorbu a kulturní projekty,“.
Dosavadní písmena g) až i) se označují jako písmena h) až j).
4. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena k) a l), která znějí:
„k) poskytuje veřejnosti informace a obsah podle § 2 odst. 1 na svých internetových stránkách a prostřednictvím aplikací Českého rozhlasu,
l) propaguje vysílání vlastních programů nebo pořadů a dalších úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání.“.
5. V § 3 odst. 4 se číslo „95“ nahrazuje číslem „80“ a slovo „lidu.^{1c)}“ se nahrazuje slovy „lidu^{1c)}“, s výjimkou celoplošného rozhlasového programu podle § 3 odst. 1 písm. a) zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku, jehož vysílání může přijímat alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu^{1c)}“.
6. V § 3 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:
„(6) Český rozhlas nesmí na své internetové stránky umísťovat obchodní sdělení s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a pořadů.
(7) Český rozhlas smí umísťovat obchodní sdělení do svých aplikací, pouze pokud jsou zaměřená na propagaci vlastního vysílání a pořadů, nebo součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Český rozhlas ovlivnit.“.
7. V § 4 odst. 9 se slovo „místopředsedu“ nahrazuje slovy „2 místopředsedy“ a věta druhá se nahrazuje větou „Z členů Rady volených Senátem je volen jeden z těchto 3 funkcionářů.“.
8. V § 5 odst. 1 se slovo „Veřejného“ nahrazuje slovem „veřejného“ a za slovo „práv“ se vkládají slova „nebo jeho zástupce, ochránce práv dětí, poslance Evropského parlamentu“.
9. V § 5 odstavce 2 a 3 včetně poznámky pod čarou č. 3 znějí:

„(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě; dále se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady. Člen Rady nesmí v Českém rozhlasu zastávat jinou funkci nebo vykonávat výdělečnou činnost, ani nesmí mít od Českého rozhlasu jiné příjmy, než peněžitá plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nebo příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona.

(3) Předpoklady pro výkon funkce člen Rady nesplňuje, je-li osobou blízkou³⁾ osobě, která v Českém rozhlasu vykonává výdělečnou činnost, popřípadě má od Českého rozhlasu jiné příjmy než příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona, anebo která se podílí na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků nebo zastupuje obchodní zájmy, které by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost rozhodování Rady.

³⁾ § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.“.

10. V § 6 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady z funkce podle odstavce 2 musí být odůvodněno.

(4) Osoba, které funkce člena Rady zanikla podle odstavce 1 písm. d), je povinna předsedovi Rady neprodleně písemně oznámit a doložit den zániku svého členství v Radě, nedošlo-li k zániku funkce člena Rady z důvodu jeho omezení ve svéprávnosti. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila.“.

11. V § 7 odst. 1 se slova „Rada přijme do třiceti dnů od začátku funkčního období“ nahrazují slovy „přijímá Rada“.
12. V § 7 odst. 2 se slovo „nadpoloviční“ zrušuje, za slovo „většinou“ se vkládají slova „alespoň 5“, slovo „všech“ se zrušuje“ a slova „jsou zapotřebí alespoň dvě třetiny“ se nahrazují slovy „je zapotřebí alespoň 6“.
13. V § 7 se na začátek odstavce 3 vkládá věta „Rada jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně.“.
14. V § 7 odst. 4 se slova „, jehož součástí nejsou skutečnosti chráněné podle zvláštních právních předpisů“ zrušují a na konci textu odstavce se doplňují slova „s výjimkou těch částí, které obsahují skutečnosti chráněné podle jiných právních předpisů“.
15. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „a na jeho návrh ředitele rozhlasových studií Českého rozhlasu (dále jen „rozhlasová studia“)“ zrušují.
16. V § 8 odst. 1 písmeno b) zní:
- „b) schvalovat rozpočet Českého rozhlasu, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku Českého rozhlasu podle zákona upravujícího účetnictví ověřenou auditorem podle zákona upravujícího auditory; do doby schválení rozpočtu hospodaří Český rozhlas podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje,“.
17. V § 8 odst. 1 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která včetně poznámky pod čarou č. 6 znějí:

„c) kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku Českého rozhlasu podle schváleného rozpočtu a na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele,

d) sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾ a naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu podle § 11a,

⁶⁾ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01).“.

Dosavadní písmena c) až j) se označují jako písmena e) až l).

18. V § 8 odst. 1 se na konci textu písmene e) doplňují slova „; Statut Českého rozhlasu zejména blíže upravuje organizaci a činnost Českého rozhlasu“.

19. V § 8 odst. 1 písm. f) se slova „; porušení Kodexu Českého rozhlasu je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona,^{3b)}“ nahrazují čárkou.

Poznámka pod čarou č. 3b se zrušuje.

20. V § 8 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) udílet generálnímu řediteli předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a ke zřízení nebo zrušení rozhlasového studia Českého rozhlasu (dále jen „rozhlasové studio“) podle § 9 odst. 9,“.

21. V § 8 odst. 1 písm. i) se za slovo „vydávat“ vkládají slova „stanoviska a“.

22. V § 8 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) volit a odvolávat členy dozorčí komise podle § 8a, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn jejích členů,“.

23. V § 8 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) až p), která znějí:

„m) schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby nebo významné změny stávající služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání (dále jen „nová významná služba“); podrobnosti stanoví Statut Českého rozhlasu,

n) schvalovat na návrh generálního ředitele Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu,

o) poskytovat generálnímu řediteli nezbytnou součinnost k plnění povinností Českého rozhlasu,

p) schvalovat Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání uzavírané mezi ministrem kultury a generálním ředitelem Českého rozhlasu vždy na období 5 let.“.

24. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾ a dále o naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů podle § 11a. Rada Výroční zprávu o činnosti a

- hospodaření Českého rozhlasu nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.
25. V § 8 odst. 3 se slova „(dále jen „rozpočet“)" nahrazují slovy „, s níž disponuje Rada v souladu s jinými právními předpisy; podrobnosti stanoví Statut Českého rozhlasu“.
26. V § 8 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Odměny členů Rady a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců Českého rozhlasu.“.
27. V § 8 odst. 4 se slovo „tvorby“ nahrazuje slovem „výroby“.
28. V § 8a odst. 1 se slova „účelně a hospodárně využívány finanční prostředky a majetek Českého rozhlasu“ nahrazují slovy „finanční zdroje a majetek Českého rozhlasu účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu Českého rozhlasu v souladu s právními předpisy a s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾“.
29. V § 8a odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „z fyzických osob s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise“ a věta poslední se nahrazuje větou „Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí⁵⁾“.
30. V § 8a odst. 3 se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“, slova „po sobě jdoucí“ se nahrazují slovy „bezprostředně po sobě následující“ a věta poslední se zrušuje.
31. V § 8a odstavce 6 a 7 znějí:
- „(6) Dozorčí komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 3 svých členů. Rozhodnutí dozorčí komise přijímá většinou alespoň 3 hlasů svých členů.
- (7) Členové dozorčí komise mohou s vědomím generálního ředitele nahlížet do všech účetních záznamů a dalších písemností Českého rozhlasu, které mají vypovídací schopnost o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech, a o těchto skutečnostech požadovat ústní nebo písemné informace od příslušných zaměstnanců Českého rozhlasu. Zaměstnanci Českého rozhlasu jsou povinni poskytnout členům dozorčí komise kopie vyžádaných písemností, účetních záznamů Českého rozhlasu, jakož i požadované informace. Podmínky a způsob provádění kontrol stanoví kontrolní řád dozorčí komise.“.
32. V § 8a se odstavec 8 zrušuje.
- Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 8 a 9.
33. V § 8a odst. 8 se slovo „kontroly“ nahrazuje slovem „funkce“ a za slovo „ukončení“ se vkládá slovo „výkonu“.
34. V § 8a odst. 9 se za slova „Výroční zprávu o“ vkládají slova „činnosti a“.
35. V § 8a se doplňuje odstavec 10, který zní:
- „(10) Jednání dozorčí komise se může zúčastnit člen Rady. V takovém případě se na něj povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, vztahuje ve stejném rozsahu jako na člena dozorčí komise.“.
36. V § 8b odst. 5 se za slovo „přísluší“ vkládají slova „od Českého rozhlasu“ a slova „zvláštního právního předpisu^{3b)}“ se nahrazují slovy „zákoníku práce“.
37. V § 8b odst. 6 se slova „jiným úkonem v obecném zájmu podle zvláštního právního předpisu^{3b)}“ nahrazují slovy „překážkou v práci z důvodu obecného zájmu podle zákoníku práce“.
38. V § 8b se odstavec 7 zrušuje.

39. Za § 8b se vkládají nové § 8c a 8d, které včetně nadpisů znějí:

„§ 8c

Zavádění nové významné služby

(1) Při naplňování úkolů podle § 2 odst. 2 a § 3 odst. 1 využívá Český rozhlas nové technologie k inovaci svých činností a diverzifikaci distribučních platforem a nabídky služeb poskytovaných veřejnosti, včetně zavádění nových významných služeb.

(2) Novou významnou službu může Český rozhlas zařadit do plnění veřejné služby, pokud

a) tato služba naplňuje předpoklady, které podle odůvodněných závěrů předběžného hodnocení projektu nové významné služby, založeného na otevřené veřejné konzultaci, zveřejněných, včetně vypořádání stanovisek zúčastněných subjektů, na internetových stránkách Českého rozhlasu (dále jen „závěry předběžného hodnocení“) pro její zařazení do veřejnoprávního vysílání vyplývají z práva Evropské unie⁶⁾,

b) návrh na její zařazení do plnění veřejné služby posoudí poradní orgán podle § 8d, a

c) její zařazení do plnění veřejné služby schválí Rada.

(3) Otevřenou veřejnou konzultaci k projektu nové významné služby vyhlašuje Český rozhlas na svých internetových stránkách a vyhlášení oznamuje ve svém vysílání. Lhůta, ve které mohou být Českému rozhlasu sdělována stanoviska, nesmí být kratší než 60 dnů.

(4) Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby Radě ke schválení předkládá a jeho projednání se zúčastní generální ředitel. Návrh musí obsahovat popis nové významné služby a odůvodnění pro její zavedení ve vztahu k plnění veřejné služby, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh. K návrhu musí být přiloženy závěry předběžného hodnocení.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 nebrání vyzkoušení nové významné služby v podobě pilotního projektu s omezenou sledovaností za účelem získání informací o její proveditelnosti a přínosu k naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání.

(6) Znaky odlišující novou významnou službu od ostatních služeb, náležitosti projektu nové významné služby, náležitosti vyhlášení otevřené veřejné konzultace, pravidla postupu a kritéria předběžného hodnocení a pravidla zveřejňování závěrů předběžného hodnocení upraví Český rozhlas ve Statutu Českého rozhlasu v souladu s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie⁶⁾.

§ 8d

Poradní orgán pro schvalování nové významné služby

Rada zřizuje svůj poradní orgán pro zařazování nové významné služby do plnění veřejné služby. Jeho úkolem je posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.“.

40. V § 9 odst. 6 písmeno c) zní:

„c) dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo generálnímu řediteli doručeno rozhodnutí Rady o odvolání z funkce, popřípadě pozdějším dnem uvedeným v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce,“.

41. V § 9 odst. 6 se na konci písmene e) čárka nahrazuje tečkou a písmeno f) se zrušuje.

42. V § 9 odst. 7 písm. a) se slovo „předpisů^{3c)}“ nahrazuje slovem „předpisů“ a za slova „Českého rozhlasu“ se vkládají slova „nebo nenaplní-li svou činností Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání“.

Poznámka pod čarou č. 3c se zrušuje.

43. V § 9 odstavec 8 zní:

„(8) Právní jednání, kterým se nemovitá věc v majetku Českého rozhlasu nebo její část převádí, zatěžuje nebo přenechává k užití jinému na dobu delší než 3 měsíce, vyžaduje předchozí písemný souhlas Rady, jinak je neplatné; k neplatnosti soud přihlédne i bez návrhu.“.

44. V § 9 se na začátek odstavce 10 vkládá věta „Generální ředitel jmenuje a odvolává ředitele rozhlasových studií po projednání s Radou.“.

45. V § 9 se na konci textu odstavce 11 doplňují slova „a § 5 odst. 1 a 2“.

46. V § 11 odst. 1 se slova „jeho úkoly (§ 2 tohoto zákona)“ nahrazují slovy „poskytování veřejné služby podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2“.

47. V § 11 odst. 2 se za slovo „úkolů“ vkládají slova „stanovených zákonem; finanční zdroje podle § 10 odst. 1 písm. a) lze použít pouze k plnění úkolů“.

48. V § 11 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 v rozsahu a způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾, upraví Český rozhlas ve Statutu Českého rozhlasu.“.

49. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Oddělené účtování

- (1) Český rozhlas vede účetnictví podle zákona o účetnictví.

(2) Český rozhlas je povinen organizačně oddělit činnosti spočívající v poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 od podnikatelských činností podle § 11 odst. 1. Za každou z těchto činností je Český rozhlas povinen účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 nebo podle § 11 odst. 1 stanoví Český rozhlas vnitřním předpisem (dále jen „Účetní standardy Českého rozhlasu“) v souladu s požadavky zákona upravujícího některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory.

(3) Český rozhlas je povinen uchovávat údaje o naplňování povinnosti podle odstavce 2 po dobu stanovenou zákonem upravujícím některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory a na výzvu tyto údaje předávat Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to spolu s Účetními standardy Českého rozhlasu a dalšími podklady nezbytnými k posouzení naplňování povinnosti podle odstavce 2.“.

50. V § 12 odst. 1 se text „§ 9 odst. 9“ zrušuje.

51. V § 12 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Ředitel rozhlasového studia je oprávněn zastupovat Český rozhlas ve všech záležitostech týkajících se rozhlasového studia s výjimkou zcizení nebo zatížení nemovité věci.“.
52. V § 12 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 7 zní:
- „(4) Rozhlasová studia se podílejí na výrobě pořadů⁷⁾ celoplošných programů podle § 3 odst. 1 písm. a) a celoplošné programy podle § 3 odst. 1 písm. a) zařazují do svého vysílání pořady⁷⁾ rozhlasových studií.

⁷⁾ § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

53. V § 13 se slova „(§ 2 a 3)“ zrušují.

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Generální ředitel Českého rozhlasu předloží návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání Radě Českého rozhlasu do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o rozhlasových a televizních poplatcích

Čl. V

Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 318/2015 Sb. a zákona č. 261/2021 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Rozhlasový poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového vysílání, bez ohledu na způsob příjmu (dále jen „rozhlasový přijímač“). Toto zařízení se považuje za rozhlasový přijímač i v případě, že si je poplatník upraví k jinému účelu.

(2) Televizní poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci televizního vysílání, bez ohledu na způsob příjmu (dále jen „televizní přijímač“). Toto zařízení se považuje za televizní přijímač i v případě, že si je poplatník upraví k jinému účelu.“.
2. V § 2 odst. 4 písmeno d) zní:

„d) televizní přijímače, které jsou užívány výlučně ve výrobních procesech a výhradně pro účely zobrazování informací souvisejících s těmito procesy.“.
3. V § 2 odst. 4 se písmeno e) zrušuje.
4. V § 3 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

5. V § 5 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, platí rozhlasový poplatek a televizní poplatek

- a) při počtu 25 až 49 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši pětinasobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- b) při počtu 50 až 99 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši desetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- c) při počtu 100 až 199 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši dvacetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- d) při počtu 200 až 249 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši třicetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- e) při počtu 250 až 499 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši sedmdesátinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku a
- f) při počtu více než 500 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši stonásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku.

(4) Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, který zaměstnává nejvýše 24 osob, rozhlasový poplatek a televizní poplatek neplatí.“

6. V § 5 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Ustanoveními odstavců 3 a 4 není dotčena povinnost platit poplatky podle odstavce 1.

(6) Počtem zaměstnanců se pro účely odstavců 3 a 4 rozumí počet zaměstnanců přepočtený na plné pracovní úvazky.“

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 7 a 8.

7. V § 5 odstavec 7 zní:

„(7) Právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem, která pronajímá dopravní prostředky, jejichž příslušenstvím je rozhlasový nebo televizní přijímač, platí rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek za každý takový dopravní prostředek. Ustanovení odstavců 3 až 5 tím nejsou dotčena.“

8. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Výše poplatků

(1) Měsíční výše rozhlasového poplatku činí 55 Kč a měsíční výše televizního poplatku činí 150 Kč.

(2) Měsíční výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku se zvýší o 6 % vždy k 1. červenci kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž součet inflace za předcházející roky od posledního zvýšení rozhlasového poplatku a televizního poplatku překročí 6 %. Výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(3) Ministerstvo kultury vyhlásí měsíční výši rozhlasového poplatku a měsíční výši televizního poplatku podle odstavce 2 sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.“.

9. V § 7 odst. 5 se slova „sníží-li poplatník počet evidovaných rozhlasových nebo televizních přijímačů“ nahrazují slovy „změní-li poplatník počet zaměstnanců rozhodný pro určení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku podle § 5 odst. 3 nebo změní-li počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
10. V § 8 odst. 3 písm. b) se slova „a předmět podnikání“ nahrazují slovy „, počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
11. V § 8 odst. 3 písm. c) se slova „a předmět činnosti“ nahrazují slovy „, počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
12. V § 8 odst. 3 písm. d) se slova „a identifikační číslo“ nahrazují slovy „, identifikační číslo a počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3“.
13. V § 8 se odstavce 4 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavce 6 až 11 se označují jako odstavce 4 až 9.

14. V § 8 odst. 4 se slova „odstavcích 3 až 5“ nahrazují slovy „odstavci 3“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „; změnu počtu zaměstnanců oznamuje pouze v případě, že je rozhodná pro určení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku podle § 5 odst. 3.“.
15. V § 8 odst. 6 úvodní část ustanovení zní:

„(6) Z evidence poplatníků rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku je do 15 dnů ode dne, kdy nastaly skutečnosti odůvodňující odhlášení, povinen odhlásit se poplatník, který“.
16. V § 8 odst. 6 se na konci písmene c) čárka nahrazuje tečkou.
17. V § 8 odst. 6 se závěrečná část ustanovení zrušuje.
18. V § 8 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Při odhlášení je poplatník povinen připojit písemné čestné prohlášení potvrzující, že nastala některá ze skutečností podle odstavce 6. Odhlašuje-li se z evidence poplatníků fyzická osoba, která podle § 5 odst. 2 neplatí rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek, je v čestném prohlášení povinna dále uvést jméno, popřípadě jména a příjmení, datum narození a adresu trvalého pobytu, u cizinců popřípadě dlouhodobého pobytu poplatníka, s nímž žije ve společné domácnosti a který splnil oznamovací povinnost podle odstavce 2.“.

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 8 až 10.

19. V § 8 odst. 8 se číslo „10“ nahrazuje číslem „9“.
20. V § 8 odst. 9 se číslo „9“ nahrazuje číslem „8“.
21. V § 9 odst. 1 písm. a) se za číslo „2“ vkládají slova „až 4“.
22. V § 9 odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena b) až d).

23. V § 9 odst. 1 písm. b) se číslo „5“ nahrazuje číslem „3“ a slovo „provozoven“ se nahrazuje slovy „zaměstnanců nebo dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
24. V § 9 odst. 1 závěrečné části ustanovení se věta poslední zrušuje.

25. V § 9 odst. 3 se za slovo „Poplatník“ vkládají slova „, který je fyzickou osobou“, číslo „7“ se nahrazuje číslem „5“, text „odst. 8“ se nahrazuje textem „odst. 6“, slova „za každý rozhlasový nebo televizní přijímač, ze kterého je povinen platit rozhlasový nebo televizní poplatek“ se zrušují a na konci odstavce se doplňuje věta „Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, který ve stanovené lhůtě nesplnil některou z povinností uložených v § 8 odst. 6 písm. a) nebo b), a současně přestal platit rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek, je povinen zaplatit provozovateli vysílání ze zákona přírážku ve výši 1 000 Kč.“.

Čl. VI

Přechodná ustanovení

1. Fyzická osoba, která je podnikatelem a která je poplatníkem rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, oznámí skutečnosti podle § 8 odst. 3 písm. b) a § 8 odst. 6 zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, Českému rozhlasu nebo České televizi (dále jen „provozovatel vysílání ze zákona“), popřípadě jiné osobě, kterou provozovatel vysílání ze zákona určil (dále jen „pověřená osoba“), do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do uplynutí lhůty podle věty první platí poplatník rozhlasový poplatek a televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Právnická osoba, která je poplatníkem rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, oznámí skutečnosti podle § 8 odst. 3 písm. c) a § 8 odst. 6 zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do uplynutí lhůty podle věty první platí poplatník rozhlasový poplatek a televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Organizační složka státu nebo územního samosprávného celku, která je poplatníkem rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, oznámí skutečnosti podle § 8 odst. 3 písm. d) a § 8 odst. 6 zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do uplynutí lhůty podle věty první platí poplatník rozhlasový poplatek a televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Poplatník, který nezaplatil rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona povinen zaplatit dlužný poplatek včetně přírážky k dlužnému poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. VII

V § 53 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 180/2016 Sb. a zákona č. 242/2022 Sb., se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Čas vyhrazený oznámením o sponzorování programů a pořadů ve vysílání provozovatele televizního vysílání ze zákona nesmí přesáhnout v souhrnu 260 hodin za kalendářní rok.“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2025.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Úprava vymezující postavení a úkoly provozovatelů veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání je obsažena v zákoně č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o České televizi“), a zákoně č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Českém rozhlasu“). Poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání se dotýká rovněž zákonná regulace provozování rozhlasového a televizního vysílání, resp. jeho obsahu, která úzce souvisí s ústavně garantovanou svobodou projevu a právem na informace, a je upravena zejména zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozování vysílání“).

Poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání Českým rozhlasem a Českou televizí je spojeno rovněž s oblastí poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, která je regulována zákonem č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání), ve znění pozdějších předpisů, který je zaměřen na služby, jejichž hlavním cílem je poskytování audiovizuálních pořadů veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání. Tyto služby umožňují sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem dané služby. Jedná se tedy o úpravu oblasti služeb, které veřejnoprávní vysílání ve vztahu k spotřebiteli do určité míry doplňují.

Úpravu rozhlasových a televizních poplatků (tzv. koncesionářské poplatky), které jsou základním a stěžejním zdrojem příjmu Českého rozhlasu a České televize, obsahuje zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozhlasových a televizních poplatcích“).

Významným právním předpisem, jehož hlavním účelem je ochrana spotřebitele, je zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), který je jako obecný právní předpis upravující komerční komunikaci aplikován na reklamu a sponzorování ve vysílání a ve službách na vyžádání v případech, kdy zákon o provozování vysílání nebo zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání nestanoví úpravu speciální. Vedle těchto právních předpisů nelze pominout zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), který upravuje způsoby přenosu rozhlasového a televizního vysílání.

Širší právní rámec poskytování audiovizuálních mediálních služeb tvoří řada dalších zákonů. Jmenovitě lze zmínit zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.

Opomenout nelze ani obecnou právní úpravu soukromého práva, tedy zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zákon o České televizi i zákon o Českém rozhlasu byly přijaty již v roce 1991 a od té doby několikrát novelizovány. Většina změn se však týkala pouze dílčích oblastí úpravy. Pokud jde o systém volby a odvolávání členů Rady České televize, byl zásadním zákon č. 39/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů. Tímto zákonem byl počet členů Rady České televize zvýšen z 9 na 15, a nově byl stanoven způsob podávání návrhů kandidátů na členy Rady České televize. Poslanecké sněmovně tyto návrhy předkládaly organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy, ve stanovené lhůtě po zveřejnění výzvy předsedy Poslanecké sněmovny k předložení návrhů.

Tímto zákonem byl současně novelizován zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, v němž byl pro účely volby členů Rady České televize zřízen Volební výbor. Uvedená změna zákona o České televizi rovněž upravila obměnu třetiny členů Rady České televize vždy po dvou letech. Obdobná změna byla provedena v zákoně o Českém rozhlasu zákonem č. 192/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a o změně dalších zákonů. Počet členů Rady Českého rozhlasu byl zachován v počtu devíti členů, systém navrhování kandidátů na členy Rady a obměna třetiny členů vždy po dvou letech byly upraveny obdobně jako u Rady České televize. Současně byla rozšířena působnost Volebního výboru Poslanecké sněmovny i na volbu členů Rady Českého rozhlasu.

Poslední změna obou uvedených zákonů byla provedena zákonem č. 225/2023 Sb. Tímto zákonem došlo ke zvýšení počtu členů Rady České televize na 18 členů, do volby členů Rady České televize i Rady Českého rozhlasu byl zapojen Senát, upravila se minimální doba trvání právnických osob navrhuujících kandidáty na členy Rad a zrušila se kolektivní odvolatelnost Rad.

Prováděním dílčích novel obou zákonů se jejich znění v některých případech odlišilo, ačkoli rozdílná právní úprava postrádá ve většině případů logiku, neboť oba předpisy regulují poskytování veřejné služby v oblasti vysílání. V minulosti se proto vyskytly několikrát úvahy o provedení změny zákonů tak, aby jejich formulace byla shodná, resp. obdobná, a byly odstraněny nelogické rozdíly v úpravě.

Odlišnost úpravy mezi oběma zákony vznikla rovněž ve vztahu k hospodaření institucí, a to zákonem č. 82/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tímto zákonem byla upravena povinnost České televize sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v České televizi. Tato povinnost vyplývala v roce 2005 ze směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, ve znění směrnice Komise 93/84/EHS a směrnice Komise 2000/52/ES. Podle uvedeného evropského předpisu byla do zákona o České televizi vložena nová povinnost České televize vést oddělené účtování, tedy nejen organizačně oddělit činnosti spočívající v poskytování veřejné služby od podnikatelských činností, ale i povinnost za každou z těchto činností účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Metody rozlišování nákladů a výnosů pak Česká televize upravila svým vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize. Tyto standardy přitom vycházejí ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné

podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

Tato povinnost odděleného účtování nebyla dosud upravena v zákoně o Českém rozhlasu, ačkoli ten má ve smyslu uvedeného zákona stejné postavení jako Česká televize, a je rovněž subjektem, který na jedné straně poskytuje veřejnou službu, na jejíž plnění má zaručen veřejný příjem, a na straně druhé vykonává podnikatelskou činnost.

Pokud jde o financování veřejnoprávních médií, platí v České republice systém placení za veřejnou službu prostřednictvím televizních a rozhlasových poplatků (což je stále nejběžnější systém v evropských státech, a to zejména z důvodu zajištění jejich nezávislosti na výkonné moci a veřejných rozpočtech). I v České republice jsou pak televizní a rozhlasové poplatky hlavním zdrojem příjmů obou veřejnoprávních vysílatelů. Úpravu rozhlasových a televizních poplatků (tzv. koncesionářské poplatky) obsahuje zákon o rozhlasových a televizních poplatcích, který nahradil předchozí právní úpravu poplatků zavedenou zákonem č. 252/1994 Sb. Sazba rozhlasového a televizního poplatku však nedoznala již řadu let žádných změn, stejně jako celá koncepce zákona, která neodpovídá technologické realitě současné doby. Vláda proto přijala ve svém Programovém prohlášení ve vztahu k veřejnoprávním médiím závazek zaměřit se na udržitelnost jejich financování, což je základní podmínka zachování jejich nezávislosti. Povinnost placení poplatků je dle platné právní úpravy stále vázána na vlastnictví (nebo držení) zařízení způsobilých k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání, které představuje klasický rozhlasový přijímač nebo televizor. Ve skutečnosti je však rozhlasové a televizní vysílání stále více přijímáno prostřednictvím počítačů, notebooků a mobilních zařízení, které jsou z působnosti zákona dosud vyjmuty.

Pokud jde o výši rozhlasového poplatku, současná částka 45 Kč měsíčně platí již od účinnosti novely zákona, která byla provedena k 1. říjnu 2005. Reálná hodnota poplatku však vlivem inflace klesá a kumulativně se za období let 2005 až 2022 snížila o 20 Kč na 25 Kč. Současná výše televizního poplatku, a to 135 Kč, byla zákonem stanovena již v roce 2008, přičemž jeho reálná výše je zhruba 61 Kč. Obě veřejnoprávní média přitom poskytují své služby v měřítku a technologickými postupy, které v roce 2005, resp. 2008 zdaleka neplatily.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Předložený návrh změny zákonů o Českém rozhlasu a o České televizi je projevem snahy reagovat na technologický vývoj prostředí, v němž působí elektronická média. Na straně České televize došlo již před léty k přechodu z analogového na digitální zemské televizní vysílání, a v případě Českého rozhlasu se jeho programy šíří kromě analogového též digitálním vysíláním. Obě instituce také hojně využívají možnost nabízet své služby prostřednictvím internetu. Jak zákon o Českém rozhlasu, tak zákon o České televizi ale dosud obsahují úpravu z doby, kdy technologické prostředky vysílání byly na zcela jiné úrovni, a ačkoli byly od doby přijetí několikrát novelizovány, jsou v nich stále obsažena ustanovení neodpovídající aktuálnímu stavu provozování a šíření vysílání.

Platné znění obou předpisů je rovněž na řadě míst odlišné, ačkoli rozdílná právní úprava postrádá ve většině případů logiku, neboť oba předpisy regulují poskytování veřejné služby v oblasti vysílání. Dalším účelem navrhovaného zákona je proto upravit oba zákony tak, aby jejich formulace byla shodná, resp. obdobná, a byly odstraněny nelogické rozdíly v úpravě.

To se týká mj. i povinnosti odděleného účtování, tedy povinnosti účtovat odděleně činnosti spočívající v poskytování veřejné služby od podnikatelských činností.

Nedostatkem obou zákonů je rovněž skutečnost, že nezavazují Českou televizi a Český rozhlas sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, které jsou obsaženy ve Sdělení Komise 2009/C 257/01 o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání.

V neposlední řadě navrhované změny reflektují vývoj a změny právního řádu České republiky a potřebu sjednocení terminologie s novým občanským zákoníkem.

Pokud jde o rozhlasové a televizní poplatky, navrhovaný zákon plní závazek vlády zaměřit se na udržitelnost financování veřejnoprávních médií, neboť dostatečné zdroje nesvázané se státním rozpočtem jsou podmínkou jejich nezávislosti. Jak bylo uvedeno, výše rozhlasového poplatku je stejná již od roku 2005, a výše televizního poplatku od roku 2008. Reálná výše obou poplatků je přitom podstatně nižší, neboť od uvedených let se náklady na veřejnou službu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání podstatně zvýšily. Lze tedy říci, že stále se zvyšující technologická náročnost a výrobní náklady rozhlasového a televizního vysílání nebyly dosud doprovázeny navýšením koncesionářských poplatků nebo jiným systémovým řešením, které by zajistilo udržitelnost financování činnosti médií veřejné služby. Pro zachování stávající úrovně veřejnoprávních médií a poskytování jejich veřejné služby v odpovídající kvalitě, je nezbytné navýšit příjmy České televize a Českého rozhlasu prostřednictvím systémových opatření.

Navrhovaná úprava nepředstavuje žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a k rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Návrhem zákona se v první řadě sleduje účel aktualizace platného znění zákonů o České televizi a o Českém rozhlasu. Oba předpisy byly přijaty již v roce 1991, a ačkoli byly v průběhu let několikrát změněny a doplněny, stále jejich znění v některých ohledech neodpovídá současné realitě provozování vysílání a poskytování souvisejících služeb, a to zejména z technologického pohledu. Do vymezení veřejné služby v oblasti vysílání je tak nezbytné doplnit možnost využívat při výrobě a šíření programů a poskytování audiovizuálních a informačních služeb přímo souvisejících s programem nové dostupné technologie, stejně jako provozovat své vysílání a šířit služby s ním spojené prostřednictvím internetu.

V důsledku častějších novel zákona o České televizi došlo k rozdílu mezi zákony zřizujícími média veřejné služby, které však nemají z hlediska odlišností těchto dvou médií veřejné služby své odůvodnění. Rozdíly mezi zněním obou zákonů jsou například v definici veřejné služby s ohledem na naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu, i pokud jde o způsob naplňování veřejné služby podporou české tvorby a kulturních projektů. Rozdíl je i ve výčtu funkcí neslučitelných s členstvím v Radě České televize a Radě Českého rozhlasu, resp. neslučitelných s výkonem funkce generálních ředitelů těchto institucí.

Zásadní rozdíl mezi oběma normami spočívá v absenci povinnosti sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Zákon o České televizi stanoví povinnost vést oddělené účetnictví, tedy odděleně účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Taková podmínka vyplývá ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb.,

o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Uvedená povinnost byla do zákona o České televizi vložena novelou provedenou zákonem č. 82/2005 Sb., a to k provedení Směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, ve znění směrnice Komise 93/84/EHS a směrnice Komise 2000/52/ES (tato směrnice je do českého právního řádu transponována zákonem č. 319/2006 Sb.). Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem spočívajícím v plnění veřejné služby nebo v podnikatelské činnosti je přitom Česká televize povinna upravit vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize, které musí splňovat požadavky zákona č. 319/2006 Sb.

Uvedená novela tímto způsobem doplnila pouze zákon o České televizi, a nikoli zákon o Českém rozhlasu z toho důvodu, že navazovala na zákon č. 39/2001 Sb., který měnil pouze zákon o České televizi jako následek řešení mimořádné situace, v níž se tato instituce nacházela na přelomu let 2000 a 2001. Zákon č. 82/2005 Sb. proto změnil a doplnil rovněž pouze zákon o České televizi, a zásadní vymezení pravidel hospodaření a účtování tak nebylo vloženo do zákona o Českém rozhlasu.

Stejně tak je třeba do obou zákonů regulujících veřejnoprávní média doplnit povinnost České televize a Českého rozhlasu stanovit vnitřním předpisem pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby, která musejí naplňovat požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, konkrétně ze Sdělení Komise 257/01 z roku 2009.

Pokud jde o návrh změny zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, jedná se o právní úpravu z roku 2005. Obsah zákona nebyl nikdy zásadně aktualizován, a jeho platné znění tedy stále odráží technologickou realitu šíření a příjmu vysílání z roku 2005. Zákon je tedy v první řadě nutné aktualizovat, pokud jde o jeho princip spočívající ve vazbě povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek na vlastnictví (resp. držbu) rozhlasového nebo televizního přijímače. Je nezbytné v zákoně promítnout skutečnost, že rozhlasové i televizní vysílání je v současné době stále více přijímáno prostřednictvím počítačů, notebooků a mobilních zařízení, a stále méně „klasickými“ rozhlasovými a televizními přijímači. Počítače a všechna mobilní zařízení přitom dosud zůstávají z působnosti zákona vyjmuty.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou České republiky a s Listinou základních práv a svobod (dále jen „Listina“), stejně jako s ostatními právními předpisy.

Zákonná úprava médií veřejné služby se dotýká oblasti šíření a přijímání informací, jedná se tedy o problematiku svobody projevu a práva na informace. Z hlediska ústavního pořádku České republiky je zásadním ustanovením čl. 17 odst. 4 Listiny, podle kterého lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. V konkrétním případě jde zejména o ochranu práv všech osob bez ohledu na příslušnost k některé ze speciálních skupin, konkrétně tedy práva veřejnosti na příjem informací ze strany provozovatelů vysílání, a o ochranu osob se sluchovým nebo zrakovým postižením, respektive o zajištění jejich práva na přístup k informacím.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Specifické postavení médií veřejné služby je v Evropské unii upraveno přímo v primárním právu, a to v Protokolu č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, který je přílohou Smlouvy o fungování EU. Tento dokument, označovaný jako Amsterodamský protokol, uznává, že „systém veřejnoprávního vysílání v členských zemích je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu“. Tato myšlenka přispívá k nezbytnosti duálního systému (tedy koexistenci veřejnoprávního a soukromého vysílání) a nepostradatelnosti veřejnoprávního vysílání, jímž dochází k lepšímu naplnění osobitých potřeb členských států.

Pokud jde o to, zda návrh představuje režim veřejné podpory, který by měl být Evropské komisi notifikován, po zhodnocení údajů vyplývajících z hodnocení dopadů regulace vyplynul závěr, že navrhovaná právní úprava je stávající podporou ve smyslu práva EU (Čl. 1 písm. b) nařízení 2015/1589). Z hodnocení dopadů regulace vyplynulo, že navýšením rozhlasových a televizních poplatků a dalšími změnami platné právní úpravy nedojde ke zvýšení příjmů České televize a Českého rozhlasu o více než 20 % (při standardním výběru poplatků). V této souvislosti současně sdělil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, že se dotázal Evropské komise na výklad této mezní hranice 20 %, při jejímž překročení by se již o stávající podporu nejednalo. Odpověď Evropské komise zatím nebyla poskytnuta.

Lze nicméně shrnout, že změna způsobu financování České televize a Českého rozhlasu by měla být definitivně zhodnocena v tom smyslu, zda se jedná o stávající podporu či nikoli. To bude učiněno v návaznosti na očekávanou reakci Evropské komise, viz výše.

Mezi předpisy Evropské unie lze za nejvýznamnější označit směrnici 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), která byla naposledy revidována směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2018/1808. Ta byla publikována v Úředním věstníku EU dne 28. listopadu 2018 a do českého právního řádu byla transponována zákonem č. 242/2022 Sb., o službách platform pro sdílení videonahrávek a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o službách platform pro sdílení videonahrávek).

Uvedená směrnice definuje „televizní vysílání“ jako audiovizuální mediální službu, poskytovanou poskytovatelem mediálních služeb pro simultánní sledování pořadů na základě programové skladby.

Návrh zákona je v souladu rovněž se směrnicí Komise 2006/111/ES o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků (kodifikované znění).

Návrh zákona zohledňuje evropská pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby, která jsou upravena ve Sdělení Komise 257/01 z roku 2009 pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání.

Předkládanou novelou je zároveň dodržen soulad s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie, ve kterých je podporována svoboda projevu, respektive vysílání, ve spojení s principem kontroly ze strany členských států.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Navržená právní úprava je v souladu s Všeobecnou deklarací lidských práv, a to zejména s ustanovením čl. 19 tohoto dokumentu, podle kterého je zaručena svoboda přesvědčení a projevu a svoboda vyhledávání, přijímání a rozšiřování informací a myšlenek. Návrh zákona je rovněž v souladu s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, který ve svém čl. 19 garantuje svobodu názoru a projevu a připouští možnost zákonných omezení této svobody.

Významnou úpravu svobody projevu mimo to představuje čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy (dále jen „Evropská úmluva“), podle níž je zaručena svoboda projevu, která zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Zároveň je však státům přiznáno právo vyžadovat udělování povolení rozhlasovým, televizním nebo filmovým společností. Podle čl. 10 odst. 2 Evropské úmluvy může výkon svobody projevu podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, ochrany pořádku a předcházení zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. Zákonná úprava regulace rozhlasového a televizního veřejnoprávního vysílání vychází z těchto principů.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Podle Systému národních účtů jsou veřejnoprávní instituce součástí institucionálního sektoru S.13 – sektor vládních institucí, a tedy i jejich rozpočty jsou součástí veřejných rozpočtů. Koncesionářské poplatky za televizní a rozhlasové vysílání zároveň spadají mezi příjmy veřejných rozpočtů daňového typu (konkrétně ostatní běžné daně). Zvýšení těchto poplatků se tedy projeví (za jinak stejných okolností) zvýšením složené daňové kvóty a zlepšením salda veřejných rozpočtů. Za předpokladu, že však adekvátně vzrostou výdaje obou institucí (Česká televize, Český rozhlas), na saldo to nebude mít vliv. Zvýšení poplatků bude mít nepatrný proinflační dopad, neboť poplatky za veřejnoprávní televizní a rozhlasové vysílání mají zastoupení ve spotřebním koši s váhou asi 0,65 procenta.

Česká televize i Český rozhlas hospodaří s vlastním rozpočtem a stát nijak neodpovídá za jejich závazky. Případné personální a mzdové dopady vyplývající z návrhu zákona budou pokryty v rámci rozpočtu České televize a rozpočtu Českého rozhlasu.

Pokud jde o změnu zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, ani ta nebude mít žádný dopad na státní rozpočet nebo veřejné rozpočty. Média veřejné služby jsou zřízena samostatnými zákony, které výslovně prohlašují jejich nezávislost na státu v oblasti hospodaření. Poskytování veřejné služby těmito provozovateli vysílání je primárně hrazeno z příjmu rozhlasových a televizních poplatků, jejichž výše nebyla upravena od roku 2005 (pokud jde o rozhlasové vysílání), resp. 2008 (pokud jde o televizní vysílání). Zatímco tedy výše rozpočtu médií veřejné služby je zhruba stále na stejné výši jako v době posledního navýšení poplatků, reálná výše rozpočtů je mnohem nižší. Rozsah služeb Českého rozhlasu a České televize přitom není shodný jako v roce 2005, resp. 2008, naopak se stále zvyšuje, neboť oba provozovatelé poskytují služby prostřednictvím všech moderních platforem šíření vysílání,

poskytují služby související s programem i mediální služby na vyžádání. Například Česká televize provozovala v roce posledního navýšení televizního poplatku (2008) čtyři programy, zatímco v současné době provozuje šest programů a k tomu řadu z nich vysílá v HD, provozuje HbbTV, Dětský web, edukativní web ČT edu, a do nedávné doby řešila i náklady spojené s přechodem televizního vysílání na standard DVB-T2.

Rovněž výše rozhlasového poplatku zůstává shodná (45 Kč měsíčně) již od roku 2005, přičemž reálná hodnota poplatku vlivem inflace klesá a za období 2005 až 2022 se snížila na 25 Kč. Český rozhlas i nadále poskytuje nezávislou a důvěryhodnou službu pro všechny skupiny obyvatel, včetně období krizových situací (pandemická krize, válka na Ukrajině), napomáhá rozvíjení kulturní identity obyvatel ČR včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin, a vyrábí a vysílá pořady, které soukromí provozovatelé nevysílají, zejména umělecké, dramatické, vzdělávací pořady a pořady pro děti a mládež. Stejně tak Český rozhlas plní inovační roli v oblastech vysílacích technologií a služeb.

Navrhované navýšení rozhlasového a televizního poplatku pouze dorovná příjem České televize a Českého rozhlasu tak, aby mohly plnit veřejnou službu ve stávající kvalitě. Obě instituce dnes udržují standard svého vysílání a služeb na úkor vnitřních úspor a omezení, která nelze realizovat dlouhodobě. Navýšením poplatků dojde pouze k takovému zvýšení příjmů médií veřejné služby, které umožní plnit veřejnou službu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání na stávající úrovni i do budoucna.

Dopad na podnikatelské prostředí lze očekávat v souvislosti se změnou systému placení rozhlasových a televizních poplatků fyzickými osobami podnikateli a právnickými osobami. Tyto osoby budou nově poplatky hradit v závislosti na počtu svých zaměstnanců, a osoby pronajímající dopravní prostředky i navíc z každého takového prostředku. Osoby zaměstnávající nejvýše dvacet čtyři osoby budou navíc od placení poplatků osvobozeny.

8. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopadů na ochranu práv dětí a dopadů na životní prostředí

V současné době je povinnost platit rozhlasový nebo televizní poplatek vázána na vlastnictví zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci vysílání, je-li šířeno prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení využívajících rádiové kmitočty vyhrazené pro šíření a přenos rozhlasového nebo televizního vysílání, družic nebo kabelových systémů. Fyzická osoba (resp. celá domácnost) platí poplatek jen z jednoho přijímače i v případě, že jich vlastní nebo užívá více. Fyzická osoba podnikatel nebo právnická osoba platí rozhlasový nebo televizní poplatek z každého přijímače, který používá k podnikání nebo v souvislosti s ním. Poplatku dle platné právní úpravy nepodléhají zařízení, která jsou způsobilá přijímat vysílání prostřednictvím internetu (počítače) a přijímače v mobilním zařízení (tj. mobily, notebooky, tablety). Taková zařízení přitom v současné době představují hlavní prostředky, jejichž prostřednictvím posluchači a diváci vysílání přijímají. Současně platí, že od placení poplatků jsou osvobozeny například školy zapsané ve školském rejstříku, osoby s úplnou praktickou slepotou nebo hluchotou, a osoby s čistým příjmem nižším než 2,15násobek životního minima (pokud taková osoba žije ve společné domácnosti s dalšími osobami a součet jejich čistého příjmu je nižší než 2,15násobek životního minima všech osob žijících v domácnosti).

Navrhovanou úpravou se rozšiřuje vymezení předmětu poplatků. Rozhlasový a televizní přijímač se navrhuje definovat jako zařízení technicky způsobilé k individuálně volitelné

reprodukcí rozhlasového, resp. televizního vysílání, bez ohledu na to, jakým způsobem je takové vysílání přijímáno. Za přijímač bude tedy považováno jakékoli zařízení, které přijímá vysílání šířené prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení využívajících rádiové kmitočty vyhrazené pro šíření a přenos vysílání (tj. prostřednictvím vysílačů), dále prostřednictvím družic nebo kabelových systémů, a konečně prostřednictvím internetu. Do vymezení přijímačů tak budou nově spadat všechny počítače a mobilní zařízení (mobilní telefony, tablety), které jsou technicky způsobilé přijímat rozhlasové a televizní vysílání. Zatímco podle platné právní úpravy jsou poplatníkem rozhlasového nebo televizního poplatku pouze osoby, které vlastní klasický rozhlasový nebo televizní přijímač, podle navrhované úpravy bude povinnost platit takový poplatek vyplývat i z vlastnictví počítače, tabletu, mobilního telefonu nebo dalších zařízení, která jsou schopna přijímat vysílání. Může tak dojít k navýšení počtu poplatníků (domácností), kteří budou povinni platit poplatky, o takové, kteří dosud uváděli, že nevlastní klasický rozhlasový nebo televizní přijímač, a tudíž nejsou povinni platit rozhlasové a televizní poplatky, ačkoli vlastnili počítač nebo přijímač v mobilním zařízení. Stále však zůstane zachován princip, že jedna fyzická osoba, resp. jedna domácnost, platí pouze jeden rozhlasový nebo jeden televizní poplatek, bez ohledu na to, kolik vlastní zařízení, která jsou schopna reprodukovat rozhlasové nebo televizní vysílání.

Předkládaný návrh zákona nemá žádný diskriminační potenciál. Zůstává zachován princip veřejné služby a jejího naplňování vytvářením a šířením programů a poskytováním vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti.

Neočekávají se žádné sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, ať se jedná o dopady na osoby sociálně slabé nebo osoby se zdravotním postižením. V zákoně zůstává zachována beze změny úprava osvobození od poplatků jak z důvodů zdravotních, tak sociálních.

Navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady ve vztahu k národnostním menšinám, k ochraně práv dětí nebo k životnímu prostředí.

9. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů, vysvětlení účelu navrhovaného zpracování osobních údajů a popis návaznosti na stávající nebo již připravovaná zpracování osobních údajů, posouzení navrhovaného řešení zpracování z hlediska nezbytnosti a přiměřenosti ve vztahu k jím sledovanému účelu a posouzení rizik pro práva a svobody fyzických osob a možných opatření k jejich snížení

Návrh zákona je v souladu s předpisy na ochranu soukromí a osobních údajů.

Zákon o rozhlasových a televizních poplatcích pověřuje Český rozhlas a Českou televizi správou evidence poplatníků rozhlasových a televizních poplatků a vymáháním dlužných poplatků a přírážky k poplatkům. Provozovatel vysílání ze zákona tedy vede evidenci poplatníků, pokud k tomu nezmocní pověřenou osobu, která je v takovém případě zpracovatelem evidence poplatníků ve smyslu zákona č. 110/2019 Sb.

Za tímto účelem provozovatelé vysílání ze zákona využívají ze základního registru obyvatel vymezené referenční údaje. Vymezené údaje o poplatnících jsou zmocněni získávat také od

dodavatelů elektřiny. Tyto údaje ale nezahrnují údaje o státním občanství a údaje o datových schránkách poplatníků, jejichž prostřednictvím jsou provozovatelé vysílání ze zákona povinni komunikovat s poplatníky, jimž byla datová schránka zřízena.

10. Zhodnocení korupčních rizik

Z návrhu nevyplývají žádná korupční rizika. Podrobné vyhodnocení korupčních rizik je uvedeno v hodnocení dopadů regulace.

11. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá na tuto oblast žádný dopad.

12. Zhodnocení dopadů na rodiny, zejména s ohledem na plnění funkcí rodiny, s ohledem na počet vyživovaných členů, na případnou přítomnost hendikepovaných členů a rodiny samoživitelů, rodiny se třemi a více dětmi a další specifické životní situace, dále s ohledem na posílení integrity a stability rodiny a posílení rodinné harmonie, lepší rovnováhy mezi prací a rodinou a na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů

Navrhovaná úprava nemá dopady na tuto oblast. V zákoně zůstává zachována beze změny úprava osvobození od placení rozhlasových a televizních poplatků jak z důvodů zdravotních, tak sociálních. Od rozhlasového a televizního poplatku budou i nadále osvobozeny osoby s úplnou nebo praktickou slepotou obou očí a osoby s oboustrannou úplnou nebo praktickou hluchotou. Stejně tak bude i nadále od rozhlasového a televizního poplatku osvobozena fyzická osoba, jejíž čistý příjem za kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15násobek životního minima, a žije-li taková osoba v těžce domácnosti s dalšími osobami, jestliže součet jejího čistého příjmu a čistých příjmů těchto osob za kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15násobek životního minima osob žijících v této domácnosti.

13. Zhodnocení územních dopadů, včetně dopadů na územní samosprávné celky

Navrhovaná právní úprava nemá na tuto oblast žádný dopad.

14. Zhodnocení souladu navrhovaného řešení se zásadami tvorby digitálně přívětivé legislativy, včetně zhodnocení rizika vyloučení nebo omezení možnosti přístupu specifických skupin osob k některým službám v důsledku digitalizace jejich poskytování (digitální vyloučení)

Navrhovaná právní úprava byla posouzena z hlediska souladu s následujícími zásadami:

- 14.1. Budování přednostně digitálních služeb (princip digital by default)
- 14.2. Maximální opakovatelnost a znouvupoužitelnost údajů a služeb (princip data only once)
- 14.3. Budování služeb přístupných a použitelných pro všechny, včetně osob se zdravotním postižením (princip governance accessibility)
- 14.4. Sdílené služby veřejné správy
- 14.5. Konsolidace a propojování informačních systémů veřejné správy

- 14.6. Mezinárodní interoperabilita – budování služeb propojitelných a využitelných v evropském prostoru
- 14.7. Ochrana osobních údajů v míře umožňující kvalitní služby (princip GDPR)
- 14.8. Otevřenost a transparentnost včetně otevřených dat a služeb (princip open government)
- 14.9. Technologická neutralita
- 14.10. Uživatelská přívětivost

Navrhovaná právní úprava nevytváří žádné překážky vůči naplňování výše uvedených zásad. Zákon o rozhlasových a televizních poplatcích pověřuje Český rozhlas a Českou televizi správou evidence poplatníků rozhlasových a televizních poplatků a vymáháním dlužných poplatků a přírážky k poplatkům. Provozovatel vysílání ze zákona tedy vede evidenci poplatníků, pokud k tomu nezmocní pověřenou osobu, a to Českou poštu. Poplatník se tedy může do evidence hlásit jak prostřednictvím elektronické komunikace, tak osobně na pobočkách České pošty.

Zvláštní část:

Část první

Změna zákona o České televizi

Čl. I

K bodu 1

Ustanovení § 2 určuje a definuje veřejnou službu v oblasti televizního vysílání a stanovuje hlavní úkoly této služby, tj. hlavní úkoly České televize jako veřejnoprávního televizního vysílatele.

Navrhuje se rozšíření těchto úkolů o oblast postupu proti dezinformacím. Dezinformace, tj. záměrně nepravdivé informace šířené s cílem ovlivnit rozhodování nebo názory těch, kteří je přijímají, zasáhly alespoň jednou v životě více než polovinu Čechů. Dezinformace cíleně mísí pravdu s konspiracemi, šíří chaos a nenávist, ohrožují svobodu, společnost, ústavní pořádek, strategické zájmy a mezinárodní závazky České republiky a přispívají k relativizaci pravdy a spravedlnosti.

Účelem veřejné služby v oblasti televizního vysílání poskytované Českou televizí je naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu. Nadto je Česká televize subjekt nezávislý na státu a jeho orgánech, které směřují do její činnosti zasahovat jen na základě příslušných právních předpisů. Snižuje se tedy riziko zneužití postupu proti dezinformacím ze strany státu a jeho orgánů.

S ohledem na výše uvedené je logické, že právě veřejnoprávní média mají být jedním z hlavních nástrojů postupu proti dezinformacím. Zároveň je v návrhu explicitně zmíněno respektování svobody slova, která nesmí být při postupu proti dezinformacím jakkoli dotčena. Změna návrhu zákona rovněž naplňuje programové prohlášení vlády.

K bodům 2 a 3

Česká televize jakožto poskytovatel veřejné služby v oblasti televizního vysílání a současně jakožto příjemce veřejné podpory je povinna přizpůsobit svou činnost měnícím se technologickým podmínkám výroby pořadů a šíření vysílání, stejně jako využívat nové audiovizuální a informační služby. V platném znění zákona je k této povinnosti dosud výslovně upraven způsob naplňování veřejné služby „vyvíjením činností v oblastech nových vysílacích technologií a služeb“. Toto nepřesné vymezení se navrhuje nahradit obecným vyjádřením, podle něhož bude součástí veřejné služby využívání nových technologií při výrobě a šíření programů. Současně se přímo v zákoně upraví skutečnost, že Česká televize poskytuje audiovizuální a informační služby, které přímo souvisejí s programem, např. HbbTV (která je jako hybridní televize kombinací televizního vysílání a internetu). V praxi se poskytování těchto služeb uplatňuje nejvíce na programu ČT sport.

Současně se navrhuje doplnit mezi způsoby naplňování veřejné služby také možnost šířit programy nebo jejich části prostřednictvím sítě elektronických komunikací, tj. internetu. Česká televize jako moderní provozovatel televizního vysílání musí mít takovou možnost, a to nejenom ve vztahu k programům, které jsou šířeny v rámci veřejnoprávního multiplexu. V praxi se tato možnost vysílat některé části programu na internetu nejvíce využívá u přenosů nebo souběhu významných sportovních akcí, které přesahují kapacitu programu ČT sport. Divák má v takovém případě prostřednictvím internetu přístup k takovým částem přenosu (např. jednotlivých sportů v rámci olympijských her), které není možné všechny odvysílat na programu ČT sport.

K bodu 4

Zákaz umístění obchodních sdělení na internetové stránky České televize zůstává v § 3a odst. 4 zachován včetně výjimky, že jsou-li obchodní sdělení součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, pak je jejich umístění na internetových stránkách České televize přípustné. Uvedené se tedy vztahuje na obchodní sdělení, které je součástí služby, nikoli na takové, které službu nebo pořad doprovází.

Navrhuje se však rozšířit výjimku pro umístění obchodních sdělení na internetové stránky České televize, a to pro případy reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a vlastních pořadů České televize. Jeví se logickým, aby tato výjimka byla do zákona vložena, neboť oznámení provozovatele vysílání týkající se jeho vlastních pořadů nejsou započítávána do časového omezení reklamy dle zákona o provozování vysílání a mají tedy z vůle zákonodárce jinou povahu než ostatní obchodní sdělení.

K bodu 5

Aplikace České televize umožňují sledování živého vysílání, filmů a seriálů v aplikaci iVysílání, sledování nejnovějších zpráv v aplikaci ČT24, sportovních přenosů v aplikaci ČT sport nebo zábavných a vzdělávacích her dětského programu Děčko. Tento obsah lze sledovat na chytrých telefonech nebo tabletech. Pro uživatelsky přívětivé prostředí a pro omezení obchodních sdělení, která může ve svých službách šířit veřejnoprávní televize, se navrhuje, aby Česká televize mohla do svých aplikací umísťovat pouze obchodní sdělení, která jsou zaměřená pouze na propagaci vlastních audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, vlastního vysílání a pořadů, která jsou součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, anebo která jsou součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Česká televize ovlivnit.

K bodu 6

Navyšuje se počet místopředsedů Rady České televize na dva, protože pouhý jeden místopředseda na orgán mající 18 členů je příliš málo. V souvislosti s tím se pravidlo, podle něhož bude-li předseda Rady zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů Rady volených Senátem a naopak, nahrazuje pravidlem, že jeden

ze tří členů Rady, kteří jsou předsedou nebo místopředsedou Rady, musí být člen Rady, který byl zvolen Senátem.

K bodu 7

Ustanovení se jednak sjednocuje s § 5 odst. 1 zákona o Českém rozhlasu, a zároveň se doplňuje. V první řadě se do výčtu funkcí, které jsou neslučitelné s členstvím v Radě České televize doplňuje veřejný ochránce práv, který je již obsažen v platném znění zákona o Českém rozhlasu. Současně se do zákona o České televizi, stejně jako do zákona o Českém rozhlasu, doplňuje funkce jeho zástupce, který je stejně jako veřejný ochránce práv volen Poslaneckou sněmovnou. Současně se doplňuje nová funkce ochránce práv dětí. A doplňuje se rovněž funkce poslance Evropského parlamentu, která dosud ve výčtu chybí.

K bodu 8

Platné znění § 5 odst. 2 stanoví, že člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách, politických hnutích nebo občanských sdruženích. Neslučitelnost s funkcí v politických stranách nebo politických hnutích se v textu zákona ponechává, navrhuje se však vypustit neslučitelnost s funkcí v občanských sdruženích, resp. dle pojmosloví nového občanského zákoníku, ve spolcích. Vzhledem k tomu, že v mnoha případech navrhují kandidáty na členy Rady právě spolky, zdá se být taková neslučitelnost zbytečně přísná.

Člen Rady nesmí rovněž působit ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě, přičemž skupinovým zájmem je možné chápat např. zájem právnické osoby, která člena Rady do funkce navrhla.

První věta ustanovení je přeformulována z legislativně technického hlediska, pouze se upravuje platné pravidlo, podle něhož nesmí člen Rady zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady tak, aby se nezávislost a nestrannost vztahovala na Radu jako celek, a nikoli jen na její rozhodování.

Ustanovení § 5 odst. 3 je pouze přeformulováno za účelem správnějšího legislativního vyjádření. Jeho věcný obsah zůstává shodný s platnou úpravou. Aktualizuje se rovněž poznámka pod čarou č. 3 tak aby obsahovala platný odkaz na definici osoby blízké v § 22 občanského zákoníku, tj. jako příbuzného v řadě přímé, sourozence a manžela nebo partnera podle zákona upravujícího registrované partnerství, popř. jako jinou osobu v poměru rodinném nebo obdobném, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní (má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí).

K bodu 9

Ustanovení § 6 odst. 2 upravuje důvody pro obligatorní odvolání z funkce člena Rady tou komorou Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila. Komora Parlamentu je při naplňování této působnosti nahlížena jako „jiný orgán, jemuž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy“ ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, a její rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce má povahu rozhodnutí správního, které lze napadnout žalobou podle § 65 a násl. soudního řádu správního. Z platné právní úpravy přitom vyplývá pro orgány vydávající správní rozhodnutí povinnost uvést v rámci odůvodnění důvody rozhodnutí, úvahy, kterými se řídily při výkladu právních předpisů a hodnocení podkladů řízení, a vypořádat se s námitkami (argumenty) účastníků řízení. Nelze připustit prostou odvolatelnost z veřejné funkce odvoláním člena kolegiálního orgánu bez uvedení důvodů.

Rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce nemůže bez řádného odůvodnění Poslaneckou sněmovnou obstát, neboť podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního soud napadené rozhodnutí správního orgánu bez jednání zruší pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku

důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí zrušené soudem pro nepřezkoumatelnost jako nezákonné pak zakládá odpovědnost státu podle zákona č. 82/1998 Sb., a osoby zrušeným nezákonným rozhodnutím dotčené mohou vůči státu uplatnit nárok na náhradu jimi vyčíslené škody.

Teorie i praxe považují povinnost odůvodnit správní rozhodnutí za součást práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zdůrazňují význam odůvodnění správního rozhodnutí v jeho aspektu ochrany veřejných subjektivních práv účastníků řízení a zároveň ho řadí i mezi náležitosti výkonu dobré a transparentní veřejné správy. Primárně je tedy odůvodnění prostředkem ochrany práv konkrétních adresátů rozhodnutí vydaných při výkonu veřejné správy. Pokud orgán, který správní rozhodnutí vydal, toto rozhodnutí neodůvodní, přestože tak učinit měl, dojde nejen k porušení zákona, ale i práva na spravedlivý proces. V takovém případě adresátovi nezbyvá než rozhodnutí napadnout opravným prostředkem u nadřízeného správního orgánu, a není-li takový orgán, žalobou u soudu. Nadřízený správní orgán nebo soud pak musí rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, neboť bez odůvodnění není schopen účinně přezkoumat úvahu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) upravuje zánik funkce člena Rady České televize ke dni, kdy přestal splňovat předpoklady pro zvolení do funkce člena Rady stanovené v § 4 odst. 4, tj. dnem, kdy byla omezena jeho svéprávnost, kdy ztratil trvalý pobyt v České republice nebo kdy ztratil bezúhonnost. O této skutečnosti musí být předseda Rady České televize vyrozuměn. Protože tyto skutečnosti jsou členu Rady známy, ukládá se těm, jejichž funkce pro některý z těchto důvodů zanikla, s výjimkou důvodu omezení svéprávnosti, povinnost neprodleně písemně oznámit tuto skutečnost předsedovi Rady a doložit den zániku svého členství v Radě. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu té komory Parlamentu, která člena Rady zvolila, aby mohl realizovat kroky vedoucí ke zvolení nového člena Rady.

K bodu 10

Z ustanovení se vypouští nadbytečná lhůta, do kdy Rada přijme svůj jednací řád. Funkční období mají pouze jednotliví členové Rady, nikoli Rada jako celek, a Rada tedy nemá ani svou první schůzi.

K bodu 11

Ustanovení používá v platném znění výraz „všech svých členů“. V minulosti vznikla ohledně výkladu tohoto textu nejasnost, zda se jím označuje počet všech aktuálně zvolených členů Rady, nebo počet členů, které má Rada České televize mít podle zákona. K odstranění tohoto problému se navrhuje stanovit jasně vyjádřený počet členů Rady pro její usnášeníschopnost. Stejný princip se upravuje pro přijímání rozhodnutí Rady, když se stanoví, že pro významná taxativně určená rozhodnutí je vyžadována většina alespoň 10 hlasů všech členů Rady určených zákonem, tj. nadpoloviční většina z 18 členů. Stejná nejasnost by mohla vzniknout při stanovení většiny hlasů potřebné k rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž jsou zapotřebí alespoň dvě třetiny hlasů členů. Navrhuje se toto vyjádření nahradit většinou alespoň 12 hlasů členů Rady.

Z první věty se zároveň vypouští text „je-li přítomen předseda Rady nebo místopředseda Rady“. Účelem je připustit možnost jednání i usnášeníschopnosti Rady i v případě, že nebude přítomen ani předseda, ani některý z místopředsedů. V takovém případě by jednání Rady řídil její člen, který k tomu bude na dané schůzi zvolen. Podrobnosti může upravit jednací řád, který Rada přijímá podle § 7 odst. 1.

K bodu 12

Povinnost jednat alespoň jednou měsíčně je opatřením proti nečinnosti Rady České televize.

K bodům 13 a 42

Ustanovení § 12 odst. 2 zákona o České televizi stanoví, že ředitelé televizních studií jsou za činnost televizního studia odpovědní generálnímu řediteli České televize. Z takto vymezené odpovědnosti plyne, že ředitele televizního studia musí jmenovat ten, jemuž je ředitel televizního studia ze své činnosti odpovědný a jenž jeho práci kontroluje, tj. generální ředitel České televize, a nikoli Rada České televize, která ředitele televizních studií dosud jmenuje podle § 8 odst. 1 písm. a). Návrh zákona proto ruší působnost Rady České televize podle § 8 odst. 1 písm. a) jmenovat a odvolávat na návrh generálního ředitele České televize ředitele televizních studií, a tuto pravomoc přiznává v § 9 odst. 10 generálnímu řediteli České televize.

K bodu 14

Podle § 8 odst. 1 písm. b) náleží do působnosti Rady České televize mj. schvalovat účetní závěrku České televize, ověřenou auditorem. V odkazu se mění odkazy na poznámky pod čarou za normativní odkazy na zákon o účetnictví a zákon o auditorech a o změně některých zákonů.

K bodu 15

Ustanovení upravuje působnost Rady kontrolovat plnění povinností České televize převádět a používat výnosy z vysílání reklam v souladu se zákonem o České televizi a zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem se má na mysli Čl. II body 1 a 2 zákona č. 302/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Uvedený Článek II obsahoval přechodná ustanovení k novele zákona o České televizi, která souvisela s přechodem z analogového na digitální televizní zemské vysílání. Přechodná ustanovení upravila, že v období ode dne nabytí účinnosti uvedené novely do dne 30. června 2012 je Česká televize povinna převádět z výnosu z reklam zařazených do vysílání na programech ČT 2 a ČT 4 částku 1 250 000 Kč na zvláštní účet pro rozvoj zemského digitálního televizního vysílání spravovaný Českým telekomunikačním úřadem. Zbylou část výnosu z reklam zařazených do vysílání těchto programů převáděla Česká televize Státnímu fondu kultury, resp. věnovala na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.

Vzhledem k tomu, že odkaz na uvedená přechodná ustanovení měl význam pouze do roku 2012, navrhuje se jeho vypuštění.

K bodu 16

Platné znění upravuje působnost Rady České televize sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v České televizi. Požadavků práva Evropské unie, které se týkají transparentnosti finančních vztahů, se týká ustanovení § 11a zákona o České televizi. Ten upravuje povinnost České televize účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi (metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem přitom stanoví Česká televize vnitřním předpisem – Účetními standardy České televize). Do § 8 odst. 1 písm. d) se proto doplňuje v této souvislosti odkaz na § 11a.

Požadavky, které se týkají nakládání s veřejnou podporou při plnění veřejné služby v oblasti vysílání, ale upravuje i další předpis Evropské unie, a to Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Příslušné ustanovení je proto nezbytné doplnit v kompetenci Rady České televize, jejíž povinností jakožto orgánu dohlížejícího na plnění veřejné služby musí být sledovat naplňování uvedených požadavků ve smyslu Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01). Sdělení v tomto smyslu hovoří o požadavcích na transparentnost, jak uvádí

body 61 až 69, zásadě čistých nákladů, nadměrné náhradě, rezervě na veřejnou službu a tvorby přiměřeného zisku, jak uvádí body 70 až 76 a mechanismech kontroly, jak uvádí body 77 až 79.

K bodu 17

Podle § 8 odst. 1 písm. e) má Rada působnost schvalovat na návrh generálního ředitele Statut České televize. Pro bližší vymezení tohoto vnitřního předpisu se doplňuje, že Statut podrobněji upravuje zejména organizaci a činnost České televize.

K bodu 18

Jedním z nejdůležitějších vnitřních předpisů České televize je Kodex České televize (dále jen „Kodex“), který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání, zejména zásady zpravodajství a tvorby programů, etické zásady žurnalistické práce, zobrazování násilí ve vysílání a etická pravidla vysílání. Jedná se o dokument, který je určen nejen zaměstnancům České televize, nýbrž i některým jejím externím spolupracovníkům. Platná úprava však stanoví, že Kodex schvaluje Poslanecká sněmovna a že jeho porušení je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zákoníku práce. Touto úpravou byla zakotvena pravomoc Poslanecké sněmovny schvalovat interní předpis provozovatele veřejnoprávního vysílání. Stanovení skutkové podstaty „porušení pracovní kázně podle zákoníku práce“ lze označit za nepřímou novelizaci zákoníku práce.

K bodu 19

Ustanovení upravuje působnost Rady České televize schvalovat návrhy generálního ředitele na zřizování nebo zrušení televizních studií podle § 9 odst. 9, a návrhy k dispozici s nemovitostmi podle § 9 odst. 8. Navrhuje se ustanovení zpřesnit tak, že generální ředitel potřebuje předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a k zřízení nebo zrušení televizního studia podle § 9 odst. 9. Účelem je, aby provedení uvedených úkonů bylo s Radou projednáno před jejich uskutečněním.

K bodu 20

Nejdůležitější působností Rady České televize je dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Ustanovení přitom odkazuje na § 2 a 3, které vymezují tuto veřejnou službu. Navrhuje se ale doplnit rovněž § 3a, který upravuje obsah multiplexu veřejné služby a poskytování programů, pořadů nebo služeb České televize.

K bodu 21

Ustanovení § 8 odst. 1 písm. k) v platném znění stanoví, že do působnosti Rady České televize náleží zřizovat dozorčí komisi, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn členů dozorčí komise (§ 8b odst. 4). Rada však dozorčí komisi nezřizuje, neboť ta je jako její poradní orgán ve věcech kontroly hospodaření České televize zřízena přímo zákonem o České televizi (v § 8a). Navrhuje se proto tento nedostatek ustanovení § 8 odst. 1 písm. k) odstranit a namísto něj stanovit kompetenci Rady České televize volit a odvolávat členy dozorčí komise, jak vyplývá z § 8a odst. 2. Pravomoc schvalovat kontrolní řád a stanovit výši odměn členů dozorčí komise zůstává v § 8 odst. 1 písm. k) zachována.

K bodu 22

Úloha veřejné služby jakožto služby obecného hospodářského zájmu je obecně definována články 14 a 107 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. S ohledem na její specifickou povahu jsou však tato pravidla rozvedena v Amsterodamském protokolu, podle něhož se ustanovení Smlouvy o fungování EU nedotýkají pravomoci členských států financovat veřejnoprávní

vysílání, pokud je takové financování poskytováno k plnění veřejných služeb, a pokud takové financování neovlivňuje podmínky obchodu a hospodářskou soutěž v EU v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem.

Stát zajišťuje pro účely poskytování veřejné služby Českou televizí (a Českým rozhlasem) jejich finanční zdroj, kterým jsou rozhlasové a televizní poplatky hrazené na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Tento způsob financování zahrnuje dle názoru Evropské komise veřejné prostředky, a zakládá tudíž veřejnou podporu. V případě financování činnosti České televize a Českého rozhlasu se tedy jedná o veřejnou podporu vymezenou článkem 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, na niž je třeba aplikovat rovněž pravidla vyplývající ze Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání.

Sdělení svými pravidly navazuje na Amsterdamský protokol a připouští existenci státní (veřejné) podpory pro účely veřejnoprávního vysílání, ovšem za specifikovaných podmínek. Provozovatelům veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání na jedné straně garantuje prostor pro rozvoj poskytovaných služeb, ale na straně druhé stanoví omezení a postupy, aby poskytováním veřejné podpory nedocházelo k nepřípustnému využívání veřejných prostředků a k narušování hospodářské soutěže. Kromě zavedení systému finanční kontroly zajišťujícího, aby výše veřejných prostředků, poskytnutých k plnění veřejné služby, odpovídala nákladům nezbytným k jejímu poskytování, požaduje Sdělení po členských státech Evropské unie rovněž úpravu procesu zavádění nových významných služeb nebo významných změn stávajících služeb v rámci poskytování veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání.

Sdělení ve svých bodech 84 až 89 vyžaduje, aby před zavedením nové významné služby nebo významné změny již poskytované služby, proběhl postup předběžného hodnocení založeného na otevřené veřejné konzultaci. V rámci této procedury je poskytovatel veřejné služby povinen zvážit, zda plánovaná nová významná služba (nebo významná změna stávající služby) splňuje požadavky Amsterdamského protokolu, tj. zda plánovaná služba uspokojuje demokratické, společenské a kulturní potřeby společnosti, a to při náležitém zohlednění možného vlivu takové služby na relevantní trh a hospodářskou soutěž (viz bod 84). Na základě výsledků této veřejné konzultace zhodnotí poskytovatel služby (Česká televize) celkový dopad plánované nové významné služby nebo její změny na trh, a to za účelem zajištění, že financování plánované služby z veřejných prostředků nenaruší relevantní trh a hospodářskou soutěž v takové míře, která by byla v rozporu se společným zájmem (viz bod 88).

Toto posouzení však nesmí dle Sdělení náležet samotným provozovatelům vysílání, ale za účelem jeho objektivitu jej musí provést takový subjekt, který je na vedení České televize skutečně nezávislý. Nezávislost je třeba posuzovat nejen z pohledu jmenování a odvolávání členů takového orgánu, ale i z hlediska dostatečných zdrojů pro výkon jeho povinností. Vzhledem k odlišnostem v jednotlivých členských státech umožňuje Sdělení, aby vnitrostátní předpisy samy upravily postup takového hodnocení a určily orgán, který toto hodnocení bude provádět.

V České republice je orgánem, jímž veřejnost vykonává kontrolu nad činností České televize, a který dohlíží nad poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání, Rada České televize. Nezávislost členů tohoto orgánu na vedení České televize je zajištěna systémem jejich volby a odvolávání Poslaneckou sněmovnou a Senátem. V systému veřejnoprávních médií České republiky je tedy orgánem, který je povolán provádět posouzení plánované nové významné služby v oblasti televizního vysílání a schvalovat návrh generálního ředitele na její zavedení, Rada České televize. Z tohoto důvodu se navrhuje rozšířit výčet kompetencí tohoto orgánu uvedený v § 8 odst. 1 zákona o České televizi o novou působnost, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Pravidla upravující podrobnosti takového procesu mohou být upravena

vnitřním předpisem. Stanoví se proto, že podrobnosti ohledně této kompetence Rady stanoví Statut České televize.

Podle § 8 odst. 2 předkládá Rada Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize. V praxi návrh výroční zprávy zpracovává management České televize a Rada ji pak schvaluje před předložením Parlamentu. Navrhuje se proto tento postup výslovně upravit ve výčtu kompetencí Rady České televize.

V platném znění zákona není dosud vyjádřen předpoklad spolupráce Rady České televize a generálního ředitele České televize ve vztahu k poskytnutí nezbytné součinnosti generálnímu řediteli k plnění povinností České televize. Uvedená součinnost se vztahuje k postavení České televize jakožto povinného subjektu podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Česká televize je povinna poskytovat informace o své činnosti, avšak ty se někdy vztahují k výlučné kompetenci Rady a jen ona takovými informacemi disponuje. Rada je tedy povinna buď poskytnout takové informace sama jménem České televize, anebo poskytnout potřebnou součinnost příslušnému útvaru České televize, určenému vnitřním předpisem, aby mohl požadované informace tazateli sdělit (nejde-li o zákonné výjimky).

Jako nová působnost Rady České televize se rovněž upravuje schvalování návrhu Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Tímto dokumentem bude specifikováno plnění veřejné služby vždy na období pěti let. Rada jej bude schvalovat předtím, než Memorandum uzavře generální ředitel České televize s ministrem kultury.

K bodu 23

Ustanovení § 8 odst. 2 v platném znění stanoví, že Rada České televize předkládá současně Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti České televize do 31. března bezprostředně následujícího kalendářního roku a Výroční zprávu o hospodaření České televize do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku, přičemž Výroční zpráva o hospodaření České televize musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků práva Evropské unie. Obě výroční zprávy musí být nejpozději do 3 dnů ode dne schválení Radou uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Povinnost Rady České televize předkládat tyto dvě Výroční zprávy Poslanecké sněmovně byla do zákona o České televizi vložena jeho novelou č. 39/2001 Sb. Předkládání dvou zpráv za jeden kalendářní rok - o činnosti a o hospodaření České televize – je ve skutečnosti poněkud nelogické, neboť činnosti vykonávané Českou televizí a jejich finanční zajištění od sebe nelze oddělovat a je nutné posuzovat komplexně a v souvislostech.

Vzhledem k logickému a věcnému propojení obsahu obou samostatných zpráv se navrhuje jejich sloučení, a to ve Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize, kterou bude Rada povinna předložit Poslanecké sněmovně a Senátu vždy do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku.

V ustanovení zůstává zachována zásada, že Výroční zpráva musí (kromě obecných náležitostí) obsahovat informace o naplňování požadavků práva Evropské unie, tj. požadavků pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání ve smyslu Sdělení a požadavků na transparentnost finančních vztahů v České televizi. Smyslem je doložit, že nedochází k nadměrné náhradě (body 73 a 74 Sdělení) a jak byl použit přiměřený zisk (body 70 až 72 Sdělení). Rovněž by mělo být patrné, že je naplňována transparentnost financování veřejné služby zahrnující oddělené účetnictví (bod 60 a 61) a požadavky dle zákona č. 319/2006 Sb. Rada musí k těmto informacím ve Výroční zprávě zaujmout odůvodněné stanovisko, zda finanční prostředky byly vynaloženy účelně a v souladu s posláním České televize, resp. doplnit svá stanoviska, kterými zhodnotí naplňování uvedených požadavků. Zůstává zachováno

pravidlo uveřejnění Výroční zprávy nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení způsobem umožňujícím dálkový přístup a stanoví se, že zprávu takto uveřejňuje Rada.

K bodům 24 a 25

Náklady na činnost Rady České televize a na odměny jejích členů, i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu České televize. Z této výdajové položky se budou hradit i náklady na činnost poradního orgánu pro schvalování nové významné služby. V současné době je pro každý výdaj Rady (včetně zadání zpracování právní nebo mediální analýzy) nutnost schválení generálním ředitelem České televize. Vzhledem k tomu, že Rada České televize je orgánem, který na činnost a hospodaření České televize dohlíží, měla by mít možnost samostatně rozhodovat o čerpání vlastního rozpočtu, tedy alespoň o využití uvedené výdajové položky rozpočtu České televize. To lze zajistit podpisovým právem předsedy a místopředsedů, popř. dalších členů Rady. Podrobnosti přitom může upravit vnitřní předpis České televize.

Pro upřesnění se do tohoto ustanovení přesouvá věta z § 8b odst. 7, která určuje, že odměny členů Rady České televize a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců České televize.

K bodu 26

V ustanovení, které stanoví, že úkolem dozorčí komise je sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek České televize účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie, se text zpřesňuje. Stanoví se nově, že finanční zdroje a majetek České televize musí být účelně a hospodárně využívány mj. v souladu s požadavky pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, tj. požadavky vyplývajícími ze Sdělení komise 257/01 2009/C. Dohled nad dodržováním těchto pravidel náleží Radě České televize, resp. jejímu poradnímu orgánu ve věcech kontroly hospodaření České televize.

K bodu 27

Ustanovení § 8a odst. 2 určuje, že dozorčí komise má 5 členů, kteří jsou voleni a odvoláváni Radou z občanů České republiky s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise. Požadavek státního občanství se však v případě poradního orgánu rady České televize jeví jako nadbytečný. Dosud také toto ustanovení nestanoví, že členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí, jako tak činí v případě dozorčí komise Rady Českého rozhlasu zákon o Českém rozhlasu. Navrhuje se proto doplnit toto upřesnění a odkázat na § 201 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, který definuje, co se rozumí výkonem veřejné funkce.

K bodu 28

Ustanovení § 8a odst. 3 stanoví, že členové dozorčí komise jsou voleni na funkční období 4 let, a to i opětovně, ne však na více než 4 po sobě jdoucí funkční období. Setrvání člena dozorčí komise ve funkci po čtyři funkční období, tj. 16 let, se nezdá být záměrem zákonodárce, neboť ve vztahu k členům dozorčí komise Rady Českého rozhlasu stanoví možnost opakovat své členství v dozorčí komisi pouze po dvě funkční období. Navrhuje se sjednotit danou právní úpravu obou zákonů o médiích veřejné služby, a to upravit funkční období v délce 3 let, a omezit možnost opakovaného zvolení do funkce člena dozorčí komise Rady České televize na tři bezprostředně po sobě jdoucí funkční období.

V reakci na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 422/2021-73, který se zabýval odvoláním členů dozorčí komise, se navrhuje vypustit ze zákona větu, podle níž platí pro zánik funkce člena dozorčí komise přiměřeně § 6. To by znamenalo, že Rada může odvolat člena dozorčí komise pouze z důvodů, které jsou uvedeny v § 6 odst. 2. Nemohla by tak člena svého

poradního orgánu odvolat např. proto, že by ztratila důvěru v jeho odborné znalosti a schopnosti. Vypuštěním uvedeného odkazu na § 6 se umožní Radě odvolávat členy dozorčí komise z jakéhokoli důvodu nebo bez jeho uvedení.

K bodu 29

Usnášeníschopnost dozorčí komise se upravuje obdobně, jako je stanovena pro usnášeníschopnost Rady České televize. Vyžaduje se tedy přítomnost nadpoloviční většiny všech členů dozorčí komise, tj. přítomnost alespoň 3 členů. Vzhledem k nízkému počtu členů komise se ale pro přijetí rozhodnutí komise vyžaduje stejná většina jako pro usnášeníschopnost, tj. rozhodnutí jsou přijímána alespoň třemi hlasy členů dozorčí komise. Stanovit pro přijímání rozhodnutí pouze nadpoloviční většinu přítomných členů by mohlo vést k situaci, kdy jednání budou přítomni tři členové komise, a pro přijetí rozhodnutí budou stačit dva hlasy členů dozorčí komise, což se při její kompetenci v oblasti hospodaření České televize nezdá být vhodné.

K bodu 30

V první větě se text pouze terminologicky zpřesňuje v souladu se zákonem o účetnictví. V poslední větě se pouze vypouští formulace, že kontrolní řád dozorčí komise schvaluje Rada. Tato slova jsou nadbytečná, protože tato skutečnost vyplývá již z vymezení působnosti Rady v § 8 odst. 1 písm. k).

K bodu 31

V první větě se opravuje gramatická chyba platného znění. Zároveň se ve větě druhé reaguje na návrh sloučit výroční zprávy o činnosti a hospodaření České televize do jedné Výroční zprávy, kterou bude Rada České televize předkládat Poslanecké sněmovně vždy do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Vzhledem k tomu, že dozorčí komise je poradním orgánem Rady České televize ve věcech kontroly hospodaření České televize, musí Rada při zpracování Výroční zprávy vycházet ze zjištění a podkladů, které jí dozorčí komise poskytne na základě své činnosti.

K bodu 32

Podle § 8a odst. 1 je dozorčí komise poradním orgánem Rady. Dosud však není nikde v zákoně stanoveno, že členové Rady se mohou jednání svého poradního orgánu zúčastnit. Tento nedostatek se navrhuje odstranit a možnost účasti členů Rady na jednání dozorčí komise doplnit. V takovém případě musí ovšem pro členy Rady platit stejná povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, a to ve stejném rozsahu, v jakém se tato povinnost vztahuje na členy dozorčí komise.

K bodu 33

V textu ustanovení se pouze upřesňuje, že náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce je členu Rady a členu dozorčí komise vyplácena Českou televizí. Ustanovení § 8b odst. 7, které se navrhuje zrušit, stanoví, že odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady České televize a s výkonem funkce člena dozorčí komise poskytuje těmto členům Česká televize. Aby zůstalo v zákoně zachováno určení, že další náležitosti se hradí z rozpočtu České televize, navrhuje se stanovit toto určení v § 8b odst. 5. Podle § 8b odst. 5 přísluší členu Rady a členu dozorčí komise od České televize náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům podle zákoníku práce, který je uváděn v normativním odkazu.

K bodu 34

Výkon funkce člena Rady a výkon funkce člena dozorčí komise je překážkou v práci z důvodu

obecného zájmu, a to podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, na nějž se odkazuje.

K bodu 35

Ze zákona se vypouští nadbytečné ustanovení. To, že odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise jsou poskytovány z rozpočtu České televize, je stanoveno v platném znění § 8 odst. 3. Do tohoto ustanovení, kam věcně patří, se také přesouvá věta, že tyto odměny a další náležitosti jsou splatné ke dni pravidelného termínu výplaty mzdy zaměstnanců České televize.

K bodu 36

V bodě 22 se navrhuje upravit novou působnost Rady České televize, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Základní náležitosti procesu tohoto schvalování nových významných služeb nebo významné změny stávající služby upravuje Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Česká televize je povinna tyto zásady při zavádění nové významné služby respektovat, a proto je vhodné základní postup procesu schvalování nové významné služby upravit zákonem s tím, že podrobnější úpravu si Česká televize vloží do svého Statutu.

Návrh upravuje předběžné hodnocení nové významné služby a otevřenou konzultaci v jeho rámci. Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby předkládá Radě ke schválení generální ředitel. Jeho návrh musí obsahovat popis nové významné služby, odůvodnění pro její zavedení, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh televizního vysílání. Všechny podrobnosti tohoto procesu bude muset pro přehlednost upravit Česká televize svým Statutem.

Vzhledem k tomu, že schvalování nové významné služby je jednou ze zásadních kompetencí Rady České televize, navrhuje se, aby k tomuto účelu zřídila svůj poradní orgán, jehož úkolem bude posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.

K bodům 37 až 39

V ustanovení § 9 odst. 6 písm. b), které upravuje zánik výkonu funkce generálního ředitele České televize v případě vzdání se funkce, se upravuje jeho jazykové znění tak, že pojem „písemně učiněné vzdání se funkce“ se nahrazuje stylisticky správným pojmem „písemné vzdání se funkce“. V písmenu b) a c) se formulace dále zpřesňuje, neboť generální ředitel se může své funkce vzdát i k datu, které je v jeho písemném vzdání se funkce uvedeno. Stejně tak může Rada generálního ředitele odvolat ke dni, který uvede v rozhodnutí o jeho odvolání. Písmeno d) se upravuje v souladu s terminologií občanského zákoníku.

K bodu 40

Ustanovení upravuje zásadní důvod, pro který může Rada České televize odvolat generálního ředitele z jeho funkce. Jedná se o případ, kdy Česká televize neplní úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání, neplní-li povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů, nebo nenaplnuje svými programy zásady Kodexu České televize. Porušení takové povinnosti musí být opakované, což vyplývá z platného znění ustanovení, které vyžaduje, aby před odvoláním Rada generálního ředitele na porušení povinností v době posledních 12 měsíců písemně upozornila. V ustanovení se vypouští odkaz na § 2 a 3, neboť úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání vyplývají z celého zákona o České televizi, nikoli pouze z § 2 a 3. Doplnuje se i další důvod, pro který může Rada generálního ředitele z funkce odvolat, a to případ, kdy Česká televize nenaplnuje svou činností zásady Memoranda o způsobu naplňování

veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Memorandum bude generální ředitel uzavírat s ministrem kultury a bude odpovědný za jeho plnění.

K bodu 41

Ustanovení v platném znění vyžaduje předchozí souhlas Rady k určeným právním úkonům s majetkem České televize. Věcně se toto ustanovení zachovává, platí tedy absolutní neplatnost takových úkonů, dochází pouze k jeho přesnější formulaci.

K bodu 43

Ustanovení § 9 odst. 11 stanoví, že ředitelé televizních studií a osoby uvedené v § 9 odst. 10 (tj. vedoucí zaměstnanci České televize, o nichž Statut České televize stanoví, že je generální ředitel České televize jmenuje a odvolává po projednání s Radou) musí splňovat předpoklady podle § 4 odst. 4 písm. c) a § 5 odst. 1 a 2. Toto vymezení nelogicky stanoví jako podmínku pro výkon funkce těchto osob pouze bezúhonnost podle § 4 odst. 4 písm. c), a pomíjí podmínku plné svéprávnosti a trvalého pobytu na území České republiky. Navrhuje se tento nesoulad se zákonem o Českém rozhlasu (který pro ředitele rozhlasových studií a osoby, které dle Statutu Českého rozhlasu jmenuje a odvolává generální ředitel Českého rozhlasu po projednání s Radou Českého rozhlasu požaduje splnění svéprávnosti, trvalého pobytu i bezúhonnosti) odstranit a rozšířit podmínky pro výkon funkce těchto osob o plnou svéprávnost a trvalý pobyt na území České republiky.

K bodu 44

Ustanovení § 11 odst. 1 připouští, aby Česká televize vykonávala podnikatelskou činnost, avšak za dvou podmínek. Musí se jednat o takový předmět podnikání, který souvisí s předmětem její činnosti, a takové podnikání nesmí ohrozit její úkoly. Tato druhá podmínka je v platném znění zákona o České televizi formulována tak, že podnikatelská činnost České televize nesmí ohrozit „její úkoly (§ 2 a 3)“. Úkolem České televize je poskytovat veřejnou službu v oblasti televizního vysílání. Ustanovení § 2 a 3 odst. 1 zákona o České televizi tuto veřejnou službu vymezují. Navrhuje se tak zpřesnit znění § 11 odst. 1, a to stanovením, že podnikatelská činnost České televize nesmí ohrozit poskytování veřejné služby podle § 2 a 3 odst. 1. Současně se do tohoto výčtu doplňuje i ustanovení § 3a, které vymezuje multiplex veřejné služby, jehož je Česká televize provozovatelem. Rovněž provozování tohoto multiplexu, jehož prostřednictvím jsou šířeny nejen programy České televize, ale i programy Českého rozhlasu a doplňkové služby, je součástí poskytování veřejné služby v televizním vysílání a mělo by být ve výčtu ustanovení, na která odkazuje § 11 odst. 1, uvedeno.

Návrh změny § 11 odst. 1 souvisí rovněž s doplněním § 11 o stanovení zásady přejaté ze Sdělení, že televizní poplatky vybírané podle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích (tj. náhrada za veřejnou službu), musí být Českou televizí určeny a použity pouze na poskytování veřejné služby v televizním vysílání vymezené v § 2, § 3 odst. 1 a § 3a zákona o České televizi.

K bodu 45

Česká televize je povinna užívat televizní poplatky pro poskytování veřejné služby v rozsahu a takovým způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie. Ty jsou obsaženy ve Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Účelem zákona je, aby stanovil pravidla pro veřejnou podporu televizního vysílání v nezbytném rozsahu. Povaha Sdělení sama o sobě neznamená nutnost jeho bezprostřední transpozice, nicméně zákonný požadavek na dodržování pravidel Sdělení prostřednictvím Statutu České televize dává formální závaznost postupu v souladu se Sdělením. Samozřejmostí zůstává, že Statut musí být v souladu se Sdělením a současně musí být průkazně doloženo, že

jeho plnění je náležitě monitorováno.

Z tohoto důvodu návrh zákona předvídá, že Česká televize upraví ve Statutu všechna relevantní pravidla vyplývající ze Sdělení. V tomto ohledu se jedná o požadavky na transparentnost zahrnující oddělené vedení účetnictví mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které nejsou veřejnou službou, mechanismy použití přiměřeného zisku a mechanismy kontroly křížového financování a nadměrné náhrady.

K bodu 46

Ustanovení se pouze formulačně upřesňuje, věcně ke změně nedochází.

K bodu 47

Platné znění zákona o České televizi stanoví, že Česká televize čtvrtletně převádí výnos z reklam vysílaných na programu ČT 2 Státnímu fondu kultury České republiky a výnos z reklam vysílaných na programu ČT 4 použije na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou (tedy přenosů sportovních událostí, pořadů o osobnostech ze sportu a dalších pořadů, jejichž obsah se vztahuje k tématu sportu). K podpoře projektů financovaných ze Státního fondu kultury se navrhuje dále stanovit povinnost České televize převádět čtvrtletně 25 % výnosu ze sponzorování programů a pořadů tomuto Státnímu fondu kultury, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí. Z výnosu ze sponzorovaných programů a pořadů si přitom bude moci Česká televize odečíst prokázané účelně vynaložené náklady spojené s výběrem a se správou výnosu.

K bodům 48 a 49

V ustanovení se přesněji vymezují činnosti spočívající v poskytování veřejné služby v oblasti televizního vysílání a doplňuje se též provozování multiplexu veřejné služby (§ 3a), které dosud ve výčtu těchto činností chybí. Provozování tohoto multiplexu Českou televizí rovněž spadá do plnění veřejné služby v oblasti televizního vysílání a mělo by být v tomto odkazu uvedeno.

Posouzení, zda je veřejná podpora poskytovaná subjektu pověřenému plněním veřejné služby povolena, vyžaduje rozlišení mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které veřejnou službou nejsou, včetně odděleného vedení účtů. Oddělené účtování za tyto služby je nezbytné pro zajištění transparentnosti při používání veřejných prostředků, neboť umožňuje posouzení případného křížového financování veřejné služby a podnikatelské činnosti a zdůvodnění veřejné podpory za plnění úkolů obecného hospodářského zájmu. Pouze v případě odděleného účtování je možné určit, zda je veřejná podpora omezena pouze na náklady související s poskytováním veřejné služby. Z tohoto důvodu vyžadují předpisy Evropské unie, aby členské státy přijaly opatření k zajištění transparentnosti v případě subjektů, které byly pověřeny výkonem služeb obecného hospodářského zájmu a dostávají za tím účelem veřejnou podporu, a které současně vykonávají jiné činnosti, jež nejsou veřejnou službou. Za účelem zajištění transparentnosti jsou tyto subjekty povinny vést oddělené vnitřní účty odpovídající různým činnostem, rozlišit náklady a výnosy na základě zásad analytického účetnictví a jasně tyto zásady stanovit. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování buď k poskytování veřejné služby, nebo k podnikatelským činnostem, jsou stanoveny vnitřním předpisem České televize, a to Účetními standardy. Namísto odkazu na požadavky práva Evropské unie se přitom navrhuje odkázat přímo na transpoziční předpis, který požadavek odděleného účetnictví upravuje, a to zákon č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 50

Vymezení oprávnění ředitele televizního studia činit jménem České televize právní jednání ve

věcech týkajících se televizního studia zůstává věcně vymezeno stejně jako v platném znění, zpřesňuje se pouze terminologie vyplývající z občanského zákoníku. Úprava odpovídá změně navrhované v § 9 odst. 8.

K bodu 51

Opravuje se chyba v platném znění ustanovení, kde má být správně odkaz na § 3 odst. 1 písm. d), který upravuje regionální vysílání.

K bodu 52

Formulace ustanovení se uvádí do souladu s terminologií zákona o provozování vysílání a zpřesňuje se tak, aby byla věcně realizovatelná.

K bodu 53

Ustanovení § 13 stanoví, že Česká televize může využívat svoji technickou a výrobní základnu pouze v souladu s tímto zákonem. Současně ale odkazuje na § 2 a 3, čímž činí význam ustanovení nejednoznačným. Navrhuje se proto tento odkaz vypustit a stanovit, že Česká televize může využívat svoji technickou a výrobní základnu v souladu s celou úpravou zákona.

K Článku II

V § 8 odst. 1 písm. p) se upravuje nová působnost Rady České televize schvalovat návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání uzavíraného mezi ministrem kultury a generálním ředitelem České televize vždy na období pěti let. Vzhledem k tomu, že se jedná o institut, který dosud zákon neupravuje, je třeba přechodným ustanovením určit, kdy bude přijato první Memorandum podle nové právní úpravy. Stanoví se tedy, že generální ředitel České televize předloží návrh prvního Memoranda Radě České televize do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona.

Část druhá

Změna zákona o Českém rozhlasu

Čl. III

K bodu 1

Ustanovení se uvádí do souladu s § 2 odst. 1 zákona o České televizi, tak aby definice veřejné služby byla shodná. Doplnuje se vyjádření, že Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu. V současné době existuje mezi vymezením veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a v oblasti televizního vysílání neodůvodněný rozdíl.

K bodu 2

Ustanovení § 2 určuje a definuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání a stanovuje hlavní úkoly této služby, tj. hlavní úkoly Českého rozhlasu jako veřejnoprávního vysílatele. Je navrhováno rozšíření těchto úkolů o oblast postupu proti dezinformacím. Úkolem Českého rozhlasu je posilovat demokracii, pluralitu názorů a přesvědčení, vládu práva, základní lidská práva a svobody, zejména pak svobodu projevu, právo na informace a právo na soukromí. Český rozhlas vytváří, chrání, rozvíjí a prosazuje stěžejní hodnoty moderní demokratické

společnosti. Nadto je Český rozhlas subjektem nezávislým na státu a jeho orgánech, které smějí do jeho činnosti zasahovat jen na základě příslušných právních předpisů.

S ohledem na výše uvedené je logické, že právě veřejnoprávní média mají být jedním z hlavních nástrojů postupu proti dezinformacím. Zároveň je v návrhu explicitně zmíněno respektování svobody slova, která nesmí být postupem proti dezinformacím jakkoli dotčena. Změna zákona rovněž naplňuje programové prohlášení vlády.

K bodu 3

Doplnění § 3 odst. 1 sleduje za cíl sjednotit náplň veřejné služby v rozhlasovém i televizním vysílání všude tam, kde by rozdíly nebyly odůvodnitelné. V § 3 odst. 1 písm. f) zákona o České televizi je jako jeden ze způsobů naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání uvedena podpora české filmové tvorby a kulturních projektů. Tento způsob však dosud není obsažen ve způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, ačkoli rozhlasová tvorba a kulturní projekty související s rozhlasovým vysíláním jsou neméně podstatné, než je tvorba filmová a projekty související s televizním vysíláním. Navrhuje se proto do zákona o Českém rozhlasu vložit obdobnou úpravu, kterou obsahuje zákon o České televizi, a umožnit i Českému rozhlasu podporovat českou rozhlasovou tvorbu a kulturní projekty.

K bodu 4

Doplnění § 3 odst. 1 sleduje za cíl sjednotit náplň veřejné služby v rozhlasovém i televizním vysílání všude tam, kde by rozdíly nebyly odůvodnitelné. Zákon o České televizi uvádí v § 3 odst. 1 písm. m) v platném znění jako jeden ze způsobů naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání poskytování informací a obsahu, kterým jsou plněny hlavní úkoly veřejné služby, a to prostřednictvím internetových stránek a aplikací České televize. Pro oblast veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání tato možnost dosud v zákoně bezdůvodně upravena není. Navrhuje se tedy i pro Český rozhlas umožnit, aby poskytoval veřejnosti informace a obsah podle § 2 odst. 1 na svých internetových stránkách a prostřednictvím svých aplikací.

Mezi úkoly veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání patří podle § 2 odst. 2 mj. poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů, vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel, posilování vzájemného porozumění a tolerance, podpora soudržnosti pluralitní společnosti nebo rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin. Aby mohl Český rozhlas tyto úkoly odpovědně plnit, musí vedle vlastního vysílání provozovat sebepropagaci, vysílání svých programů nebo pořadů a propagovat další úkoly veřejné služby také prostřednictvím marketingové komunikace.

K bodu 5

Vzhledem k současnému využití kmitočtového spektra pro provozování analogového rozhlasového vysílání v pásmu velmi krátkých vln a fyzikálním vlastnostem této části kmitočtového spektra, nemá Český telekomunikační úřad jako ústřední orgán státní správy, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zákona o elektronických komunikacích, k dispozici kmitočty, které by umožnily reálně splnit povinnost, kterou stanoví § 3 odst. 4 zákona o Českém rozhlasu v platném znění, tj. kmitočty, které by naplňovaly podle zákona požadavek 95% pokrytí v případě tří celoplošných stanic Českého rozhlasu. Z tohoto důvodu se navrhuje upravit ustanovení dle reálných podmínek kmitočtového spektra tak, aby bylo vůbec v praxi naplnitelné. Rozsah celoplošného vysílání se proto navrhuje upravit shodně se zákonem o provozování vysílání na 80 % pokrytí obyvatel ČR, s výjimkou celoplošného

rozhlasového programu zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku. V případě programu Český rozhlas Radiožurnál by tedy pokrytí obyvatel ČR zůstalo na 95 %, ale u programů Český rozhlas Dvojka a Český rozhlas Vltava by se pokrytí upravilo na dosažitelných 80 % obyvatel ČR. Bez této úpravy by obsah ustanovení byl v praxi z objektivních důvodů nerealizovatelný.

K bodu 6

Platné znění § 3 odst. 5 zákona o Českém rozhlasu stanoví, že rozhlasové programy, pořady a jejich části, multimediální obsah a doplňkové služby může Český rozhlas digitálně šířit nikoli pouze prostřednictvím vysílačů, ale rovněž prostřednictvím jiných sítí a služeb elektronických komunikací. Ustanovení tak umožňuje Českému rozhlasu poskytovat své programy a další doplňkové služby mj. i prostřednictvím internetu. Dosud však v zákoně není obsažena obdoba § 3a odst. 4 zákona o České televizi, který upravuje režim obchodních sdělení na internetových stránkách. Navrhuje se proto doplnit příslušnou úpravu do zákona o Českém rozhlasu a sladit ji s navrhovanou změnou v zákoně o České televizi.

Stejně jako v případě České televize se navrhuje zakázat umísťovat na internetové stránky Českého rozhlasu obchodní sdělení, s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání nebo pořadů. Jeví se logickým, aby tato výjimka byla do zákona vložena, neboť oznámení provozovatele vysílání týkající se jeho vlastních pořadů nejsou započítávána do časového omezení reklamy dle zákona o provozování vysílání a mají tedy z vůle zákonodárce jinou povahu než ostatní obchodní sdělení.

Aplikace Českého rozhlasu umožňují poslech pořadů a dalších služeb tohoto provozovatele. Pro uživatelsky přívětivé prostředí a pro omezení obchodních sdělení, která může ve svých službách šířit veřejnoprávní rozhlas, se navrhuje, aby Český rozhlas mohl do svých aplikací umísťovat pouze obchodní sdělení která jsou zaměřená pouze na propagaci vlastního vysílání a pořadů, nebo která jsou součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Český rozhlas ovlivnit.

K bodu 7

Navyšuje se počet místopředsedů Rady Českého rozhlasu na dva. V souvislosti s tím se pravidlo, podle něhož bude-li předseda Rady zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů Rady volených Senátem a naopak, nahrazuje pravidlem, že jeden ze tří členů Rady, kteří jsou předsedou nebo místopředsedou Rady, musí být člen Rady, který byl zvolen Senátem.

K bodu 8

Do výčtu funkcí, které jsou neslučitelné s členstvím v Radě Českého rozhlasu se doplňuje zástupce veřejného ochránce práv, který je stejně jako veřejný ochránce práv volen Poslaneckou sněmovnou. Současně se doplňuje nová funkce ochránce práv dětí. A doplňuje se rovněž funkce poslance Evropského parlamentu, která dosud ve výčtu chybí.

K bodu 9

Platné znění § 5 odst. 2 stanoví, že člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách, politických hnutích nebo občanských sdruženích. Neslučitelnost s funkcí v politických stranách nebo politických hnutích se v textu zákona ponechává, navrhuje se však vypustit neslučitelnost s funkcí v občanských sdruženích, resp. dle pojmosloví nového občanského zákoníku ve spolcích. Vzhledem k tomu, že v mnoha případech navrhují kandidáty na členy Rady právě spolky, zdá se být taková neslučitelnost zbytečně přísná.

Člen Rady nesmí rovněž působit ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě, přičemž skupinovým zájmem je možné chápat např. zájem právnické osoby, která člena Rady do funkce navrhla.

První věta ustanovení je přeformulována z legislativně technického hlediska, pouze se upravuje platné pravidlo, podle něhož nesmí člen Rady zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady tak, aby se nezávislost a nestrannost vztahovala na Radu jako celek, a nikoli jen na její rozhodování.

Ustanovení § 5 odst. 3 se formuluje shodně jako obdobné ustanovení zákona o České televizi. Poznámka pod čarou č. 3 obsahuje platný odkaz na definici osoby blízké v § 22 občanského zákoníku, tj. jako příbuzného v řadě přímé, sourozence a manžela nebo partnera podle zákona upravujícího registrované partnerství, popř. jako jinou osobu v poměru rodinném nebo obdobném, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní (má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí).

Navrhuje se vypustit značně omezující ustanovení, podle něhož člen Rady nebo osoby jemu blízké nesmějí být v pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu k Českému rozhlasu, a to i dva roky po ukončení členství v Radě. Taková úprava je dosud stanovena pouze pro Český rozhlas, zatímco v zákoně o České televizi pro členy Rady České televize stanovena není. Navrhuje se proto znění obou zákonů sjednotit a tuto úpravu ze zákona o Českém rozhlasu vypustit.

K bodu 10

Ustanovení § 6 odst. 2 upravuje důvody pro obligatorní odvolání z funkce člena Rady tou komorou Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila. Komora Parlamentu je při naplňování této působnosti nahlížena jako „jiný orgán, jemuž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy“ ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, a její rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce má povahu rozhodnutí správního, které lze napadnout žalobou podle § 65 a násl. soudního řádu správního. Z platné právní úpravy přitom vyplývá pro orgány vydávající správní rozhodnutí povinnost uvést v rámci odůvodnění důvody rozhodnutí, úvahy, kterými se řídily při výkladu právních předpisů a hodnocení podkladů řízení, a vypořádat se s námitkami (argumenty) účastníků řízení. Nelze připustit prostou odvolatelnost z veřejné funkce odvoláním člena kolegiálního orgánu bez uvedení důvodů.

Rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce nemůže bez řádného odůvodnění Poslaneckou sněmovnou obstát, neboť podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního soud napadené rozhodnutí správního orgánu bez jednání zruší pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí zrušené soudem pro nepřezkoumatelnost jako nezákonné pak zakládá odpovědnost státu podle zákona č. 82/1998 Sb. a osoby zrušeným nezákonným rozhodnutím dotčené mohou vůči státu uplatnit nárok na náhradu jimi vyčíslené škody.

Teorie i praxe považují povinnost odůvodnit správní rozhodnutí za součást práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zdůrazňují význam odůvodnění správního rozhodnutí v jeho aspektu ochrany veřejných subjektivních práv účastníků řízení a zároveň ho řadí i mezi náležitosti výkonu dobré a transparentní veřejné správy. Primárně je tedy odůvodnění prostředkem ochrany práv konkrétních adresátů rozhodnutí vydaných při výkonu veřejné správy. Pokud orgán, který správní rozhodnutí vydal, toto rozhodnutí neodůvodní, přestože tak učinit měl, dojde nejen k porušení zákona, ale i práva na spravedlivý proces. V takovém případě adresátovi nezbyvá než rozhodnutí napadnout opravným prostředkem u nadřízeného správního orgánu, a není-li takový orgán, žalobou u soudu. Nadřízený správní orgán nebo soud pak musí rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, neboť bez odůvodnění není schopen účinně přezkoumat úvahu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) upravuje zánik funkce člena Rady Českého rozhlasu ke dni, kdy přestal splňovat předpoklady pro zvolení do funkce člena Rady stanovené v § 4 odst. 4, tj. dnem, kdy byla omezena jeho svéprávnost, kdy ztratil trvalý pobyt v České republice nebo kdy ztratil bezúhonnost. O této skutečnosti musí být předseda Rady Českého rozhlasu vyrozuměn. Protože tyto skutečnosti jsou členu Rady známy, ukládá se těm, jejichž funkce pro některý z těchto důvodů zanikla, s výjimkou důvodu omezení svéprávnosti, povinnost neprodleně písemně oznámit tuto skutečnost předsedovi Rady a doložit den zániku svého členství v Radě. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu té komory Parlamentu, která člena Rady zvolila, aby mohl realizovat kroky vedoucí ke zvolení nového člena Rady.

K bodu 11

Terminologické zpřesnění ustanovení. Členové Rady jsou voleni a odvoláváni individuálně, Rada tedy nemá žádné své funkční období.

K bodu 12

Ustanovení používá v platném znění výraz „všech svých členů“. V minulosti vznikla ohledně výkladu tohoto textu nejasnost, zda se jím označuje počet všech aktuálně zvolených členů Rady, nebo počet členů, které má Rada Českého rozhlasu mít podle zákona.

K odstranění tohoto problému se navrhuje stanovit jasně vyjádřený počet 5 členů Rady pro přijímání rozhodnutí, tj. nadpoloviční většina z 9 členů. Stejná nejasnost by mohla vzniknout při stanovení většiny hlasů potřebné k rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž jsou zapotřebí alespoň dvě třetiny hlasů členů. Navrhuje se toto vyjádření nahradit většinou alespoň 6 hlasů členů Rady.

K bodům 13 a 14

Povinnost jednat alespoň jednou měsíčně je opatřením proti nečinnosti Rady Českého rozhlasu. Ustanovení § 7 odst. 4 se upravuje tak, aby bylo shodné s obdobným ustanovením zákona o České televizi, věcně ke změně nedochází.

K bodům 15 a 44

Ustanovení § 12 odst. 2 zákona o Českém rozhlasu stanoví, že ředitelé rozhlasových studií jsou za činnost rozhlasového studia odpovědní generálnímu řediteli Českého rozhlasu. Z takto vymezené odpovědnosti plyne, že ředitele rozhlasového studia musí jmenovat ten, jemuž je ředitel studia ze své činnosti odpovědný a jenž jeho práci kontroluje, tj. generální ředitel Českého rozhlasu, a nikoli Rada Českého rozhlasu, která ředitele rozhlasových studií dosud jmenuje podle § 8 odst. 1 písm. a). Návrh zákona proto ruší působnost Rady Českého rozhlasu podle § 8 odst. 1 písm. a) jmenovat a odvolávat na návrh generálního ředitele Českého rozhlasu ředitele rozhlasových studií, a tuto pravomoc přiznává v § 9 odst. 10 generálnímu řediteli Českého rozhlasu.

K bodům 16 a 17

Ve vztahu k hospodaření stanoví zákon o Českém rozhlasu ve výčtu kompetencí Rady dosud pouze schvalování rozpočtu a závěrečného účtu Českého rozhlasu a kontrolu plnění jeho rozpočtu. Ve výčtu kompetencí Rady Českého rozhlasu se jednak zpřesňuje dosavadní stručné ustanovení o schvalování rozpočtu tak, aby povinností Rady bylo schvalovat rovněž přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku Českého rozhlasu podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ověřenou auditorem podle zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech). Do zákona se rovněž do výčtu kompetencí Rady doplňuje, stejně jako je tomu v zákoně o České televizi, pravomoc kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku Českého rozhlasu podle schváleného

rozpočtu a pravomoc na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele. V zákoně o Českém rozhlasu rovněž dosud absentuje povinnost naplňovat požadavky práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Zákon o České televizi již v platném znění stanoví povinnost vést oddělené účetnictví, tedy odděleně účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Taková podmínka vyplývá ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem spočívajícím v plnění veřejné služby nebo v podnikatelské činnosti je přitom Česká televize povinna upravit vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize, které musí splňovat požadavky zákona č. 319/2006 Sb. Novelou z roku 2005 byl takto nelogicky doplněn pouze zákon o České televizi, a nikoli zákon o Českém rozhlasu, což je nedostatek, který je nutné napravit a stanovit působnost Rady Českého rozhlasu sledovat naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu podle pravidel odděleného účtování, které se nově upravuje v § 11a zákona o Českém rozhlasu.

Požadavky, které se týkají nakládání s veřejnou podporou při plnění veřejné služby v oblasti vysílání, ale upravuje i další předpis Evropské unie, a to Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Příslušné ustanovení je proto nezbytné doplnit o kompetenci Rady Českého rozhlasu, jejíž povinností jakožto orgánu dohlížejícího na plnění veřejné služby musí být sledovat naplňování uvedených požadavků ve smyslu Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01). Sdělení v tomto smyslu hovoří o požadavcích na transparentnost, jak uvádí jeho body 61 až 69, zásadě čistých nákladů a nadměrné náhradě, rezervě na veřejnou službu a tvorby přiměřeného zisku, jak uvádí body 70 až 76 a mechanismech kontroly, jak uvádí body 77 až 79.

K bodu 18

Podle § 8 odst. 1 písm. e) má Rada působnost schvalovat na návrh generálního ředitele Statut Českého rozhlasu. Pro bližší vymezení tohoto vnitřního předpisu se doplňuje, že Statut podrobněji upravuje zejména organizaci a činnost Českého rozhlasu.

K bodu 19

Jedním z nejdůležitějších vnitřních předpisů Českého rozhlasu je Kodex Českého rozhlasu (dále jen „Kodex“), který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, zejména zásady zpravodajství a tvorby programů, etické zásady žurnalistické práce a etická pravidla vysílání. Jedná se o dokument, který je určen nejen zaměstnancům Českého rozhlasu, nýbrž i některým jeho externím spolupracovníkům. Platná úprava však stanoví, že Kodex schvaluje Poslanecká sněmovna a že jeho porušení je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zákoníku práce. Touto úpravou byla zakotvena pravomoc Poslanecké sněmovny schvalovat interní předpis provozovatele veřejnoprávního vysílání. Stanovení skutkové podstaty „porušení pracovní kázně podle zákoníku práce“ lze označit za nepřímou novelizaci zákoníku práce.

K bodu 20

Ustanovení upravuje působnost Rady Českého rozhlasu schvalovat návrhy generálního ředitele na zřízení nebo zrušení rozhlasových studií podle § 9 odst. 9, a návrhy k dispozici s nemovitostmi podle § 9 odst. 8. Navrhuje se ustanovení zpřesnit tak, že generální ředitel potřebuje předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a k zřízení nebo zrušení rozhlasového studia podle § 9 odst. 9. Účelem je, aby provedení uvedených úkonů bylo s Radou

projednáno před jejich uskutečněním.

K bodu 21

Ustanovení se uvádí do souladu s obdobnou pravomocí Rady České televize. Ke stávající pravomoci Rady Českého rozhlasu dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání (§ 2 a 3) a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu Českého rozhlasu a za tím účelem vydávat doporučení týkající se programové nabídky, se doplňuje možnost vydávat rovněž stanoviska.

K bodu 22

Ustanovení § 8 odst. 1 písm. i) v platném znění stanoví, že do působnosti Rady Českého rozhlasu náleží zřizovat dozorčí komisi a stanovit výši odměn členů dozorčí komise (§ 8a odst. 7). Rada však dozorčí komisi nezřizuje, neboť ta je jako její poradní orgán ve věcech kontroly hospodaření Českého rozhlasu zřízena přímo zákonem o Českém rozhlasu (v § 8a). Navrhuje se proto tento nedostatek odstranit a stanovit kompetenci Rady Českého rozhlasu volit a odvolávat členy dozorčí komise, jak vyplývá z § 8a odst. 2. Pravomoc stanovit výši odměn členů dozorčí komise zůstává zachována. Do ustanovení se rovněž doplňuje pravomoc schvalovat kontrolní řád dozorčí komise, která dosud upravena není, ačkoli Rada České televize takovou pravomoc již má.

K bodu 23

Úloha veřejné služby jakožto služby obecného hospodářského zájmu je obecně definována články 14 a 107 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. S ohledem na její specifickou povahu jsou však tato pravidla rozvedena v Amsterodamském protokolu, podle něhož se ustanovení Smlouvy o fungování EU nedotýkají pravomoci členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno k plnění veřejných služeb, a pokud takové financování neovlivňuje podmínky obchodu a hospodářskou soutěž v EU v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem.

Stát zajišťuje pro účely poskytování veřejné služby jak Českou televizi, tak Českým rozhlasem jejich finanční zdroj, kterým jsou televizní a rozhlasové poplatky hrazené na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Tento způsob financování zahrnuje dle názoru Evropské komise veřejné prostředky, a zakládá tudíž veřejnou podporu. V případě financování činnosti Českého rozhlasu se tedy jedná o veřejnou podporu vymezenou článkem 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, na niž je třeba aplikovat rovněž pravidla vyplývající ze Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání.

Sdělení svými pravidly navazuje na Amsterdamský protokol a připouští existenci státní (veřejné) podpory pro účely veřejnoprávního vysílání, ovšem za specifikovaných podmínek. Provozovatelům veřejné služby v oblasti vysílání na jedné straně garantuje prostor pro rozvoj poskytovaných služeb, ale na straně druhé stanoví omezení a postupy, aby poskytováním veřejné podpory nedocházelo k nepřipustnému využívání veřejných prostředků a k narušování hospodářské soutěže. Kromě zavedení systému finanční kontroly zajišťujícího, aby výše veřejných prostředků, poskytnutých k plnění veřejné služby, odpovídala nákladům nezbytným k jejímu poskytování, požaduje Sdělení po členských státech Evropské unie rovněž úpravu procesu zavádění nových významných služeb nebo významných změn stávajících služeb v rámci poskytování veřejnoprávního vysílání.

Sdělení ve svých bodech 84 až 89 vyžaduje, aby před zavedením nové významné služby nebo významné změny již poskytované služby, proběhl postup předběžného hodnocení založeného na otevřené veřejné konzultaci. V rámci této procedury je poskytovatel veřejné služby povinen zvážit, zda plánovaná nová významná služba (nebo významná změna stávající služby) splňuje požadavky Amsterodamského protokolu, tj. zda plánovaná služba uspokojuje demokratické,

společenské a kulturní potřeby společnosti, a to při náležitém zohlednění možného vlivu takové služby na relevantní trh a hospodářskou soutěž (viz bod 84). Na základě výsledků této veřejné konzultace zhodnotí poskytovatel služby (Český rozhlas) celkový dopad plánované nové významné služby nebo její změny na trh, a to za účelem zajištění, že financování plánované služby z veřejných prostředků nenaruší relevantní trh a hospodářskou soutěž v takové míře, která by byla v rozporu se společným zájmem (viz bod 88).

Toto posouzení však nesmí dle Sdělení náležet samotným provozovatelům vysílání, ale za účelem jeho objektivitu jej musí provést takový subjekt, který je na vedení Českého rozhlasu skutečně nezávislý. Nezávislost je třeba posuzovat nejen z pohledu jmenování a odvolávání členů takového orgánu, ale i z hlediska dostatečných zdrojů pro výkon jeho povinností. Vzhledem k odlišnostem v jednotlivých členských státech umožňuje Sdělení, aby vnitrostátní předpisy samy upravily postup takového hodnocení a určily orgán, který toto hodnocení bude provádět.

V České republice je orgánem, jímž veřejnost vykonává kontrolu nad činností Českého rozhlasu, a který dohlíží nad poskytováním veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, Rada Českého rozhlasu. Nezávislost členů tohoto orgánu na vedení Českého rozhlasu je zajištěna systémem jejich volby a odvolávání Poslaneckou sněmovnou a Senátem. V systému veřejnoprávních médií České republiky je tedy orgánem, který je povolán provádět posouzení plánované nové významné služby v oblasti rozhlasového vysílání a schvalovat návrh generálního ředitele na její zavedení, Rada Českého rozhlasu. Z tohoto důvodu se navrhuje rozšířit výčet kompetencí tohoto orgánu uvedený v § 8 odst. 1 zákona o Českém rozhlasu o novou působnost, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Pravidla upravující podrobnosti takového procesu mohou být upravena vnitřním předpisem. Stanoví se proto, že podrobnosti ohledně této kompetence Rady stanoví Statut Českého rozhlasu.

Podle § 8 odst. 2 předkládá Rada Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu. V praxi návrh výroční zprávy zpracovává management Českého rozhlasu a Rada ji pak schvaluje před předložením Parlamentu. Navrhuje se proto tento postup výslovně upravit ve výčtu kompetencí Rady Českého rozhlasu.

V platném znění zákona není dosud vyjádřen předpoklad spolupráce Rady Českého rozhlasu a generálního ředitele Českého rozhlasu ve vztahu k poskytnutí nezbytné součinnosti generálnímu řediteli k plnění povinností Českého rozhlasu. Uvedená součinnost se vztahuje k postavení Českého rozhlasu jakožto povinného subjektu podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Český rozhlas je povinen poskytovat informace o své činnosti, avšak ty se někdy vztahují k výlučné kompetenci Rady a jen ona takovými informacemi disponuje. Rada je tedy povinna buď poskytnout takové informace sama jménem Českého rozhlasu, anebo poskytnout potřebnou součinnost příslušnému útvaru Českého rozhlasu, určenému vnitřním předpisem, aby mohl požadované informace tazateli sdělit (nejde-li o zákonné výjimky).

Jako nová působnost Rady Českého rozhlasu se rovněž upravuje schvalování návrhu Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Tímto dokumentem bude specifikováno plnění veřejné služby vždy na období pěti let. Rada jej bude schvalovat předtím, než Memorandum uzavře generální ředitel Českého rozhlasu s ministrem kultury.

K bodu 24

Ustanovení § 8 odst. 2 v platném znění stanoví, že Rada Českého rozhlasu předkládá současně Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti Českého rozhlasu do 31. března bezprostředně následujícího kalendářního roku a Výroční zprávu o hospodaření Českého

rozhlasu do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Obě výroční zprávy musí být nejpozději do 3 dnů ode dne schválení Radou uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup. Povinnost Rady Českého rozhlasu předkládat tyto dvě Výroční zprávy Poslanecké sněmovně byla do zákona vložena jeho novelou č. 192/2002 Sb. Předkládání dvou zpráv za jeden kalendářní rok je ve skutečnosti poněkud nelogické, neboť činnosti vykonávané Českým rozhlasem a jejich finanční zajištění od sebe nelze oddělovat a je nutné posuzovat komplexně a v souvislostech. Na tuto okolnost v různých funkčních obdobích opakovaně upozorňovala i řada poslanců Poslanecké sněmovny, z nichž řada navrhla dokonce návrh zákona, kterým by došlo ke sloučení těchto smluv do jediné. Vzhledem k logickému a věcnému propojení obsahu obou samostatných zpráv se navrhuje jejich sloučení, a to ve Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu, kterou bude Rada povinna předložit Poslanecké sněmovně a Senátu vždy do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku.

V ustanovení se ke sjednocení se zákonem o České televizi nově upravuje zásada, že Výroční zpráva musí (kromě obecných náležitostí) obsahovat informace o naplňování požadavků práva Evropské unie, tj. požadavků pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání a požadavků na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Smyslem je doložit, že nedochází k nadměrné náhradě (body 73 a 74 Sdělení) a jak byl použit přiměřený zisk (body 70 až 72 Sdělení). Rovněž by mělo být patrné, že je naplňována transparentnost financování veřejné služby zahrnující oddělené účetnictví (bod 60 a 61 Sdělení) a požadavky dle zákona č. 319/2006 Sb. Rada musí k těmto informacím ve Výroční zprávě zaujmout odůvodněné stanovisko, zda finanční prostředky byly vynaloženy účelně a v souladu s posláním Českého rozhlasu, resp. doplnit svá stanoviska, kterými zhodnotí naplňování uvedených požadavků.

Zůstává zachováno pravidlo uveřejnění Výroční zprávy nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení způsobem umožňujícím dálkový přístup a stanoví se, že zprávu takto uveřejňuje Rada.

K bodům 25 a 26

Náklady na činnost Rady Českého rozhlasu a na odměny jejích členů, i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu Českého rozhlasu. Z této výdajové položky se budou hradit i náklady na činnost poradního orgánu pro schvalování nové významné služby. V současné době je pro každý výdaj Rady (včetně zadání zpracování právní nebo mediální analýzy) nutnost schválení generálním ředitelem Českého rozhlasu. Vzhledem k tomu, že Rada Českého rozhlasu je orgánem, který na činnost a hospodaření Českého rozhlasu dohlíží, měla by mít možnost samostatně rozhodovat o čerpání vlastního rozpočtu, tedy alespoň o využití uvedené výdajové položky rozpočtu Českého rozhlasu. To lze zajistit podpisovým právem předsedy a místopředsedy, popř. dalších členů Rady. Podrobnosti přitom může upravit Statut Českého rozhlasu.

Pro upřesnění se navrhuje po vzoru zákona o České televizi doplnit, že odměny členů Rady Českého rozhlasu a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců Českého rozhlasu.

K bodu 27

Odstraňuje se neodůvodněný rozdíl oproti zákonu o České televizi. Text ustanovení se upravuje a neurčitý pojem „tvorba“ se nahrazuje pojmem „výroba“.

K bodu 28

Formulace ustanovení se zpřesňuje a doplňuje o konstatování, že finanční zdroje a majetek Českého rozhlasu musí být účelně a hospodárně využívány nejen v souladu se schváleným rozpočtem Českého rozhlasu, ale i v souladu s právními předpisy a s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie, tedy zejména s požadavky vyplývajícími ze Sdělení komise

257/01 2009/C. Dohled nad dodržováním těchto pravidel náleží Radě Českého rozhlasu, resp. jejímu poradnímu orgánu ve věcech kontroly hospodaření Českého rozhlasu, dozorčí komisi.

K bodu 29

Po vzoru zákona o České televizi se do ustanovení doplňuje, že členové dozorčí komise jsou voleni Radou z osob s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise. Zákon výslovně stanoví, že členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí.

K bodu 30

Navrhuje se sjednotit danou právní úpravu obou zákonů o médiích veřejné služby, a to upravit funkční období členů dozorčí komise v délce 3 let, a omezit možnost opakovaného zvolení do funkce člena dozorčí komise Rady Českého rozhlasu na tři bezprostředně po sobě následující funkční období.

V reakci na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 422/2021-73, který se zabýval odvoláním členů dozorčí komise, se navrhuje vypustit ze zákona větu, podle níž platí pro zánik funkce člena dozorčí komise přiměřeně § 6. To by znamenalo, že Rada může odvolat člena dozorčí komise pouze z důvodů, které jsou uvedeny v § 6 odst. 2. Nemohla by tak člena svého poradního orgánu odvolat např. proto, že by ztratila důvěru v jeho odborné znalosti a schopnosti. Vypuštěním uvedeného odkazu na § 6 se umožní Radě odvolávat členy dozorčí komise z jakéhokoli důvodu nebo bez jeho uvedení.

K bodům 31 až 33

Pro usnášeníschopnost se vyžaduje přítomnost nadpoloviční většiny všech členů dozorčí komise, tj. všech pěti členů. Vzhledem k nízkému počtu členů komise se ale pro přijetí rozhodnutí komise vyžaduje stejná většina jako pro usnášeníschopnost, tj. rozhodnutí jsou přijímána alespoň třemi hlasy členů dozorčí komise. Stanovit pro přijímání rozhodnutí pouze nadpoloviční většinu přítomných členů by mohlo vést k situaci, kdy jednání budou přítomni tři členové komise, a pro přijetí rozhodnutí budou stačit dva hlasy členů dozorčí komise, což se při její kompetenci v oblasti hospodaření Českého rozhlasu nezdá býti vhodné.

Formulace ustanovení se upravuje v souladu s odpovídajícím ustanovením zákona o České televizi. Navrhované ustanovení § 8a odst. 7 se terminologicky zpřesňuje v souladu se zákonem o účetnictví. Po vzoru zákona o České televizi se stanoví, že podmínky a způsob provádění kontrol stanoví kontrolní řád dozorčí komise. Ten podle § 8 odst. 1 písm. k) schvaluje Rada Českého rozhlasu.

Úprava, podle níž stanoví výši odměn členů dozorčí komise Rada Českého rozhlasu je již upravena v § 8 odst. 1 písm. i) platného znění zákona a ponechává se v novém § 8 odst. 1 písm. k). Ustanovení § 8a odst. 7 se tedy vypouští pro nadbytečnost.

K bodu 34

V druhé větě se mění označení Výroční zprávy tak, aby odpovídalo změně navrhované v § 8 odst. 2.

K bodu 35

Podle § 8a odst. 1 je dozorčí komise poradním orgánem Rady. Dosud však není nikde v zákoně stanoveno, že členové Rady se mohou jednání svého poradního orgánu zúčastnit. Tento nedostatek se navrhuje odstranit a možnost účasti členů Rady na jednání dozorčí komise doplnit. V takovém případě musí ovšem pro členy Rady platit stejná povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, a to ve stejném rozsahu, v jakém se tato povinnost vztahuje na členy dozorčí komise.

K bodu 36

V textu ustanovení se pouze upřesňuje, že náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce je člena Rady a člena dozorčí komise vyplácena Českým rozhlasem stejně jako zaměstnancům podle zákoníku práce.

K bodu 37

Ustanovení se sjednocuje se zněním odpovídajícího ustanovení zákona o České televizi, aby bylo v souladu se zákoníkem práce.

K bodu 38

Ze zákona se vypouští nadbytečné ustanovení. To, že odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise jsou poskytovány z rozpočtu Českého rozhlasu, je stanoveno v platném znění § 8 odst. 3. Do tohoto ustanovení, kam věcně patří, se také přesouvá věta, že tyto odměny a další náležitosti jsou splatné ke dni pravidelného termínu výplaty mzdy zaměstnanců Českého rozhlasu.

K bodu 39

V bodě 23 se navrhuje upravit novou působnost Rady Českého rozhlasu, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Základní náležitosti procesu tohoto schvalování nových významných služeb nebo významné změny stávající služby upravuje Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Český rozhlas je povinen tyto zásady při zavádění nové významné služby respektovat, a proto je vhodné základní postup procesu schvalování nové významné služby upravit zákonem s tím, že podrobnější úpravu si Český rozhlas vloží do svého Statutu.

Návrh upravuje předběžné hodnocení nové významné služby a otevřenou konzultaci v jeho rámci. Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby předkládá Radě ke schválení generální ředitel. Jeho návrh musí obsahovat popis nové významné služby, odůvodnění pro její zavedení, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh rozhlasového vysílání. Všechny podrobnosti tohoto procesu bude muset pro přehlednost upravit Český rozhlas svým vnitřním předpisem.

Vzhledem k tomu, že schvalování nové významné služby je jednou ze zásadních kompetencí Rady Českého rozhlasu, navrhuje se, aby k tomuto účelu zřídila svůj poradní orgán, jehož úkolem bude posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.

K bodu 40

V § 9 odst. 6 písm. c) stanoví jeden ze způsobů zániku funkce generálního ředitele dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo generálnímu řediteli doručeno rozhodnutí Rady o odvolání z funkce. Po vzoru České televize se do ustanovení doplňuje, že Rada může jako tento den označit jiný pozdější termín uvedený v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce.

K bodu 41

To, že výkon funkce generálního ředitele zaniká jeho smrtí, není třeba zákonem výslovně stanovit.

K bodu 42

Doplňuje se další důvod, pro který může Rada generálního ředitele z funkce odvolat, a to

případ, kdy Český rozhlas nenaplní svou činností zásady Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Memorandum bude generální ředitel uzavírat s ministrem kultury a bude odpovědný za jeho plnění.

K bodu 43

Ustanovení v platném znění vyžaduje předchozí souhlas Rady k určeným právním úkonům s majetkem Českého rozhlasu. Věcně se toto ustanovení zachovává, platí tedy absolutní neplatnost takových úkonů, dochází pouze k jeho přesnější formulaci v souladu s občanským zákoníkem.

K bodu 45

Platné znění ustanovení stanoví, že ředitelé rozhlasových studií a vedoucí zaměstnanci Českého rozhlasu, které v případech stanovených Statutem jmenuje a odvolává generální ředitel po projednání s Radou, musí splňovat předpoklady podle § 4 odst. 4, tj. nesmí být omezeni ve svéprávnosti, musí mít trvalý pobyt na území České republiky a musí být bezúhonní. Zákon o České televizi ale pro tyto osoby stanoví rovněž povinnost splnění požadavků na neslučitelnost funkcí. Navrhuje se proto doplnit v tomto smyslu i zákon o Českém rozhlasu.

K bodu 46

Ustanovení umožňuje Českému rozhlasu vykonávat podnikatelskou činnost, která ale nesmí ohrozit jeho úkoly podle § 2. Ustanovení se navrhuje zpřesnit tak, aby podnikatelská činnost neohrožovala obecně poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, kterou je Český rozhlas pověřen. Vymezení veřejné služby se doplňuje též o odkaz na § 3 odst. 1 a 2, který úkoly veřejné služby specifikuje.

K bodu 47

Ustanovení § 10 zákona o Českém rozhlasu (Financování Českého rozhlasu) stanoví, že finančními zdroji Českého rozhlasu jsou zejména rozhlasové poplatky vybírané na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, a příjem z vlastní podnikatelské činnosti. Kromě toho mohou být finančním zdrojem další příjmy, např. z užití předmětů práva autorského.

Toto vymezení neodporuje Sdělení, které samo uznává, že systémy financování poskytovatelů veřejné služby v oblasti vysílání lze dělit na systémy „samostatného financování“ (v nichž je veřejnoprávní vysílání financováno výlučně z veřejných prostředků v jakékoli formě) a systémy „dvojitého financování“ (které zahrnují širokou škálu mechanismů, v nichž je veřejnoprávní vysílání financováno pomocí různých kombinací veřejných prostředků a příjmů z obchodní činnosti, včetně nabízení služeb za úplatu). V souladu s Amsterodamským protokolem, který stanoví, že ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie se nedotýkají pravomoci členských států financovat veřejnoprávní vysílání, je tedy systém dvojitého financování Českého rozhlasu (z rozhlasových poplatků a z příjmů z podnikatelské činnosti) přijatelný.

Ustanovení § 11 odst. 2 se upravuje tak, aby jako zákon o České televizi vyloučilo použití finančních zdrojů podle § 10 písm. a), tj. rozhlasových poplatků, na podnikatelskou činnost Českého rozhlasu. Tato veřejná podpora neboli náhrada za veřejnou službu může být v souladu se Sdělením použita pouze na poskytování veřejné služby a nesmí být použita ke křížovému financování podnikatelské činnosti. Sdělení totiž stanoví, že právní úprava a praxe musí stanovit dostatečné záruky pro zamezení křížovému subvencování. Zatímco tedy příjem z podnikatelské činnosti musí Český rozhlas použít na poskytování veřejné služby, příjem z rozhlasových poplatků nesmí být použit pro svou podnikatelskou činnost. Ustanovení se rovněž navrhuje zpřesnit, neboť plnění úkolů veřejné služby vyplývá z celého zákona o Českém rozhlasu, nikoli

pouze z § 2 a 3. Celé ustanovení se doplňuje stejně jako je tomu v zákoně o České televizi a stanoví, že finanční zdroje z rozhlasových poplatků lze použít pouze k plnění úkolů podle § 2 a 3.

K bodu 48

Český rozhlas je povinen užívat rozhlasové poplatky pro poskytování veřejné služby v rozsahu a takovým způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie. Ty jsou obsaženy ve Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Účelem zákona je, aby stanovil pravidla pro veřejnou podporu rozhlasového vysílání v nezbytném rozsahu. Povaha Sdělení sama o sobě neznamená nutnost jeho bezprostřední transpozice, nicméně zákonný požadavek na dodržování pravidel Sdělení prostřednictvím Statutu dává formální závaznost postupu v souladu se Sdělením. Samozřejmostí zůstává, že Statut musí být v souladu se Sdělením a současně musí být průkazně doloženo, že jeho plnění je náležitě monitorováno. Z tohoto důvodu návrh zákona předvídá, že Český rozhlas ve Statutu podrobně upraví všechna relevantní pravidla vyplývající ze Sdělení. V tomto ohledu se jedná o požadavky na transparentnost zahrnující oddělené vedení účetnictví mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které nejsou veřejnou službou, mechanismy použití přiměřeného zisku a mechanismy kontroly křížového financování a nadměrné náhrady.

K bodu 49

V důsledku častějších novel zákona o České televizi došlo k rozdílu mezi zákony zřizujícími média veřejné služby, které však nemají z hlediska odlišností těchto dvou médií veřejné služby své opodstatnění.

Zásadní rozdíl mezi oběma normami spočívá v absenci povinnosti sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Zákon o České televizi stanoví povinnost vést oddělené účetnictví, tedy odděleně účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Taková podmínka vyplývá ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Uvedená povinnost byla do zákona o České televizi vložena novelou provedenou zákonem č. 82/2005 Sb., a to k provedení Směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, ve znění směrnice Komise 93/84/EHS, která byla později nahrazena směrnicí Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků (kodifikované znění) a směrnice Komise 2000/52/ES (tato směrnice je do českého právního řádu transponována zákonem č. 319/2006 Sb.). Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem spočívajícím v plnění veřejné služby nebo v podnikatelské činnosti je přitom Česká televize povinna upravit vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize, které musí splňovat požadavky zákona č. 319/2006 Sb.

Uvedená novela tímto způsobem doplnila pouze zákon o České televizi, a nikoli zákon o Českém rozhlasu z toho důvodu, že navazovala na zákon č. 39/2001 Sb., který měnil pouze zákon o České televizi jako následek řešení mimořádné situace, v níž se tato instituce nacházela na přelomu let 2000 a 2001. Zákon č. 82/2005 Sb. proto změnil a doplnil rovněž pouze zákon o České televizi, a zásadní vymezení pravidel hospodaření a účtování tak nebylo vloženo do zákona o Českém rozhlasu.

Navrhuje se proto odstranit tento zásadní nedostatek zákona o Českém rozhlasu, a upravit povinnost Českého rozhlasu rozlišovat ve svém účetnictví, vedeném podle zákona

č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, náklady a výnosy související s poskytováním veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a náklady a výnosy související s podnikatelskými činnostmi. Za účelem stanovení metody rozlišování těchto nákladů a výnosů se Českému rozhlasu ukládá přijmout vnitřní předpis, Účetní standardy Českého rozhlasu, který musí být zpracován v souladu s požadavky zákona č. 319/2006 Sb. Požadavky na oddělení účetnictví navazují i na požadavky Sdělení na oddělené vedení účetnictví za účelem zamezení křížového financování, jak uvádí bod 61 Sdělení.

K bodu 50

Z ustanovení, podle něhož jsou součástí Českého rozhlasu zejména rozhlasová studia v sídlech krajů, případně rozhlasová studia zřízená na základě zákona, se vypouští nadbytečný odkaz na § 9 odst. 9. Podle něho se zřizují jiná rozhlasová studia než rozhlasová studia v sídlech krajů.

K bodu 51

Vymezení oprávnění ředitele rozhlasového studia činit jménem Českého rozhlasu právní jednání ve věcech týkajících se rozhlasového studia zůstává věcně vymezeno stejně jako v platném znění, zpřesňuje se pouze terminologie. Odpovídá změně navrhované v § 9 odst. 8.

K bodu 52

Splnění platného ustanovení o podílu rozhlasových studií na celostátních vysílacích okruzích nebylo možné reálně naplnit ani v době jeho vložení do zákona o Českém rozhlasu, a není reálně jej splnit ani dnes. Druhou otázkou je použití právně nejasného pojmu „celostátní vysílací okruh“. Pokud by byly za něj považovány celoplošné programy v pásmu velmi krátkých vln podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona o Českém rozhlasu, a do celkového vysílacího času Českého rozhlasu by byly počítány pouze tyto programy, program ČRo Plus a vysílání do zahraničí, tj. celkem 19 programů, musel by Český rozhlas vysílat 5,7 celoplošných stanic, s výjimkou programů zpravodajsko-publicistických, pouze pro účely vysílání rozhlasových regionálních studií. Pokud by byly do celkového vysílacího času Českého rozhlasu počítány všechny stávající programy (25 programů), potřeboval by Český rozhlas 7,5 celoplošných stanic, s výjimkou programů zpravodajsko-publicistických, pouze pro účely vysílání rozhlasových regionálních studií.

Navrhuje se proto upravit ustanovení tak, aby bylo realizovatelné v praxi. Je přitom ve vlastním zájmu Českého rozhlasu, aby efektivně využíval kapacitu rozhlasových studií a do celoplošných programů zařazoval i jejich vysílání.

K bodu 53

Ustanovení § 13 stanoví, že Český rozhlas může využívat svoji technickou a výrobní základnu pouze v souladu s tímto zákonem. Současně ale odkazuje na § 2 a 3, čímž činí význam ustanovení nejednoznačným. Navrhuje se proto tento odkaz vypustit a stanovit, že Český rozhlas může využívat svoji technickou a výrobní základnu v souladu s celou úpravou zákona.

K Článku IV.

V § 8 odst. 1 písm. p) se upravuje nová působnost Rady Českého rozhlasu schvalovat návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání uzavíraného mezi ministrem kultury a generálním ředitelem Českého rozhlasu vždy na období pěti let. Vzhledem k tomu, že se jedná o institut, který dosud zákon neupravuje, je třeba přechodným ustanovením určit, kdy bude přijato první Memorandum podle nové právní úpravy. Stanoví se tedy, že generální ředitel Českého rozhlasu předloží návrh prvního Memoranda Radě Českého rozhlasu do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona.

Část třetí

Změna zákona o rozhlasových a televizních poplatcích

Čl. V

K bodu 1

Platné znění zákona vymezuje rozhlasový a televizní přijímač jako zařízení, které je technicky způsobilé k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání, avšak pouze v případě, že je takové vysílání šířeno prostřednictvím vysílačů, tj. zemsky, nebo prostřednictvím družic nebo kabelových systémů. Podle platného znění tedy rozhlasovým nebo televizním přijímačem není takové zařízení, které přijímá a reprodukuje vysílání šířené prostřednictvím internetu. Platné znění zákona je tedy při vymezení přijímače zastaralé, neboť nebere v úvahu současnou realitu šíření a příjmu rozhlasového a televizního vysílání. Je proto nezbytné vymezení obou druhů přijímačů aktualizovat tak, aby zahrnovalo v současné době jeden z nejrozšířenějších typů šíření a příjmu vysílání. Navrhuje se proto definovat rozhlasový a televizní přijímač jako jakékoli zařízení, které je technicky způsobilé k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání, a to bez ohledu na způsob příjmu takového vysílání. Zůstává zachována zásada, že takové zařízení se považuje za přijímač i v případě, že je upraveno k jiným účelům, tedy že takové zařízení ve skutečnosti neslouží k příjmu rozhlasového nebo televizního vysílání.

K bodům 2 a 3

Současné znění zákona v návaznosti na to, jak definuje rozhlasový a televizní přijímač vyjímá z povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek v § 2 odst. 4 písm. d) zařízení technicky způsobilá k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání v případě, kdy je takové vysílání zařízením přijímáno prostřednictvím přenosového systému uvedeného v § 12 odst. 3 písm. c) zákona o provozování vysílání. Uvedeným přenosovým systémem je internet. Podle tohoto ustanovení jsou tedy z působnosti zákona vyjmuty zejména osobní počítače, které vysílání přijímají prostřednictvím internetového připojení.

Druhým typem zařízení, které zákon v platném znění vyjímá z povinnosti platit rozhlasový nebo televizní poplatek jsou podle § 2 odst. 4 písm. e) rozhlasové a televizní přijímače, které jsou neoddelitelnou součástí koncových mobilních telekomunikačních zařízení, tj. například mobilní telefony nebo tablety a další zařízení, která splňují uvedené vymezení.

V souvislosti s navrhovanou změnou definice rozhlasového a televizního přijímače je nezbytné zrušit tyto dvě výjimky, a zákon nadále vztahovat i na tyto druhy zařízení, tj. i na osobní počítače a všechny druhy mobilních telekomunikačních zařízení.

Do zákona se naopak v souvislosti s technologickým pokrokem v průmyslu zavádí nová výjimka, a to pro televizní přijímače, které jsou užívány výlučně ve výrobních procesech a výhradně pro účely zobrazování informací související s těmito procesy. Uvedená úprava je nezbytná z důvodu zásadních změn v průmyslu, který prochází změnami vzhledem k intenzivnímu využívání pokročilé automatizace a zavádění informačních technologií založených na efektivním využívání kyberneticko-fyzických systémů a systémů umělé inteligence. Takové zásadní změny probíhají i v oblasti výroby. Nové technologie a výrobní postupy pracující s velkým množstvím dat, virtuálním modelováním i využitím různých forem vzdálené komunikace, což přináší zvýšené nároky na jejich vizualizaci. Pro tento účel jsou proto ve firemních provozech často využívána zařízení, jejichž základem jsou obrazovky. Zákon v platném znění stanoví – a tato zásada se navrhuje ponechat – že zařízení schopné příjmu a reprodukce vysílání se považuje za přijímač i v případě, že je upraveno k jiným účelům. Firmy v souvislosti s přechodem na Průmysl 4.0 osazují každou výrobní linku nebo samostatný stroj obrazovkou, která ale neslouží k příjmu a reprodukci vysílání,

ale k zobrazování výsledků výkonnosti, ke kontrole kvality výrobků nebo k řízení celých výrobních linek. Tyto obrazovky slouží pouze k těmto účelům a nikoli k reprodukci vysílání, avšak podle zákona o poplatcích za ně musí firmy platit rozhlasové a televizní poplatky. Taková povinnost české společnosti neúměrně zatěžuje a vzhledem k rozvoji českého průmyslu je třeba uvedené obrazovky z povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek vyjmout. Jedná se výlučně o zařízení, která slouží pouze k průmyslovým účelům a na kterých je trvale jakožto jediný vstupní signál připojen pouze výstup z technologického zařízení. Vyjmutí těchto zařízení bude znamenat nejen snížení nákladů a administrativní zátěže pro firmy, ale i podporu digitální transformace českého průmyslu. Z tohoto důvodu byl závazek vyjmout uvedená zařízení z povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek zahrnutý i do Antibyrokratického balíčku II. Vláda k němu přijala usnesení č. 140 ze dne 14. června 2023, kterým mj. ukládá ministru kultury realizovat opatření uvedená v příloze tohoto usnesení, a to do 31. října 2023. Ministru kultury je touto přílohou uloženo zrušit povinnost platit rozhlasové a televizní poplatky za televizní obrazovky, které firmám slouží výhradně k průmyslovým účelům a nepřijímají signál vysílání.

K bodu 4

Platná zásada, podle níž je poplatníkem rovněž provozovatel dopravního prostředku, jehož příslušenstvím je rozhlasový nebo televizní přijímač, se z § 3 odst. 3 vypouští. Je tomu tak v souvislosti se změnou konstrukce placení poplatků fyzických osob podnikatelů a právnických osob, které již nebudou platit za každý přijímač, resp. za každý přijímač, který používají k podnikání nebo v souvislosti s ním. Navrhované zrušení uvedené zásady se ale ponechává v § 5 odst. 7 ve vztahu k právnickým osobám a fyzickým osobám podnikatelům, kteří pronajímají dopravní prostředky, jejichž příslušenstvím je rozhlasový nebo televizní přijímač.

K bodům 5 až 7

Poplatníkem rozhlasového a televizního poplatku je fyzická osoba, právnická osoba i fyzická osoba, která je podnikatelem. Podle § 5 odst. 1 a 2 platí, že fyzická osoba platí rozhlasový poplatek z jednoho rozhlasového přijímače a televizní poplatek z jednoho televizního přijímače, a to i v případě, že takových zařízení vlastní nebo užívá více. Poplatek se navíc platí za jeden rozhlasový přijímač a jeden televizní přijímač za celou domácnost fyzických osob.

Fyzické osoby, které jsou podnikatelem, platí podle platné úpravy poplatky z každého přijímače, který používají k podnikání nebo v souvislosti s ním, a právnické osoby platí poplatek z každého přijímače. Tato úprava byla možná za předpokladu stávajícího znění § 2 odst. 1 a 2, kdy se poplatková povinnost vztahuje pouze ke klasickému rozhlasovému nebo televiznímu přijímači. Pokud ale do rozhlasových a televizních poplatků zahrneme i počítače a všechna mobilní zařízení, není únosné, aby podnikatelé a právnické osoby platili stále za každý takový přístroj poplatek. Je tedy třeba nastavit jiný způsob základu poplatku pro tyto osoby. Navrhuje se po vzoru německé úpravy stanovit povinnost podnikatelů a právnických osob platit rozhlasové a televizní poplatky v závislosti na velikosti jejich osoby, resp. na počtu jejich zaměstnanců. Takový způsob obvykle odráží velikost daného subjektu a zajistí férové rozvržení poplatkové povinnosti v závislosti na síle jednotlivých subjektů. V současné době jsou poplatky zatížení především drobní podnikatelé (restaurace, provozovny, hotely). Navrhovaný model by poplatek rozložil mezi subjekty bez ohledu na předmět podnikání. Pro snížení finanční zátěže nejmenších podnikatelů se navrhuje, aby podnikatelé a právnické osoby, kteří zaměstnávají nejvýše dvacet čtyři osoby, rozhlasové a televizní poplatky neplatili. Zaměstnancem se bude v případě této úpravy rozumět zaměstnanec v pracovním poměru, přičemž jejich počet bude zaměstnavatel přepočítávat na plné pracovní úvazky.

Zákon o rozhlasových a televizních poplatcích stanoví, že práva a povinnosti právnické osoby,

stanovené tímto zákonem, se vztahují na organizační složku státu a územního samosprávného celku obdobně. Nový způsob stanovení základu poplatku pro právnické osoby podle počtu jejich zaměstnanců se tak bude aplikovat i pro orgány veřejné správy. Tyto orgány jsou však již podle platné právní úpravy povinny platit rozhlasový a televizní poplatek, a to z každého rozhlasového a televizního přijímače, který vlastní. Přejít na nový systém placení poplatků podle počtu zaměstnanců tak nebude pro tyto orgány představovat významnou změnu v jejich rozpočtu.

Úpravu placení poplatků pouze podle počtu zaměstnanců nelze použít na případ podnikatelů nebo právnických osob, kteří pronajímají dopravní prostředky. Tito podnikatelé (leasingové společnosti) v současné době pronajímají na operativní leasing zhruba 4 miliony automobilů z celkového počtu 5,5 milionu firemních automobilů. Uvedené společnosti přitom mají často velmi nízký počet zaměstnanců. V případě, kdy by i pro tyto podnikatele a právnické osoby platilo pravidlo placení rozhlasových a televizních poplatků podle počtu zaměstnanců, došlo by k prudkému propadu v příjmu zejména za rozhlasové poplatky, neboť v současné době se za rozhlasové a televizní přijímače, které jsou součástí dopravního prostředku, platí rozhlasový a televizní poplatek provozovatelem takového prostředku. Z uvedených důvodů se navrhuje ponechat v zákoně pravidlo alespoň pro osoby, které pronajímají dopravní prostředky, a které budou hradit rozhlasové a televizní poplatky za přijímače, které jsou příslušenstvím pronajímaných dopravních prostředků souběžně s placením poplatků podle počtu jejich zaměstnanců.

Platné znění § 5 odst. 5 stanoví, že právnické osoby a fyzické osoby podnikatelé, kteří v rámci podnikání vyrábí, opravují nebo prodávají rozhlasové nebo televizní přijímače, neplatí poplatky z těchto přijímačů, které vyrábějí, opravují nebo prodávají. Má-li ale taková osoba provozovnu nebo provozovny, v nichž tuto činnost vykonává, platí rozhlasový a televizní poplatek v počtu, který odpovídá počtu těchto provozoven. V souvislosti s navrhovanou změnou, aby právnické osoby a fyzické osoby podnikatelé platili nadále poplatky v závislosti na počtu svých zaměstnanců, se jeví nelogické ponechávat v zákoně uvedenou zvláštní právní úpravu pro výrobny, opravárny nebo prodejce rozhlasových a televizních přijímačů. Zvláště u prodejců těchto přístrojů, kteří mají jen několik provozoven, ale větší počty zaměstnanců, je vhodné podřídit je obecné navrhované úpravě placení poplatků podle počtu zaměstnanců.

K bodu 8

Navrhuje se, aby se měsíční výše rozhlasového poplatku a měsíční výše televizního poplatku zvyšovala ve vztahu k růstu inflace. Měsíční výše poplatku se zvýší vždy k 1. červenci kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž součet inflace za předcházející roky od posledního zvýšení rozhlasového poplatku a televizního poplatku překročí 6 %. Aby byla nová výše poplatků jasně stanovena, vyhlásí ji Ministerstvo kultury sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Aktuální výše rozhlasového poplatku byla zákonem stanovena k 1. říjnu 2005. Od uvedeného roku je výše rozhlasového poplatku neměnná. Oproti tomu poplatek k financování České televize byl navyšován v roce 2007 na 120 Kč měsíčně a od roku 2008 na 135 Kč měsíčně.

Tabulka: Vývoj rozhlasových a televizních poplatků od roku 1997:

Rok	1997	2005	2007	2008
Česká televize	75 Kč	100 Kč	120 Kč	135 Kč
Český rozhlas	37 Kč	45 Kč	45 Kč	45 Kč

Rozhlasový i televizní poplatek je v současné době výrazně poddimenzován a nereflektuje nejen výši současných nákladů na poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, ale ani současnou nabídku služeb, které veřejnoprávní televize a rozhlas poskytují veřejnosti. Navýšení rozhlasového a televizního poplatku k financování rozhlasové a televizní veřejné služby představuje krok, jehož cílem je alespoň částečně zmírnit propastný rozdíl ve stávající výši poplatků pro veřejnoprávní média a ve vývoji jejich výše v čase.

Zajištění udržitelného financování veřejnoprávních médií má významnou oporu i v nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu (Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků) a mění směrnice 2010/13/EU. Jeho preambule stanoví následující:

Veřejnoprávní sdělovací prostředky zřízené členskými státy plní na vnitřním mediálním trhu zvláštní úlohu, neboť v rámci svého poslání zajišťují občanům a podnikům přístup ke kvalitním informacím a nestrannému zpravodajství. Veřejnoprávní sdělovací prostředky však mohou být vystaveny riziku zásahů zejména vzhledem ke své institucionální blízkosti ke státu a veřejnému financování, které dostávají. Toto riziko může být zvýšeno nerovnoměrnými ochrannými mechanismy týkajícími se nezávislé správy a vyváženého zpravodajství veřejnoprávních sdělovacích prostředků v celé Unii. Tato situace může vést k neobjektivnímu nebo částečnému mediálnímu pokrytí, může narušit hospodářskou soutěž na vnitřním mediálním trhu a nepříznivě ovlivnit přístup k nezávislým a nestranným mediálním službám. Je proto nezbytné zavést právní záruky nezávislého fungování veřejnoprávních sdělovacích prostředků v celé Unii, a to na základě mezinárodních norem, které v tomto ohledu vypracovala Rada Evropy. Je rovněž třeba zaručit, aby poskytovatelé veřejnoprávních sdělovacích prostředků měli pro plnění svého poslání k dispozici dostatečné a stabilní financování, které umožní předvídatelnost jejich plánování, aniž je dotčeno uplatňování pravidel Unie pro státní podporu. O takovém financování by se mělo rozhodovat a prostředky by měly být přidělovány na víceletém základě v souladu s posláním veřejné služby poskytovatelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků, aby se předešlo možnému nepatřičnému ovlivňování při každoročních jednáních o rozpočtu. Požadavky stanovenými v tomto nařízení není dotčena pravomoc členských států zajistit financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků, jak je zakotveno v Protokolu č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie.

Normativní text návrhu pak cílí i na veřejnoprávní vysílání a obsahuje článek o zárukách nezávislého fungování poskytovatelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků. Podle něho by členské státy měly zajistit, aby poskytovatelé veřejnoprávních sdělovacích prostředků měli k dispozici přiměřené a stabilní finanční zdroje pro plnění svého poslání veřejné služby. Tyto zdroje musí být takové, aby byla ochráněna redakční nezávislost.

Televizní poplatek

Rozsah služeb poskytovaných Českou televizí se významně rozšiřuje, a to při zachování stejných nominálních příjmů. Reálná hodnota televizního poplatku klesla vlivem inflace mezi

lety 2011 a 2021 o 17 %. Česká televize přitom vyrábí levněji a efektivněji, neboť celkové náklady přepočtené na 1 hodinu výroby pořadů klesly mezi roky 2011 a 2020 o 13 %. Počet vyrobených hodin na jednoho zaměstnance přitom stoupl o 5 %. Zatímco v roce 2008 vysílala Česká televize 4 programy a podíl televizního poplatku na průměrné mzdě v České republice činil 0,6 %, v roce 2020 vysílala Česká televize, při stejné výši televizního poplatku, 7 programů a podíl televizního poplatku na průměrné mzdě v České republice činil 0,38 %. Od roku 2012 přitom Česká televize dosahuje stabilních výsledků ve sledovanosti, za posledních deset let se stala šestkrát nejsledovanější televizí v ČR. V posledních letech bylo zásadně posíleno zpravodajství pro děti, a podíl mezi dětskými diváky se mezi lety 2011 a 2021 zdvojnásobil. Rovněž investice do zpravodajství roste. Události České televize jsou co do sledovanosti z dlouhodobého hlediska jedinou rostoucí a divácky nejdůvěryhodnější hlavní večerní zpravodajskou relací. Průměrný počet diváků tohoto pořadu byl v roce 2021 více než 1 milion nad 15 let věku. Česká televize dnes ve srovnání se situací před deseti lety vyrábí více pořadů (objem vlastní tvorby činil v roce 2021 38 tisíc hodin), vysílá více premiér a navýšila objem vzdělávacích pořadů. V roce 2020 spustila nový edukativní web pro žáky základních a středních škol ČT Edu, který využívá více než 130 tisíc diváků každý měsíc. V roce 2023 přitom reálná výše televizního poplatku činí 61 Kč. Nominální hodnota rozpočtu České televize v roce 2021 činila 6,78 mld. Kč, zatímco reálná hodnota pouze 4,34 mld. Kč.

Česká televize predikuje své výdaje v následujících letech na základě povinnosti naplňování úkolů daných zákonem o České televizi a Kodexem ČT. Rozsah činností je plánován s cílem poskytovat kvalitní veřejnou službu všem skupinám obyvatel České republiky za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a zachování mediální plurality. Objemy výdajů potřebných na zajištění výroby a vysílání pořadů v letech 2024 až 2026 budou přitom ovlivněny výrazným růstem cen v letech 2022 a 2023.

Plánované výdaje umožní v letech 2024 až 2026 mimo jiné:

- Vysílání 6 celoplošných programů ČT1, ČT2, ČT24, ČT sport, ČT:D, ČT art.
- Získání a udržení kvalitních zaměstnanců, včetně jejich dalšího odborného rozvoje.
- Terestriální šíření signálu všech programů ČT ve formátu DVB-T2, a to i v HD kvalitě.
- Tvorbu původního domácího, regionálního (zastoupení v krajích v podobě televizních studií Brno a Ostrava, čtyřech krajských studií a sedmi krajských redakcí) i zahraničního zpravodajství (11 zahraničních zpravodajských postů).
- Výrobu původní české televizní tvorby všech žánrů včetně hraných filmů a seriálů, dokumentů, pořadů pro děti a kulturních akcí.
- Podpora českého sportu a zprostředkování velkých mezinárodních sportovních (včetně Olympijských her) akcí všem obyvatelům.
- Aktivitu zaměřené na děti, jejich vzdělávání a rozvoj. Vedle programu ČT:D vysílaného bez reklam, jsou to dále specializovaný dětský web a ČT Edu.
- Provoz a rozvoj nových digitálních platforem, které reagují na změny v technologiích i návycích diváků.
- Podporu české filmové tvorby, zejména pak projektů, které by bez takové podpory vůbec nevnikly.
- Obměnu a rozvoj televizní techniky a dalších výrobních kapacit zajišťujících moderní zázemí pro televizní a filmovou tvorbu.
- Digitalizaci a vedení archivu programových fondů České a Československé televize.

Predikce výdajů České televize v letech 2024 až 2026 dle kapitol rozpočtu (v mil. Kč)

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
mzdové náklady	2 523	2 730	2 920	3 120
přímé výrobní náklady (tzv. výrobní úkol)	1 973	2 720	2 740	3 030
provozní a další náklady	1 795	2 010	2 125	2 210
investice	472	880	910	940
DPH bez nároku na odpočet	180	230	245	260
CELKEM výdaje	6 943	8 570	8 940	9 560

Výdaje České televize lze rozdělit do následujících základních skupin dle jejich charakteru. Veškeré výdaje však přímo nebo nepřímo slouží k naplňování úkolů České televize, tedy výrobě a vysílání televizních pořadů:

1. Mzdové náklady

Mzdové náklady zahrnují smluvní mzdy, náhrady mezd, mzdy za práci přesčas, příplatky ke mzdám dle zákoníku práce, odměny a povinné odvody zaměstnavatele na sociální a zdravotní pojištění. Počet zaměstnanců vychází z potřeby zajistit činnosti nutné k vlastní televizní tvorbě, která tvoří dvě třetiny odvysílaných pořadů na programech ČT (u komerčních televizí tvoří vlastní tvorba obvykle asi 15 % vysílání). Vedle velkého objemu vlastní televizní tvorby ovlivňuje počet zaměstnanců také rozsáhlý komplex studií a dalšího televizního zázemí, které se k výrobě pořadů využívá.

Mzdové náklady budou ovlivněny růstem mezd v České republice, který je dle aktuálních prognóz ČNB očekáván v letech 2023 i 2024 kolem 7 až 8 %. Vzhledem ke stále velmi nízké nezaměstnanosti v ČR, kdy řada firem čelí nedostatku pracovní síly, nelze ani v letech následujících očekávat výrazné zmírnění tlaku na růst mezd. Pokud má být Česká televize schopna udržet odborníky v jednotlivých oborech, musí být schopná nabízet konkurenční mzdy.

2. Přímé náklady na výrobu pořadů (tzv. výrobní úkol)

Náklady na výrobu pořadů představují objem finančních prostředků, které Česká televize používá k nákupu specifických produktů a služeb souvisejících s výrobou pořadů. Jedná se o činnosti, které ČT nezajišťuje svými interními kapacitami. Patří sem například scénáristé, herci, režiséři i jednotlivé speciální štábní profese, či nezávislé producentské firmy v případě koprodukční nebo zakázkové výroby, a také pořízení televizních práv.

Predikce přímých výdajů v souvislosti s výrobou pořadů dle hlavních skupin určení je uvedena v následující tabulce. Výše výdajů bude ovlivněna růstem cen práce (televizní a filmová tvorba je výrazně závislá na činnosti lidí), zdražováním energií a pohonných hmot a zvyšováním cen požadovaných za práva ke sportovním akcím, což je důsledek zvyšující se konkurence na mediálním trhu.

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
ČT1	557	780	820	850
ČT2	104	150	160	170
ČT24	341	370	390	410
ČT sport	388	600	500	650

ČT :D	90	160	170	180
ČT art	56	75	80	90
nákup pořadů	265	270	290	300
distribuční filmy	65	130	140	150
ostatní	107	185	190	230
CELKEM	1 973	2 720	2 740	3 030

3. Provozní a další náklady

Provozní náklady jsou spojené především s programem (kolektivní správa autorů, provozovací honoráře, honoráře autorů), s distribucí signálu (náklady na vysílací síť a přenosy) a s výběrem televizních poplatků. Další významné položky jsou ostatní osobní a sociální náklady, energie, i-vysílání, streaming a nové platformy, podpory technických a počítačových systémů a opravy a udržování. Predikce výdajů vychází z uzavřených smluv a očekávaného růstu cen (inflace).

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
distribuce signálu	293	300	305	315
kolektivní správa a reprízné	222	280	290	300
Česká pošta (televizní poplatky)	109	140	140	140
energie	200	220	240	250
provoz	971	1 070	1 150	1 205
CELKEM	1 795	2 010	2 125	2 210

4. Investice

Česká televize investuje do obnovy svých výrobních kapacit a infrastruktury tak, aby byla schopná poskytovat veřejnosti služby dané zákonem. Plán investic zahrnuje především výdaje spojené s generační obměnou výrobního areálu, nákupy nové a modernizace stávající televizní techniky, licence a rozvoj informačních systémů nezbytných pro činnosti ČT a správu areálu. Dále bude nutné řešit dlouhodobé nevyhovující prostory pro výrobu zpravodajských a publicistických pořadů a celé zázemí televizního studia Ostrava, které od svého vzniku působí v provozně nevhodných prostorech.

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
Technika	240	460	640	480
IT	115	110	120	120
Správa budov	117	310	110	120
Investice TSO	0	0	40	220
CELKEM	472	880	910	940

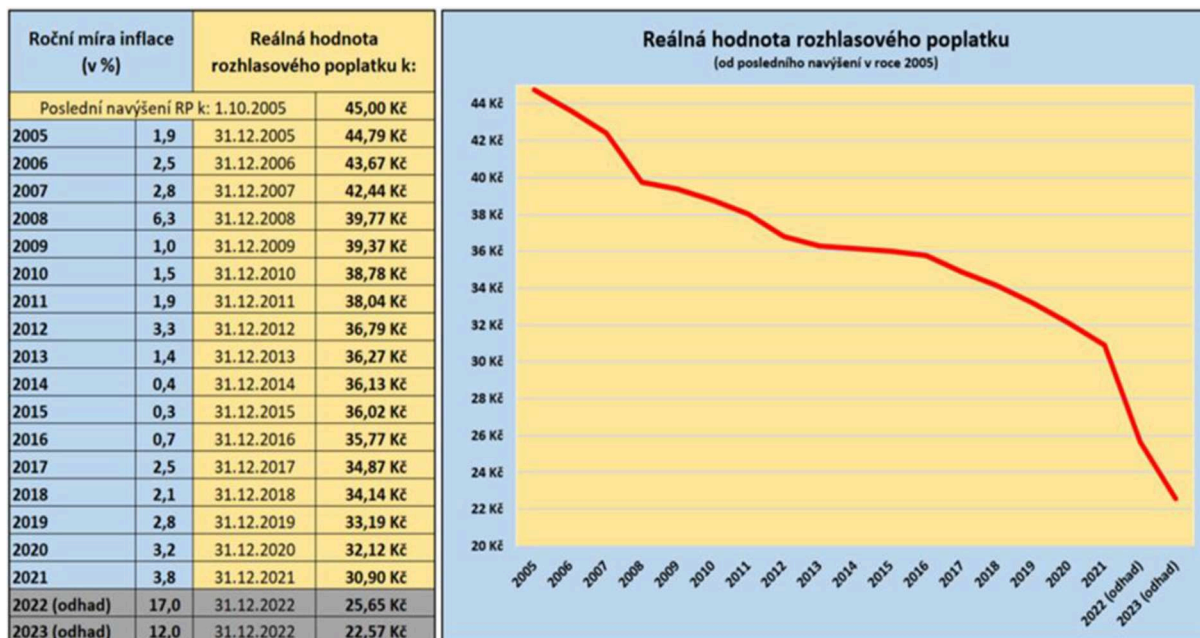
Dopady na příjem České televize v závislosti na změnu v předmětu zpoplatnění ve vazbě na technologický vývoj a v základu poplatku, a ve vazbě na změnu výše koncesionářského poplatku jsou uvedeny v hodnocení dopadů regulace.

Rozhlasový poplatek

Jak bylo uvedeno, výše rozhlasového poplatku je stejná od roku 2005 (45 Kč). Jeho reálná hodnota ale vlivem inflace klesá, za období 2005 až 2022 se snížila téměř na polovinu a v roce

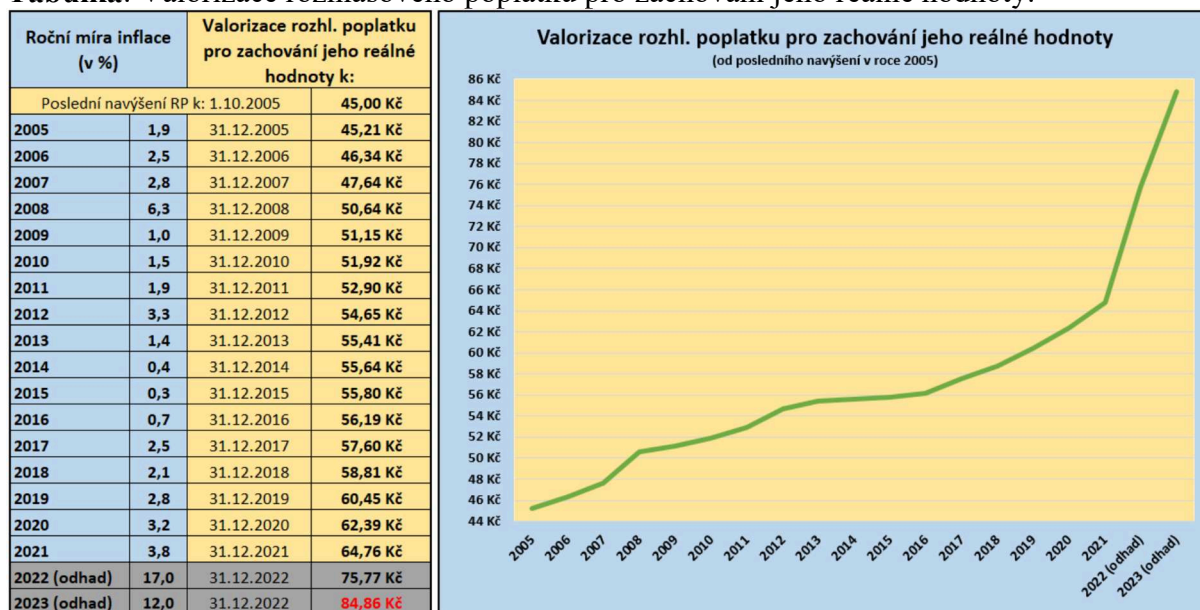
2023 lze očekávat další propad, jak je uvedeno v tabulce s reálnou hodnotou rozhlasového poplatku. Reálná hodnota rozhlasového poplatku v roce 2023 je odhadována na 22,50 Kč.

Tabulka: Reálná hodnota rozhlasového poplatku od roku 2005:

Reálná hodnota rozhlasového poplatku se v roce 2023 dostane vlivem inflace na polovinu jeho nominální výše!

Tabulka: Valorizace rozhlasového poplatku pro zachování jeho reálné hodnoty:

Základní služby Českého rozhlasu poskytované veřejnosti

Český rozhlas i přes stejnou výši rozhlasového poplatku rozšiřuje svým posluchačům portfolio svých služeb, a to za cenu vnitřních úspor. Provozuje celkem 25 rozhlasových stanic – 3 celoplošné, 14 regionálních, program zaměřený výlučně na zpravodajství, publicistiku

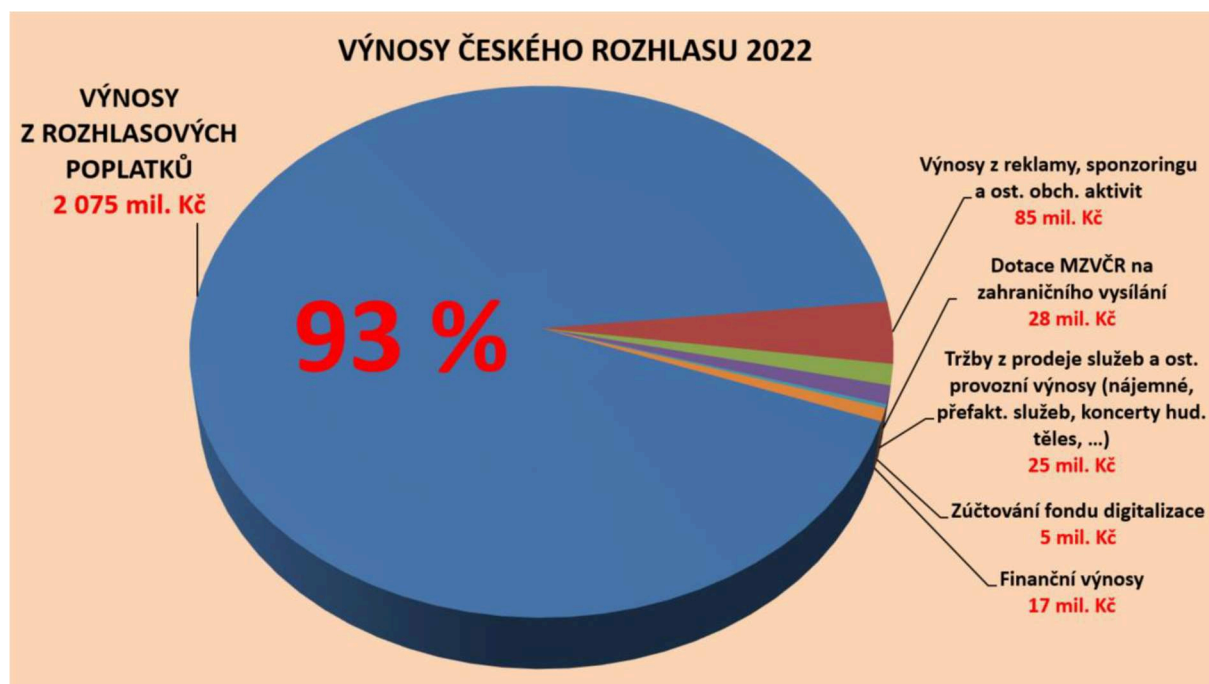
a vzdělávací pořady (ČRo Plus), 6 speciálních pouze digitálně šířených stanic, a vysílání do zahraničí, které je šířeno v 6 jazycích. Umožňuje poslech programů na několika vysílacích platformách (velmi krátké vlny, DAB+, DVB-T2 a další). Provozuje audio portál mujRozhlas.cz a zpravodajský web iRozhlas.cz. Má vlastní symfonický orchestr Českého rozhlasu a další umělecké soubory. Je provozovatelem Nadačního fondu Českého rozhlasu (Světluška).

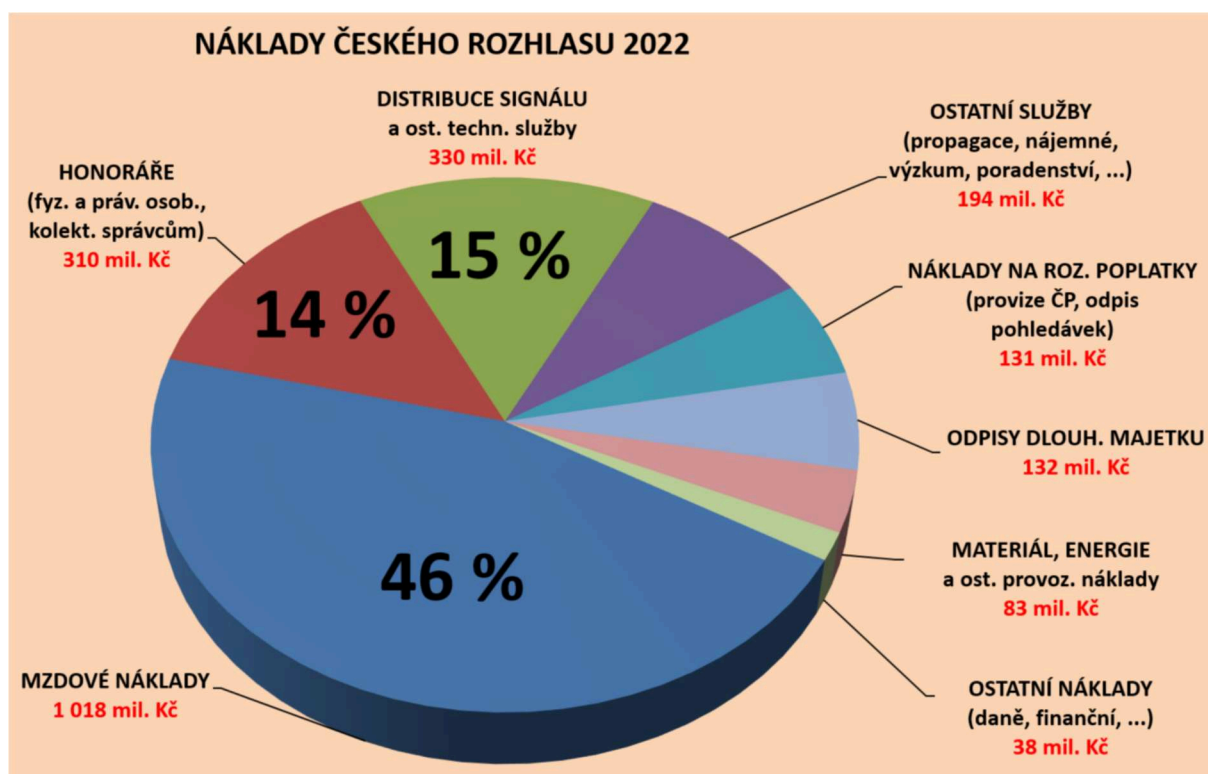
Český rozhlas poskytuje nezávislou a důvěryhodnou službu pro všechny skupiny obyvatel. Význam této služby narůstá v krizových situacích (COVID, válka na Ukrajině, teroristický útok, přírodní pohroma, růst cen energií, potravin atd.). Napomáhá rozvíjení kulturní identity obyvatel ČR včetně národnostních nebo etnických menšin a vyrábí a vysílá pořady, které jiní provozovatelé rozhlasového vysílání v České republice nevysílají, zejména umělecké, dramatické, vzdělávací pořady a pořady pro děti a mládež. Dále pak plní inovační roli v oblastech vysílacích technologií a služeb.

Výnosy z rozhlasových poplatků jsou hlavním zdrojem financování Českého rozhlasu, tvoří 93 % jeho příjmů. Český rozhlas přitom nemá jiné možnosti kompenzace reálného propadu příjmů: reklama je striktně omezena zákonem o provozování vysílání, a prodeji audio pořadů brání jazyková bariéra i charakter rozhlasového trhu, který je v tomto ohledu odlišný od televizního.

V posledních letech Český rozhlas přistoupil k rozsáhlým úsporám a opatřením. V personální oblasti proběhla v roce 2018 první vlna optimalizace pracovních míst (zrušeno 116 pracovních míst) a v roce 2022 druhá vlna optimalizace (zrušeno dalších 70 pracovních míst). To vše při zachování všech stávajících služeb Českého rozhlasu.

Efektivita vynakládání prostředků na vysílání byla zvýšena i mj. vypnutím vysílání na středních vlnách - AM.

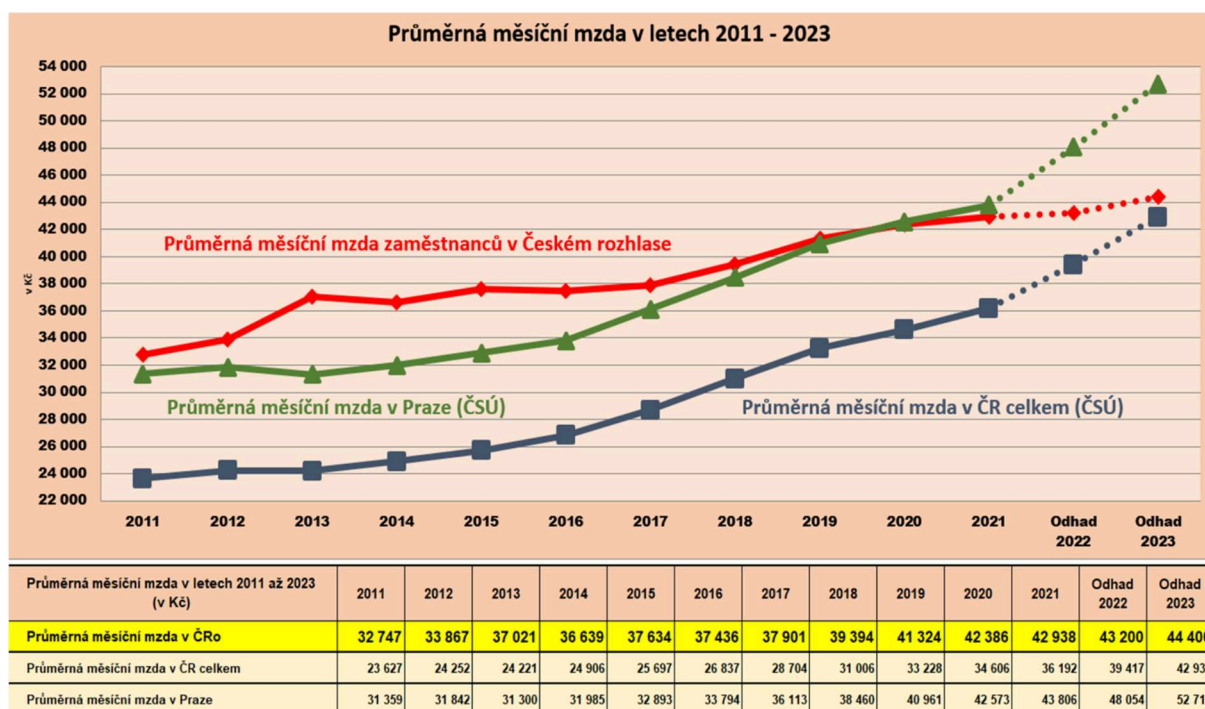
STRUKTURA VÝDAJŮ

Mandatorní výdaje Českého rozhlasu jsou ve výši 2,0 mld. Kč. Konkrétně jsou to:

- mzdové náklady (1 018 mil. Kč) – náklady po dvou optimalizacích realizovaných v roce 2018 (cca 120 míst) a 2022 (cca 70 míst).
- náklady na honoráře (310 mil. Kč) – náklady vyplácené autorům a výkonným umělcům buď přímo (cca 210 mil. Kč) a/nebo přes kolektivní správce autorských práv (cca 100 mil. Kč) + agenturní zpravodajství – ČTK (24 mil. Kč).
- náklady na distribuci signálu a technické služby (330 mil. Kč) – náklady na šíření signálu (FM, DAB+, DVB-T2, satelit a další způsoby šíření cca 280 mil. Kč), a údržba systémů Českého rozhlasu cca 50 mil. Kč
- náklady na výběr rozhlasových poplatků (131 mil. Kč) – provize České poště za správu databáze poplatníků (cca 100 mil. Kč), odpisy pohledávek k rozhlasovým poplatkům (cca 30 mil. Kč).
- odpisy dlouhodobého majetku (132 mil. Kč) – dopad investiční činnosti Českého rozhlasu v minulých letech.
- daně a poplatky (25 mil. Kč) – DPH bez nároku na odpočet (cca 14 mil. Kč), ostatní daně a poplatky
- náklady na energie (28 mil. Kč) – elektřina, plyn, teplo, voda ad. (od r. 2023 zvýšení o 60 %, tj. na cca 45 mil. Kč).

Ostatní výdaje Českého rozhlasu jsou ve výši 0,2 mld. Kč. Konkrétně jsou to:

- náklady na ostatní služby (propagace, výzkum, poradenství, nájemné, opravy a údržba budov, cestovné, vzdělávání atd.).
- náklady na materiál (drobný majetek, propagační předměty, kancelářské potřeby atd.)
- ostatní náklady (finanční náklady apod.).

Finanční pokrytí všech výše uvedených služeb vychází z každoročního efektivního a transparentního hospodaření, i zapojování úspor z let předešlých. Pro krytí nákladů na rozvoj digitální vysílací sítě byl zřízen účelový fond, jelikož novou digitální platformu již nešlo financovat z běžných provozních výdajů. Stejně tak sociální benefity pro zaměstnance Českého rozhlasu (stravenkový paušál, příspěvek na penzijní připojištění a další) jsou hrazeny ze sociálního fondu, a nikoliv z provozních prostředků, aby nemuselo dojít k omezení rozsahu poskytovaných služeb posluchačům. Tento finanční zdroj však nelze využívat dlouho, jelikož objem finančního majetku Českého rozhlasu není nevyčerpatelný.

Dopady na příjem Českého rozhlasu v závislosti na změně v předmětu zpoplatnění ve vazbě na technologický vývoj a v základu poplatku, a ve vztahu k změně výše koncesionářského poplatku jsou uvedeny v hodnocení dopadů regulace.

K bodu 9

Ustanovení upravuje placení poplatků za kalendářní měsíc, v němž se poplatník odhlásí z evidence poplatníků. Dosud ustanovení řeší i případ, kdy poplatník sníží počet evidovaných rozhlasových nebo televizních přijímačů, tj. případ, který se týká fyzické osoby, která je podnikatelem, nebo právnické osoby. Tyto osoby totiž platí za každý přijímač, a musí tedy jejich počet evidovat. V souvislosti s navrhovanou změnou základu poplatků u těchto osob se musí i v tomto ustanovení nahradit dosavadní skutečnost spočívající ve snížení počtu přijímačů úpravou podle počtu zaměstnanců takové osoby. K vyloučení administrativní zátěže, kdy by fyzická osoba podnikatel nebo právnická osoba musela nahlašovat každou změnu počtu zaměstnanců, se navrhuje, aby tuto povinnost měla jen v případě, že změna v počtu zaměstnanců bude mít za následek změnu v násobku výše poplatků, které bude poplatník platit. Povinnost nahlásit změnu bude mít poplatník i v případě, kdy se změní počet jeho dopravních prostředků podle, protože v tomto případě platí poplatky za každý takový prostředek.

K bodům 10 až 12

Pro účely evidence je poplatník povinen oznámit buď přímo provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě (České poště) specifikované údaje. Fyzická osoba, která je podnikatelem

je povinná oznámit jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání, identifikační číslo a předmět podnikání, a právnická osoba je povinná oznámit obchodní firmu nebo název, právní formu, sídlo, identifikační číslo a předmět činnosti. Organizační složka státu nebo územního samosprávného celku jsou povinny uvést název, sídlo a identifikační číslo. Pro všechny tyto případy se v souvislosti s navrhovanou změnou zákona zrušuje oznamování předmětu podnikání, které je nadbytečné, a doplňuje se, aby tyto osoby uváděly pro účely evidence i počet zaměstnanců. Podle tohoto počtu se totiž odvíjí, jaký násobek rozhlasových a televizních poplatků budou tyto subjekty platit. Současně se vyžaduje, aby fyzické osoby, které jsou podnikatelem, a právnické osoby, které pronajímají dopravní prostředky, uváděly pro účely evidence rovněž jejich počet, neboť za všechny takové dopravní prostředky budou povinny platit poplatky.

Pokud jde o dopad na organizační složky státu a územního samosprávného celku, již podle platné právní úpravy jsou tyto orgány povinny plnit povinnosti uvedené v § 8 odst. 2 až 4 zákona. Všechny tyto orgány jsou již nyní povinny hlásit se do evidence poplatníků a nahlašovat mj. i počet rozhlasových a televizních přijímačů, které jsou základem poplatků, a adresu, kde jsou umístěny. Všechny tyto orgány jsou také již podle platné právní úpravy povinny hlásit podle § 8 odst. 6 všechny změny těchto údajů. Navrhovaná úprava, podle které budou tyto orgány nahlašovat počet zaměstnanců a změny tohoto údaje, tak pro ně nebude představovat novou administrativní zátěž.

K bodu 13

Vzhledem k tomu, že se navrhuje, aby fyzické osoby podnikatelé a právnické osoby již nadále neplatily za každý přijímač, který vlastní, resp. používají k podnikání nebo v souvislosti s ním, ruší se i platné znění § 8 odst. 4, podle kterého měly tyto osoby hlásit do evidence poplatníků počet rozhlasových nebo televizních přijímačů, které jsou základem rozhlasového nebo televizního poplatku, a adresu, kde jsou umístěny. Zrušuje se také platné ustanovení § 8 odst. 5, které je vázáno na rušení ustanovení § 5 odst. 5, podle něhož platí poplatky ty osoby, které v rámci podnikání vyrábí, opravují nebo prodávají rozhlasové nebo televizní přijímače.

K bodům 14 až 20

Legislativně technická změna související s přečíslováním předchozích odstavců. Poplatník je povinen písemně oznámit provozovateli vysílání ze zákona, popřípadě pověřené osobě změny v oznamovaných skutečnostech do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala. Stanoví se ale, že změnu v počtu zaměstnanců oznamuje pouze v případě, že je rozhodná pro učení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku.

K bodu 21

Ustanovení upravuje přírážku k poplatkům v případě, že poplatník nesplnil oznamovací povinnost vůči provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě a neoznámil ve stanovené lhůtě, že se stal poplatníkem. Navrhuje se do tohoto ustanovení doplnit i nesplnění povinnosti nahlásit všechny údaje, jejichž nahlášení požaduje § 8 odst. 3, a případy, kdy poplatník neoznámí změny těchto údajů.

K bodům 22 a 23

Ustanovení upravuje přírážku k poplatkům pro případ, že poplatník v evidenci poplatníků nepravdivě uvede nižší počet rozhlasových nebo televizních přijímačů, nebo neoznámí zvýšení jejich počtu. Týká se to fyzické osoby, která je podnikatelem, a právnické osoby, které dosud platí poplatky za každý přijímač. Vzhledem k tomu, že tato úprava se navrhuje změnit a u těchto osob vycházet při placení poplatků z počtu jejich zaměstnanců, je třeba uvedené ustanovení

zrušit.

Místo toho se zavádí nový případ, kdy bude poplatník povinen zaplatit přírážku k poplatkům, pokud při plnění oznamovací povinnosti uvede nižší počet zaměstnanců nebo, v případě osoby, která pronajímá dopravní prostředky, uvede nižší počet takových dopravních prostředků.

K bodu 24

Ustanovení předpokládá, že ve vymezených případech je poplatník povinen zaplatit Českému rozhlasu a České televizi přírážku k poplatku. Dosud ustanovení stanoví, že přírážka se platí za každý rozhlasový nebo televizní přijímač, za který nebyla splněna povinnost platit rozhlasový nebo televizní poplatek. To mělo opodstatnění za úpravy, kdy fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba, platily poplatky za každý rozhlasový a televizní přijímač. Vzhledem k tomu, že se ale tato úprava navrhuje zrušit, je třeba z § 9 odst. 1 závěrečné části vypustit předmětnou větu.

V ustanovení zůstane zachována úprava, podle které platí přírážku k poplatku Českému rozhlasu nebo České televizi osoba, která se dopustila některého z jednání uvedených v § 9 odst. 1.

K bodu 25

Ustanovení vyžaduje, aby poplatník, který ve stanovené lhůtě nesplnil povinnost oznámit zánik okolností odůvodňujících osvobození od rozhlasového nebo televizního poplatku, anebo povinnost odhlásit se z evidence poplatníků, nastala-li některá z okolností uvedených v § 8 odst. 6, a současně přestal platit rozhlasový nebo televizní poplatek, zaplatil Českému rozhlasu nebo České televizi přírážku ve výši 1000 Kč za každý přijímač, ze kterého je povinen platit rozhlasový nebo televizní poplatek. Uvedené ustanovení se zachovává pro fyzickou osobu, přičemž se vypouští, že je povinna zaplatit přírážku za každý přijímač, neboť fyzická osoba platí vždy pouze jeden rozhlasový a jeden televizní poplatek, bez ohledu na počet vlastněných přijímačů.

Doplňuje se úprava pro fyzickou osobu, která je podnikatelem, a právnickou osobu, aby přírážku platily v případě, že nesplní povinnost podle § 8 odst. 6, tedy že se neodhlásí z evidence v případech, kdy tato osoba přestala být poplatníkem nebo byla osvobozena od poplatku, a současně přestala platit rozhlasový nebo televizní poplatek. V takovém případě se ukládá, aby tyto osoby měly povinnost zaplatit provozovateli vysílání ze zákona přírážku ve výši 1 000 Kč.

K Článku VI

Přechodná ustanovení

Podle navrhované úpravy je poplatník rozhlasového a televizního poplatku, který je fyzickou osobou podnikatelem, povinen do evidence poplatníků uvést jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání, identifikační číslo, počet svých zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7. Přechodným ustanovením se stanoví, že uvedená osoba (fyzická osoba, která je podnikatelem), která je poplatníkem rozhlasového nebo televizního poplatku podle dosavadní právní úpravy, je povinna oznámit uvedené skutečnosti Českému rozhlasu nebo České televizi, popřípadě pověřené osobě, do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Stejně tak je tato osoba povinna odhlásit se v uvedené lhůtě z evidence poplatníků, nastala-li některá ze skutečností uvedených v § 8 odst. 6.

Stejně přechodné ustanovení je upraveno pro právnické osoby a organizační složku státu nebo územního samosprávného celku, které jsou poplatníkem rozhlasového nebo televizního poplatku podle dosavadní právní úpravy.

Přechodné ustanovení bodem 4 upravuje placení přírážky k dlužnému poplatku, kterou upravuje § 9 zákona. Rozhodným obdobím je okamžik, kdy poplatník nezaplatil rozhlasový nebo televizní poplatek. Pokud jej nezaplatí za platnosti zákona o rozhlasových a televizních poplatcích přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy, a v mezidobí nabyde účinnosti nová právní úprava, je povinen zaplatit dlužný poplatek včetně přírážky k dlužnému poplatku podle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy.

Část čtvrtá

Čl. VII

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Uvedený zákon obsahuje v § 53 povinnosti provozovatelů vysílání při vysílání sponzorovaných rozhlasových nebo televizních programů a pořadů. Za účelem omezení současného stavu nadměrného užívání sponzorování pořadů České televize se stanoví, že čas vyhrazený oznámením o sponzorování programů a pořadů ve vysílání České televize nesmí přesáhnout v souhrnu 260 hodin za kalendářní rok, což odpovídá 85 % stavu z roku 2023. Úprava zde vychází z definice obchodního sdělení v § 2 odst. 2 písm. a) zákona o provozování vysílání, podle něhož sdělení doprovází pořad nebo je do pořadu zahrnuto za úplatu, ale i za obdobnou protihodnotu. Cenu neboli výši takové protihodnoty je třeba započítat do výnosu.

Část pátá

Účinnost

Čl. VIII

Účinnost je navrhována v souladu s § 9 odst. 2 zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

V Praze dne 26. června 2024

Předseda vlády:
prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M.
podepsáno elektronicky

Ministr kultury:
Mgr. Martin Baxa
podepsáno elektronicky